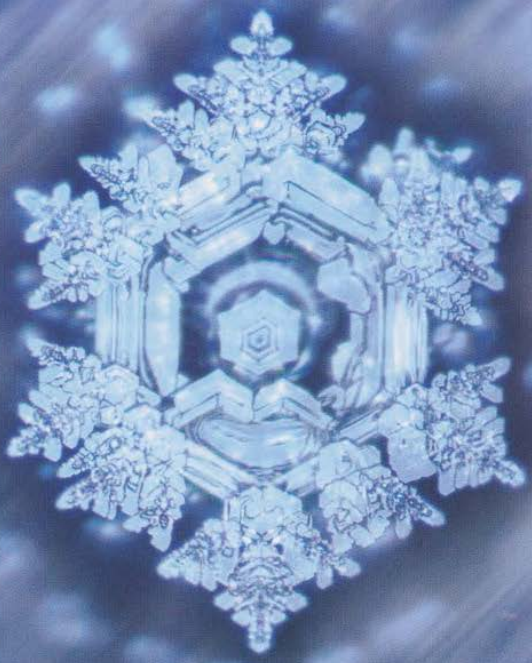
SUYUN GİZLİ MESAJI

Masaru Emoto

kuraldışı

4. BASKI

kuraldışı 22 Yaşında

insan kurallara sığmaz

Uluslararası bir üne sahip Japon bilim insanı Dr. Masara Emoto su kristalleri üzerine yaptığı araştırmalarda çok ilginç bir bulguya ulaştı: Su kristalleri hemen her şeyden etkileniyor ve tepki veriyorlardı. Düşüncelerimizden, duygularımızdan etkileniyor, her durumda farklı şekillere girerek kendilerine göre tepki veriyor, bir tür ilişki kuruyorlardı.

Dr. Emoto söylenilen sözlere, gösterilen görüntülere ve dinletilen müziğe göre suyun bir değişim gösterdiğini birbirinden etkileyici su kristali fotoğraflarıyla ortaya koyuyor. Hem üzerinde yaşadığımız gezegen hem de, biz insanlar dahil canlılar, çok büyük ölçüde sudan meydana geldiği için suyun mesajı hepimizin ruh ve beden sağlığı, gezegenin yaşamı ve geleceği ve tabii insanlığın geleceği açısından büyük önem taşıyor.

Japonya'da bir depremden hemen önce, hemen sonra ve çok sonra yeraltı sularından alınan kristal örnekleri birbirinden çok farklı şekiller gösteriyor ki, bu da, örneğin, depremlerin önceden belirlenmesinde çok işe yarayabilir.

Suyun mesajı sevgi ve şükrandır.

Suyun Gizli Mesajı harika bir kitap. Olağanüstü fotoğrafları ve bilimsel yetenekleriyle Dr. Masara Emoto gerçekten mistik bir hazine olan bir kitap yaratmış. Spiritüel bilincin araştırılmasına yaptığı katkı gerçekten büyüktür.

Caroline M. Myss, **Ruhun Anatomisi** *kitabının yazarı*

RUHSAL GELİŞİM

ISBN 978-975-275-300-6

20 ₺

www.kuraldisi.net

www.kuraldisi.com

Kuraldışı size kendinizi kazandırır.

SUYUN GİZLİ MESAJI

Masaru Emoto

Türkçesi
Serpil Demirci

kuraldışı

© KURALDIŞI YAYINCILIK
24 Yaşında

Masaru Emoto
Suyun Gizli Mesajı
The Hidden Messages in Water
Türkçesi: Serpil Demirci

Yayın Yönetmeni: Nil Gün

ISBN 978-975-275-458-4
7. Baskı, Kasım 2019, İstanbul
1. Baskı, Mart 2015, İstanbul

© 2001, Masaru Emoto
Yayıncının yazılı izni olmadan herhangi bir alıntı yapılamaz

Kapak Tasarımı: Mahmut Hakan Güngör
Sayfa Düzeni: Ebru Öner

İnkılâp Kitabevi Baskı Tesisleri
Çobançeşme Mah. Altay Sok. No: 8 Yenibosna-Bahçelievler-İstanbul
Tel: 0212 496 11 11
Sertifika No: 44066

Kuraldışı Yayıncılık
Fener Kalamış Cad. No: 93/8 34726 Kadıköy-İstanbul
Tel: 0216 449 98 05 pbx Faks: 0216 348 00 69
kuraldisi@kuraldisi.com
Sertifika No: 43891

Dağıtım
Alemdar Mah. Çatalçeşme Sok.
No:25 Çatalçeşme Han Cağaloğlu-İstanbul
Tel: 0212 513 81 57 Faks: 0212 511 62 52
İnternet Satış: www.kuraldisi.com

Dedem, teyzelerim ve amcalarımın anısına

İnsan kurallara sığmaz!

İÇİNDEKİLER

Giriş 7

Önsöz 9

BÖLÜM BİR
Evren Neden Oluşuyor? 19

BÖLÜM İKİ
Farklı Bir Dünyaya Açılan Kapı 65

BÖLÜM ÜÇ
Bilinç Her Şeyi Yaratır 75

BÖLÜM DÖRT
Dünya Bir Anda Değişecek 85

BÖLÜM BEŞ
Dünyayı Kaplayan Bir Gülümseme 129

Sonsöz 141

Yazar Hakkında 144

İnsan kurallara sığmaz!

GİRİŞ

Dondurulmuş buz kristallerinin fotoğraflarını çekmeye başlayalı on yıldan fazla oldu.

Ondan yıllar önce sudaki dalgalanmanın ölçülmesi üzerine bir araştırma yürütmüştüm, ama kristaller hakkında bilgi edinmeye başlayınca suyun kendisini çok çeşitli şekillerde ifade ettiğini keşfettim.

Kristallerin bu fotoğraflarının bizim için birçok bilgiyle dolu olduğunu öğrendim. Musluk suyunun tersine doğal su çok güzel bir dizi kristal sergilemektedir –hele bir de güzel bir müziğe maruz kalırsa. Ayrıca suya "şükran" ya da "salak" gibi farklı kelimeler gösterildiğinde, kristallerde büyüleyici farklılıklar meydana gelir. Bu kristaller, hayatımızı nasıl yaşamamız gerektiğine ilişkin derslerle doludur.

1999 Haziranında, *Hado Kyoikusha* (Dalgalanma Yayıncılık) adını verdiğim küçük bir yayınevinde, *Suyun Mesajları* adındaki kitabımı yayınladım. Bu kitap kişisel bir yayın olup büyük kitapevlerinde satılması planlanmadığı halde ağızdan ağza yayılması sonucunda en çok satan kitap oldu.

Bu, yayıncılık dünyasında hemen hemen hiç rastlanmayan bir şeydir. Bu, gözlerimin önünde gerçekleşirken, bir yarım hayretle, bir yarım da, kitabı başkalarına anlatmaya zaman ayıran pek çok kişiye karşı şükranla doldu.

Kitabımı daha çok kişiyle paylaşmak için İngilizceye çevirttim. Bu daha da çok başarı getirdi, İsviçre'de ve dünyanın diğer ülkelerinde konferans vermek için davetler almaya başladım.

Bu kristal fotoğraflarını, dünya için pek çok mesajıyla beraber yayınlamak için daha uygun bir zaman bulunamazdı, demek ki pek çok insanın bu mesajlara açık olduğu bir zamandı. Bu kapasitede çalışma fırsatı verdiği için Tanrıya şükürler olsun.

Bazı insanların *Tanrı* kelimesi ya da kavramıyla ilgili bazı sıkıntıları olmasını anlıyorum. Bu kitabın ana odağı sudur. Siz suyu ne kadar anlarsanız, bir tanrının varlığını inkâr etmeniz o kadar güçleşecektir. Buradaki kristal fotoğraflarına baktıkça bu konudaki duygularınız hakkında düşünmenizi rica ediyorum.

Japonya'daki Sunmark Publishing için bu kitabı yazmam ilk istendiğinde, içimde yazmak istediğim pek çok harika şey olduğunu hemen anladım. Bunu Sunmark Publishing Genel Müdürü Nobutaka Ueki'ye söylediğimde, üzerinde odaklanmamı istediğinin tam da bu olduğunu söyledi. Hatta yardımcısı Ryuya Saitou'yu İsviçre'ye konferanslarımı dinlemeye gönderdi.

Şimdi kitap bittiğinde içimi bir memnuniyet duygusu kapladı. Bu kitap, on yıldan uzun bir süre üzerinde çalıştığım "dalgalanma" teorileri ve kendi deneyimlerim, insan davranışları gözlemlerine dayanan araştırmam ve kozmosla ilgili kendi düşüncelerim hakkında sizinle konuşmak için bana bir "sahne" sunmuştur.

Bu vesileyle Kokoro Şirketi Başkanı Shinji Tanigawa, Sunmark Genel Yayın Yönetmeni Maoki Uchiki, Tatsuya Saito ve bu kitap için görüşme yaptığım herkese şükranlarımı ifade etmek istiyorum.

Bu kitaptaki kristalleri elde etmek için kullandığım suyun çoğunu sağlayan, Nichirei Buz Şirketi'nin eski başkanı Tetsuya Taguchi'ye de şükran borçluyum.

Bu kitabı İngilizce yayınlayan Beyond Words Publishing'e de teşekkürler, böylece dünyada daha çok kişi suyla ilişkimizi okuyabiliyor.

Bu kitabın bütün okurlarına şükranlarımı sunmayı da unutmamalıyım. Ve son olarak kozmosun suyuna da teşekkür ediyor ve saygılarımı sunuyorum.

Teşekkürler.

ÖNSÖZ

Bu kitabı okumaya başlarken, hayatınız üzerine düşünmenizi rica ediyorum. Daha doğrusu mutlu olup olmadığınızı kendinize sormanızı istiyorum.

Kuşkusuz mutluluk tanımınız sizin kim olduğunuza bağlıdır ama kalbinizde huzur, geleceğiniz için güven hissi ve sabah uyandığınızda umudunuz var mı? Eğer buna mutluluk dersek, o zaman şu anda mutlu olduğunuzu söyleyebilir misiniz?

Çok fazla kişinin gümbür gümbür "Evet" diye cevap vermeyeceğini kesin olarak söyleyebilirim. Çoğu insan hayatının umduğu gibi olduğunu söyleyemez. Bize bu kadar acı veren şey nedir? Dünyada bu kadar çok insanın basit bir şekilde mutlu olmasını engelleyen neler dönüyor?

Bana öyle geliyor ki tam bir karmaşa çağında yaşıyoruz. Karmaşa karışıklık durumunu, kozmos yaratılmadan önce var olan düzensiz maddeyi tanımlar.

Hayatımızı sürdürürken kendimizi bitkin ve yorgun hissederiz. Gazeteler ve televizyon kanalları bizi bilgi bombardımanına tutar, iş hayatında problemler ve yanlış anlamalarla karşı karşıya kalırız. Problemlerimizin kaynağı sayısız ve ezici gibi görünür.

Dünyanın neresine gidersek gidelim hayatın gerçeği muhtemelen budur. Bu minik gezegenimiz ekonomik çekişmeler, bölgesel anlaşmazlıklar, etnik önyargılar, çevresel problemler, din savaşları ve akla gelebilecek diğer her türlü sıkıntıyla doludur. Ve her saniye yerkürenin öbür ucundan acı çekenler, acıdan keyif alanlar, daha çok zenginleşenler, daha çok yoksullaşanlar, ezilenler ve ezenlerle ilgili haberler gelir.

Peki, bütün bu acıların sorumlusu kim? Dünya yaşamak için giderek daha çok bölünmüş, yabancılaşmış ve karmaşık bir yer halini alıyor. Zaten boğazımıza kadar karmaşaya batmış durumdayız, ama dünyanın sorunları giderek daha da derinleşiyor gibi görünüyor.

Hepimizin ortak noktası bir çıkış yolu arıyor olmamız. Herkes bir cevap arıyor –bu öyle basit ve etkili bir cevap ki, şimdiye kadar hiç aklımıza gelmemiş.

❄

Peki, bütün bu karmaşanın nedeni nedir? Hepsinin merkezinde ne var? Bu, her neyse, dünyayı uyumdan uzaklaştırıp uyumsuzluğa doğru itiyor.

Belki bu kaçınılmaz bir şeydir. Hepimiz aynı türe ait olsak da, eğer farklı yerlerde ve farklı ırklarda yaşıyorsak, düşünce tarzımız da farklı olmak zorundadır.

Ve işleri daha da kötüleştirmek ister gibi, çoğu insan kendi etrafındakilere benzemeyen şeyleri kabullenmekte zorlanır. Sonuç, sonu gelmez sorunlar ve acılar sürecidir. İnsanlar insan oldukları sürece sunulan her çözüm az gelecektir.

Ve işte başladığımız yere döndük. Yerküredeki bütün insanlara uygun, herkesin ikna olacağı ve herkesin anlayacağı kadar basit tek bir çözüm olabilir mi?

Aslında ben cevabı buldum, o da şu: Ortalama bir insan vücudunun yüzde 70'i sudur.

Ceninken yüzde 99'umuz su olarak yaşama başlıyoruz. Doğduğumuzda yüzde 90'ımız sudur ve ergenliğe ulaştığımızda yüzde 70'e ineriz. Geç yaşta ölürsek muhtemelen yüzde 50 oluruz. Başka bir deyişle yaşamımız boyunca *çoğunlukla su olarak varlık gösteririz*.

Fiziki bakımdan bütün insanlar sudur. Ben bunu fark edip dünyaya bu bakış açısıyla bakmaya başladığımda, her şeyi tamamen yeni bir şekilde görmeye başladım.

Birincisi, suyla bu bağlantının bütün insanlar için geçerli olduğunu fark ettim. Bu yüzden söyleyeceklerim dünyanın her yerindeki herkes için geçerlidir.

İnsanların nasıl yaşam sürmeleri gerektiğini de görmeye başladığıma inanıyorum. O halde insanlar nasıl mutlu ve sağlıklı yaşam sürebilirler? Cevap, vücudunuzun yüzde 70'ini oluşturan suyu arındırmaktır.

Nehirler hareketli olduğu için suyu temiz kalır. Su bir yere hapsedildiği zaman ölür. Bu yüzden su sürekli devridaim edilmelidir. Hastaların vücutlarındaki su -ya da kan- genellikle durgundur. Kanın akışı durduğunda vücut çürümeye başlar ve eğer beyninizdeki kan durursa bu yaşamı tehdit edebilir.

Peki, kan neden durgunlaşır? Bu durumu duyguların durgunlaşması olarak görebiliriz. Modern araştırmacılar, zihnin durumunun vücudun durumu üzerinde doğrudan etkisi olduğunu göstermiştir. Dolu dolu ve keyifli bir yaşam sürdüğünüzde, fiziksel olarak daha iyi hissedersiniz, yaşamınız mücadeleler ve kederle dolduğunda, vücudunuz bunu bilir.

Bu yüzden duygularınız vücudunuzdan akarken, keyiflenirsiniz ve fiziksel sağlığa doğru gidersiniz.

Hareket etmek, değişmek, akmak - hayat bundan ibarettir.

❄

İnsan olmadan önce su olarak var olduğumuzu göz önünde bulundurursak, bir insanın ne olduğu temel sorusuna cevabı bulmaya doğru yaklaşırız. Su hakkında net bir anlayışımız olursa, insan vücudunu daha iyi anlarız, hatta neden doğduğumuzun gizemini çözer ve öyle var oluruz.

Öyleyse su nedir? İlk cevabınız yaşam gücü şeklinde olabilir. Eğer vücutlarımızdaki suyun yüzde 50'sini kaybedersek, hayatımızı devam ettiremeyiz. Kan ve vücut sıvıları tarafından taşınan su, besinlerin tüm vücudumuzda dolaşmasını sağlayan vasıtadır. Suyun bu akışı aktif yaşamlar sürmemizi sağlar. Su vücudumuzdaki enerji taşıyıcısı olarak görev yapar.

Bu enerji taşımacılığı vücutta hareket eden bir yük trenine benzer. Eğer vücut tıkanır ve kirlenirse, yük trenindeki yük de kirlenir, bu yüzden suyun her zaman temiz kalması esastır.

Geçmişte olduğundan daha çok şimdilerde tıp camiası suyu enerji taşıyıcısı olarak görmeye başlamıştır ve hastalıkların teda-

visinde bile kullanılmaktadır. Homeopati, suyun değerinin kabul edildiği böyle bir alandır.

Homeopati, on dokuzuncu yüzyılın ilk yarısında Samuel Hahnemann'ın (1791-1843) çalışmasıyla Almanya'da başlamıştı, ama kökleri, homeopati tarafından geliştirilen tedavi yönteminin benzerini bulan tıbbın babası Hipokrat'a (MÖ 460-370 civarı) kadar uzanır. Kısacası tıbbın bu öncüleri bize "benzeri benzerle tedavi et, zehre karşı zehirle savaş"ı öğrettiler.

Örneğin, eğer birisi kurşundan zehirlenmişse, semptomlar içinde çok az miktarda -miktar 10^{12}'de (bir trilyon) 1 ila 10^{400}'de 1 arasında değişir- kurşun olan su içilerek hafifletilebilir.

Bu düzeydeyken madde artık suyun içinde temel amaca yetmeyecek kadar vardır, ama maddenin *nitelikleri* bulunmaktadır, bu da kurşun zehirlenmesini tedavi için ilaç oluşturur.

Homeopati, seyreltme ne kadar fazla olursa, etkinin de o kadar büyük olduğunu öne sürer. Çıkarılacak mantıki sonuç, vücutta zehir ne kadar yoğunsa, seyreltme oranının da o kadar yüksek olması gerektiğidir.

Bu fikri ifade etmenin bir başka yolu da, semptomlardan kurtulmak için kullanılan maddenin *etkisi* yerine, suya *kopyalanan* bilginin zehrin semptomlarının bilgisini iptal etmek için kullanıldığıdır.

Demek ki suyun bilgi *kopyalama* ve *ezberleme* yeteneği vardır. Okyanus sularının okyanusta yaşayan canlılara ilişkin hafızası olduğunu söyleyebiliriz. Yeryüzü buzulları gezegen tarihinin milyonlarca yılını hafızasında tutabilir.

Su, vücutlarımızın içinden akarak ve dünyanın geri kalanına yayılarak yerkürenin etrafında dolaşır. Eğer suyun hafızasındaki bu bilgiyi okuyabilseydik devasa büyüklükte bir hikâye okurduk.

Suyu anlamak kozmosu, doğanın mucizesini ve hayatın kendisini anlamaktır.

❄

Uzun yıllardır suyu incelemekteyim. Suyun bilgiyi kopyalama yeteneği olduğunu fark etmek benim hayatımı değiştirdi. Amerika'da bunu keşfettikten sonra Japonya'ya getirdim ve o zamandan beri suyun bilgi kopyalama işlevini insanların sağlıklarını iyileştirmeye yardımcı olmak için kullanıyorum.

Tabii o zamanlar doktorlar suyun kendi başına tedavi etme gücü olduğu olasılığını bile göz önünde bulundurmuyorlardı. Ben suyun bilgiyi ezberleyebildiğine ve taşıyabildiğine inandım ve hâlâ da inanıyorum, ama bu fikir tıp camiası tarafından tamamen reddedilmektedir.

1988'de, Fransız bilim adamı Jacques Benveniste homeopatinin temel ilkelerini denemek için bir deneye girişti. Bir ilacı klinik araçlarla artık saptanamayacak noktaya gelene kadar suyla seyreltti, sonra da bu seyreltinin hastalar üzerinde seyreltilmemiş ilaçla aynı etkiye sahip olduğunu keşfetti.

Bu sonuçlar, İngiliz bilim dergisi *Nature*'a gönderildikten bir yıl sonra, deney sonuçlarının kuşkulu olduğu ve fiziki bir kanıtı olmadığı yorumuyla beraber sonunda yayınlandı. O zamandan beri hipotez örtülü kaldı ve unutuldu.

Ne zaman birisi bilim camiasında çığır açacak araştırma ya da deneylerle çıkagelse, tepki genellikle aşağı yukarı aynı olmaktadır. Suyun bilgi ezberleme yeteneğine fiziki kanıt bulmanın mümkün olup olmadığını uzun zamandır merak ediyordum –fiziki olarak bunu görmenin bir yolu olabilir miydi?

Kalbiniz olasılıklara açık olduğunda, büyük keşiflere götürebilecek küçük şeyleri fark etmeye başlarsınız. Bir gün rastgele açtığım bir kitaptan şu kelimeler fırlayıverdi: "İki kar kristali birbirinin tıpatıp aynısı değildir."

Kuşkusuz ilkokulda ben de aynı şeyi öğrenmiştim. Milyonlarca yıldır yeryüzüne düşen bütün kar tanelerinin yüzleri farklı olmuştur. Bununla birlikte, bu cümleyi sanki tamamen farklı bir anlamı varmış gibi okudum, çünkü kalbim bu mesaja açık ve hazırdı. Sonra, *Eğer suyu dondurup kristalleri incelersem, her biri tamamen benzersiz görünecek,* diye düşündüm. Ve o an benim yeni ve keşfedilmemiş bir dünyaya doğru maceradaki ilk adımım oldu. Planım suyu dondurmak ve kristallerin fotoğraflarını çekmekti.

Yeni bir fikri bekletmek istemeyen bir yapım vardır. Hemen benim şirketten genç bir araştırmacıdan deneye başlamasını istedim, ama bu kimsenin bir şey bilmediği bir alandı. Sonunda çabalarımıza değeceğini bize garanti eden hiçbir şey yoktu. İşin tuhaf tarafı, değeceğinden hiç kuşkum yoktu. Hipotezimin doğru

olduğundan ve deneylerin iyi gideceğinden emindim -*bunu biliyordum*. Genellikle önemli ölçüde sabır eksikliği çekerim, ama bu sefer peşini bırakmadım.

İlk adımım çok hassas bir mikroskop kiralayıp mutfaktaki buzdolabında dondurulmuş suya bakmak oldu. Ama fotoğraflar oda sıcaklığında çekildiği için buz kısa sürede eriyordu. Kristallerin fotoğrafını çekebilmemiz biraz zamanımızı aldı.

Her akşam geç saatte genç araştırmacıyı yemeğe götürüp onu teşvik etmeye çalışıyordum. Ondan sadece elinden gelenin en iyisini yapmasını beklediğimi söylüyordum.

İki ay denemeden sonra nihayet bir fotoğraf çekmeyi başardık. Su bize güzel bir altıgen kristal fotoğrafı verdi. Araştırmacı bana haberi getirdiğinde çok heyecanlandım.

Artık deneyler için -5 °C'yi koruyan bir soğuk hava odam var, ama her şey o ilk fotoğrafla başladı. Kullandığımız yöntemi ve şimdi bildiklerimi düşününce, o ilk fotoğrafı çekebilmiş olmamız bir mucizeydi.

Gerçekten mümkün olduğunu yürekten bildiğiniz şey mümkündür. Azmimizle onu mümkünleştiririz. Zihnimizde hayal ettiklerimiz bizim gerçeğimiz haline gelir. Sudan öğrendiğim pek çok şeyden biri de buydu.

❄

Çekmeye başladığım kristal fotoğrafları dünyayı ifade etmekte fazlasıyla etkili olmuştu. Onlarda büyük bir felsefe buldum. Isı yükselirken kristaller sadece yirmi-otuz saniye ortaya çıkıyor, sonra buz erimeye başlıyordu. Kısa bir an için olsa da kozmosun gerçekleri şekilleniyor ve görünür oluyordu. Bu kısacık zaman penceresi bize büyülü bir dünyaya bir anlık bakış sunuyordu.

Kristal fotoğraflarını nasıl çekmeye başladığımı size anlatayım.

Elli farklı Petri kabına* elli farklı çeşit su koyuyorum. (İlk birkaç yılda yüz tane kullandım.) Sonra tabakları bir dondurucuda

* Biyologların bakteriyolojik analizler için kullandıkları yayvan ve yuvarlak cam kap. Alman bakteriyolog Julius Richard Petri icat ettiği için onun adıyla anılmaktadır.

-20°C'de üç saat donduruyorum. Sonuçta, yüzey gerilimi Petri tabaklarında bir milimetre boyunca buz damlacıkları oluşturuyor. Buz damlasının tepesinde bir ışık yaktığınızda kristal ortaya çıkıyor.

Tabii ki sonuç hiçbir zaman elli tane benzer kristal olmuyor ve bazen de hiç kristal oluşmuyor. Kristal oluşumlarının grafiğini çıkardığımızda farklı suların farklı kristaller oluşturduklarını fark ettik. Bazıları bariz bir şekilde benzerdi, bazıları biçimsizdi, bazı su çeşitlerindeyse hiç kristal oluşmuyordu.

Önce farklı bölgelerdeki musluk sularının kristallerini inceledim. Tokyo'nun suyu felaketti -tek bir kristal bile oluşmadı. Musluk suyu sterilize edilmesi için bir miktar klor içerir, bu da doğal suda bulunan yapıya hasar verir.

Bununla birlikte, nereden gelirse gelsin (doğal kaynaklar, yeraltı suları, buzullar ve nehirlerin üst kısımları) doğal suda bütün kristaller oluşuyordu.

Buz kristallerinin fotoğraflarını çekme ve araştırmayı yürütme çabalarım ilerlemeye başladı. Sonra bir gün benim gibi projeye kendini kaptıran genç araştırmacı tamamen beklenmedik bir anda bir şey söyledi: "Suya müzik dinletelim, bakalım ne olacak."

Müziğin titreşimlerinin su üzerinde bir etki bırakmalarının mümkün olduğunu biliyordum. Ben müziği çok severdim ve hatta çocukken profesyonel bir müzisyen olma umudum vardı, bu nedenle bu uçuk deneyime sıcak baktım.

Başlangıçta hangi müziği kullanacağımız ve hangi şartlar altında deneyi yürüteceğimiz konusunda bir fikrimiz yoktu. Ama epeyce deneme ve yanılmadan sonra en iyi yöntemin muhtemelen en basiti olduğu sonucuna vardık -bir masanın üzerine, iki hoparlör arasına bir şişe su koy ve bir insanın normal olarak dinleyebileceği yükseklikte müziği aç. Önceki deneylerde kullandığımız su örneklerine ihtiyacımız vardı.

Önce eczaneden aldığımız saf suyu denedik.

Sonuçlar bizi çok şaşırttı. Beethoven'ın parlak ve net tonlarıyla Pastoral Senfoni'si çok güzel ve iyi biçimlenmiş kristallerle sonuç verdi. Mozart'ın 40. Senfoni'si zarif ve güzel kristaller

oluşturdu. Chopin'in Opun 10 serisinin 3 numaralı etüdünden oluşan kristaller harikulade ayrıntılarıyla bizi çok şaşırttı.

Suyu maruz bıraktığımız bütün klasik müzikler bariz özellikleri olan, iyi biçimli kristallerle sonuçlandı. Aksine, sert heavy metal müziğe maruz bıraktığımız su, parçalanmış ve kötü şekilli kristallerle sonuçlandı.

Ama denemelerimiz burada bitmedi. Kâğıt parçalarına "Teşekkür ederim" ve "Aptal" gibi kelimeler ya da kelime öbekleri yazıp, yazılar içeride kalacak şekilde şişelerin etrafına sarsak ne olur diye düşündük. Suyun yazıları "okuması" anlamını anlaması ve buna göre şekil değiştirmesi pek mantıklı görünmüyordu. Ama müzikle olan denememizden tuhaf şeylerin olabildiğini biliyordum. Haritası olmayan bir cangılda yola koyulmuş kâşifler gibi hissediyorduk kendimizi.

Deneylerimizin sonuçları bizi hayal kırıklığına uğratmadı. "Teşekkür ederim"e maruz kalan su çok güzel altıgen kristaller oluştururken, "Aptal" kelimesine maruz bırakılan su heavy metal müziğe maruz bırakılan suyunkine benzer kötü şekilli ve parçalanmış kristaller üretti.

Sonraki denemeler, "Haydi yapalım!" gibi olumlu ifadelere maruz bırakılan suyun güzel, iyi biçimli kristaller yarattığını, ama "Yap!" gibi dayatmalara maruz bırakılan suyun kristal şekillendirmediğini gösterdi.

Bu deneyden alabileceğimiz ders kelimelerin ne kadar gücü olduğuydu. Olumlu kelimelerin titreşimlerinin dünyamız üzerinde olumlu bir etkisi varken, olumsuz kelimelerin titreşimlerinin yok etme etkisi vardır.

❄

Sudan ders almak kozmosun nasıl çalıştığını keşfetme araştırması gibidir, su aracılığıyla ortaya çıkan kristaller de bir başka boyuta giriş kapısına benzer. Kristallerin fotoğraflarını çekme denemelerimize devam ederken, kozmosun temel doğrularını anlamaya doğru merdivenleri tırmandığımızı gördük.

Bir fotoğrafı özellikle hiç unutmuyorum. O ana kadar gördüğüm en güzel ve zarif kristaldi; su "sevgi ve şükran" kelimelerine

maruz bırakılınca oluşmuştu. Sanki su sevinmiş ve çiçek açarak kutlamıştı. O kadar güzeldi ki, o andan itibaren gerçekten hayatımın değiştiğini söyleyebilirim.

Su bana insan ruhunun inceliğini ve "sevgi ve şükran"ın dünya üzerinde etkisi olabileceğini öğretti.

Japonya'da *kotodama* diye bir söz vardır; kelimelere can veren ruh anlamına gelir. Söylenen her sözün dünyayı değiştirme gücü vardır. Kelimelerin düşünme ve hissetme şeklimiz üzerinde çok büyük etkileri olduğunu ve olumlu kelimeler söylendiğinde genellikle her şeyin daha düzgün gittiğini hepimiz biliriz. Bununla birlikte, şu ana kadar olumlu kelimelerin etkisini fiziki olarak görmedik.

Kelimeler ruhun bir ifadesidir. Ve ruh durumumuzun, vücudumuzun yüzde 70 kadarını oluşturan su üzerinde büyük bir etkisinin olması çok muhtemeldir ve bu etkinin vücutlarımız üzerinde hiç de küçük bir etkisi yoktur. Sağlıklı insanların genellikle keyifleri yerindedir. Aslında sağlıklı bir ruh sağlıklı bir vücutta bulunur.

Olabildiğince çok insanın sağlığını korumasına ya da sağlıklı olmasına yardımcı olmak istediğimden, yıllarca hastalıklarla ilgileniyorum. Hastalık çeken insanları gördükçe, hastalığın bireysel bir problem olmaktan çok, bir bütün olarak toplumun deformasyonu sonucu olduğuna daha çok inanmaya başladım.

Bozulan dünyamız için bir şeyler yapmazsak ve yaralı ruhlarımızı tedavi edemezsek, fiziki hastalıklardan muzdarip insanların sayısında azalma olmayacak.

Peki, dünyadaki bozulmanın nedenleri nelerdir? Bunlar ruhun bozulmasıdır ve böyle bozulmaların kozmosun kendisi üzerinde de etkisi vardır. Tıpkı göldeki bir damlanın sonsuza yayılan halkalar yaratması gibi bir ruhun bile çarpıklığı dünyaya yayılarak global çarpıklıklar getirir.

Ama her şey bitmedi – umut var. Kurtuluş var, adı da "sevgi ve şükran."

Yeryüzü araştırıyor. Güzel olmak istiyor. Olabileceğinin en güzeli olmak istiyor. Daha önce insanı su olarak tanımlayabileceğimizi söylemiştim. Kristallerin fotoğraflarına bakan insanların içindeki suda bazı şekil değişiklikleri olduğundan eminim.

Hepsinin içindeki en güzel kristali bulmuştum –"sevgi ve şükran" tarafından oluşturulandı. Bu, dünyanın bütün dinlerinin üzerine kurulu olduğu şeydir ve eğer bu doğruysa yasalara hiç ihtiyaç yoktur. Siz zaten cevabı biliyorsunuz. "Sevgi ve şükran" dünyaya rehberlik etmesi gereken kelimelerdir.

Su hayatlarımızı nasıl yaşamamız gerektiğini bize çok net bir şekilde öğretir. Suyun hikâyesi her bir hücreden gelip tüm kozmosu sarar. Umarım siz de benim bu heyecanlı olayların ortaya çıkışını keşfederken hissettiğim beklenti ve coşkuyu hissedersiniz.

BÖLÜM BİR

Evren Neden Oluşuyor?

Esas olarak su olduğumuz gerçeğini anlamak evrenin gizemini çözmenin anahtarıdır. Etrafınızdaki dünyayı bu bakış açısıyla tekrar inceleyecek olursanız, her şeyi daha önce hiç görmediğiniz şekilde görmeye başlarsınız.

Bir kişinin yaşamı boyunca ortaya çıkan çeşitli olaylar suya yansıtılan olaylardır. Birey ve toplum dev bir okyanus oluşturur, kendi bireysel damlalarımızı bu okyanusa ekleyerek toplumun oluşmasına katkıda bulunuruz.

Suyun bize olan mesajını olabildiğince çok kişinin duymasını istedim ve bu yüzden buz kristallerinin fotoğraflarını yayınlamaya karar verdim. Bu eylem sadece küçük bir damlaydı, ama benim ve diğer pek çoklarının hayatlarında büyük bir etki yapan, giderek genişleyen bir dalgayla sonuçlanacak bir yayılma yarattı.

Fotoğraflarımı ilk kez 1999'da, bu alışılmadık maceraya atılmamdan altı upuzun yıl sonra yayınladım. O ilk altı yıl süresince biriken fotoğraf yığını büromda duruyordu.

Fotoğrafları yayına hazırlamak için onları bir düzene sokmaya çalıştım ve bunu yaparken de gözlerimin önüne bir hikâye serildiğini fark etmeye başladım. Her bir kristalin bana söylemeye çalıştığı büyük ve harika bir hikâye olduğunu anladım.

Fotoğraflarımı yayınlama fikrine saplanır saplanmaz bu fikrim konusunda birkaç yayıncıyla konuştum, ama kimse ilgilen-

medi. Reddedilmek fotoğraflarımı yayınlatma kararımı değiştirmedi, onları kendim yayınlamaya karar verdim. Ama kısa süre içinde öğrendim ki, bastırıp bir kitap haline getirmeye gücüm yetse bile, Japonya'daki dağıtım sistemi kitapları kitapçılarda sattırmama izin vermiyordu.

Bu aşılması zor bir engel gibi görünüyordu, ama bunun için endişelenmemeye karar verdim. Basılan kitaplar geldiğinde, kitapları sipariş eden birkaç yüz arkadaş ve tanıdık için paketleyip postaladık. İlk baskıları göndermemizin üzerinden çok geçmeden tuhaf bir şey olmaya başladı. Bize kitap sipariş eden kişilerden yeniden siparişler almaya başladık. Arkadaşlarına ve tanıdıklarına kitaptan söz etmişler, onlar da başkalarına söylemişlerdi. Bazı insanlar beş, hatta on tane alıp arkadaşlarına dağıttılar. Sanki göldeki bir damla hızla genişleyen dalgalara dönüşmüş gibiydi.

Beklentilerim hızla büyüdü ve dünyadaki insanların bu fotoğraf kitabında neler olduğunu bilmelerini istedim ve böylece bir çeviri şirketine bütün açıklamaları İngilizceye çevirttim. İnsanlar kitabı gördüler: Sonraları benim çevirmenim olan Shizuko Ouwehand kitabı Avrupa ve Amerika'daki arkadaşlarına gönderdi, bunun sonucunda fotoğrafları gören insanlardan ülkelerine ziyaret ve konferans daveti aldım. Yıllar içinde İsviçre, Almanya, Avusturya, Hollanda, İtalya, İngiltere, Amerika, Kanada ve diğer pek çok ülkede, insanlarla kristalleri tanıştırma fırsatı bahşedildi bana.

Her şey tam zamanında olmuş gibi görünüyordu. İnsanlar kendimizi içinde bulduğumuz bu karmaşa dünyasından bir anlam çıkarmanın bir yolunu arıyorlardı. Bu fotoğraf albümü dalga yaratan ve o zamandan beri dünyaya yayılan küçük, ama anlamlı bir damla haline geldi.

Burada, çektiğim fotoğrafların sadece küçük bir kısmını size göstermek istiyorum. Bazıları *Suyun Mesajları* fotoğraf çalışmasında yer almıştı, bazıları da *Suyun Mesajları II* adındaki ikinci fotoğraf koleksiyonundandır, diğerleriyse özel olarak bu kitap için çekildi. Kelimelerin, fotoğrafların ve müziğin su üzerideki etkisini kendiniz de bizzat net olarak görebileceksiniz.

Bu fotoğraflar Japonya'da ve dünyanın pek çok ülkesinde yayınlandı. Göle attığım çakıl taşı dünyayı dolaşıp bana geri dönmeye başlayan büyük bir dalga yaratmıştı.

Bu fikir –kelimelerin ve düşüncelerin suyu ve diğer maddeleri değiştirme gücü olduğu fikri- alışılmadık şekilde din ya da felsefe gibi görünebilmesine rağmen, bu kadar çok kişinin, insan enerjisinin ve kelimelerin buz kristallerinin oluşumu üzerindeki etkilerinden etkilenmesi beni çok şaşırttı.

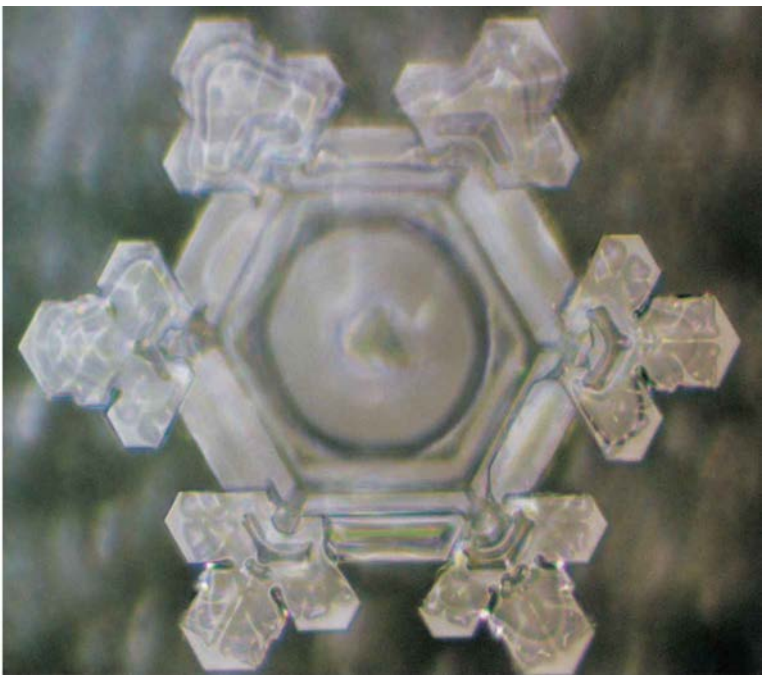
Suya kelimeler gösterdik

Üzerine kelimeler yazılmış bir kâğıt parçasını şişeye sardık.

Sevgi ve şükran

Bu kristal olabileceğin en mükemmelidir. Sevgi ve şükranın tüm doğada yaşam fenomeni için esas olduğunu göstermektedir.

Teşekkür ederim (Japonca)

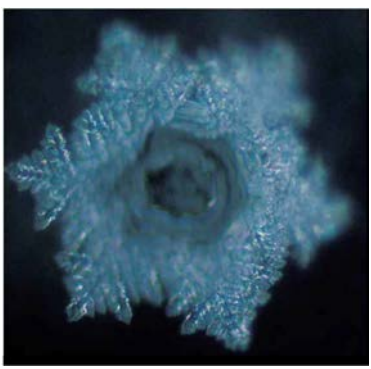
Farklı dillerde “Teşekkür ederim” anlamına gelen kelimeleri gösterdik, hepsinde çok güzel ve bütün kristaller meydana geldi.

Teşekkür ederim (İngilizce)

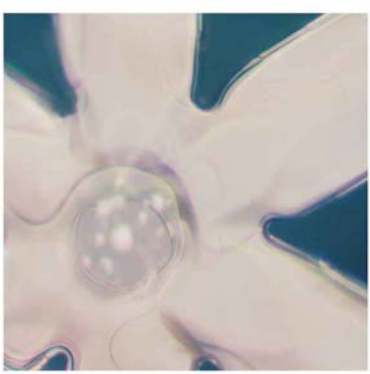
Teşekkür ederim (Çince)

Teşekkür ederim (Almanca)

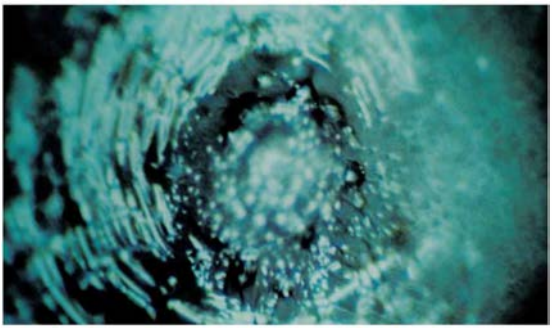
Teşekkür ederim (Fransızca)

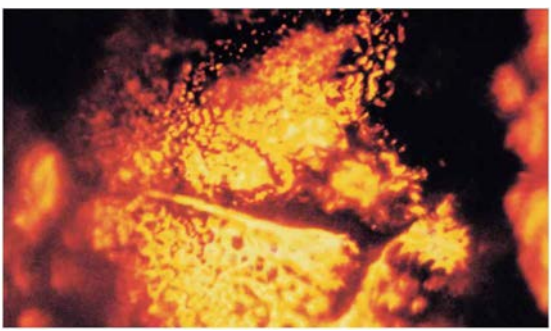
Teşekkür ederim (Korece)

Teşekkür ederim (İtalyanca)

Seni aptal! (Japonca)

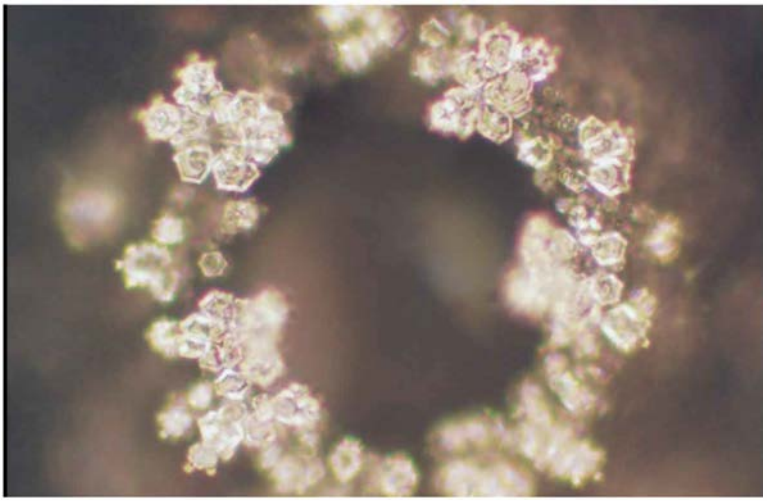

Seni aptal! (İngilizce)

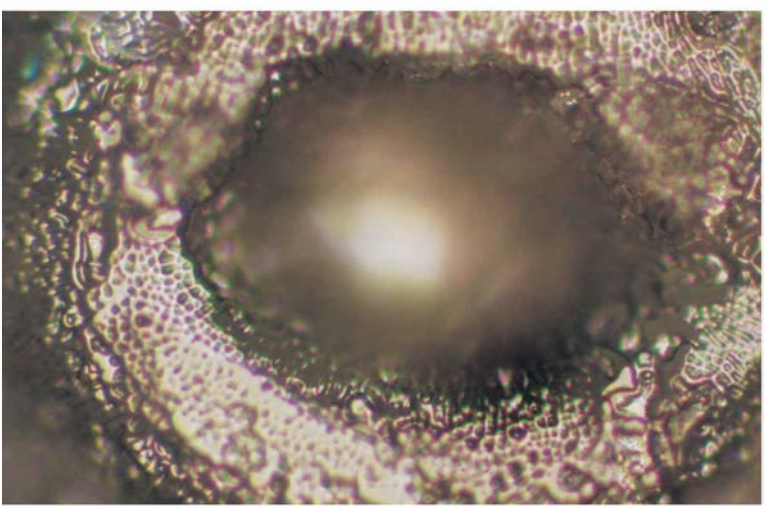

Beni hasta ediyorsun. Öldürürüm seni. (Japonca)

İnsanlara söylediğimiz zararlı kelimeler suya gösterildiğinde, hiçbir kristal oluşmuyordu. Hatta "Beni hasta ediyorsun" kelimeleri silahlı bir adama benzer bir şekil ortaya çıkarmıştı.

Melek (Japonca)

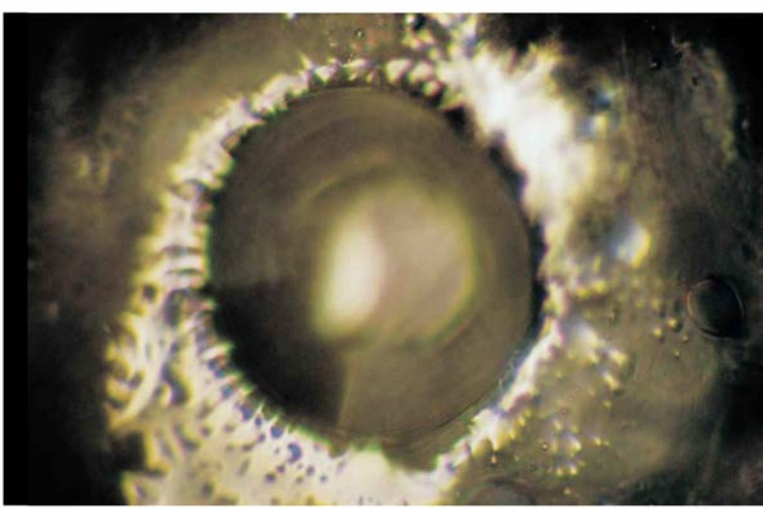

Şeytan (Japonca)

"Melek" kelimesi birbiriyle bağlantılı küçük bir kristaller halkasıyla sonuçlanırken, "Şeytan" kelimesi tam ortasında sanki saldırmaya hazır, koyu bir öbeği olan bir kristal oluşturdu.

Haydi yapalım! (Japonca)

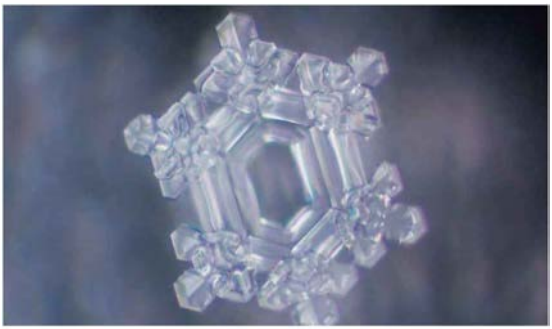
Yap! (Japonca)

"Haydi yapalım!" sevimli bir şekil oluştururken, "Yap!" kelimesi "Şeytan" kelimesi tarafından oluşturulana benzer bir kristal oluşturuyor. Bu da zorlama ve emirlerin doğa kurallarına uymadığını gösteriyor.

Özür dilerim (Japonca)

Bu, basit bir "Özür dilerim" ifadesinin nasıl sonuç verebileceğini göstermektedir. Belki kristalin bulanıklığının nedeni, basit bir "Özür dilerim"in daha ayrıntılı bir özürden daha samimi gelmesidir.

Bilgelik (Japonca)

Bilgelik (İngilizce)

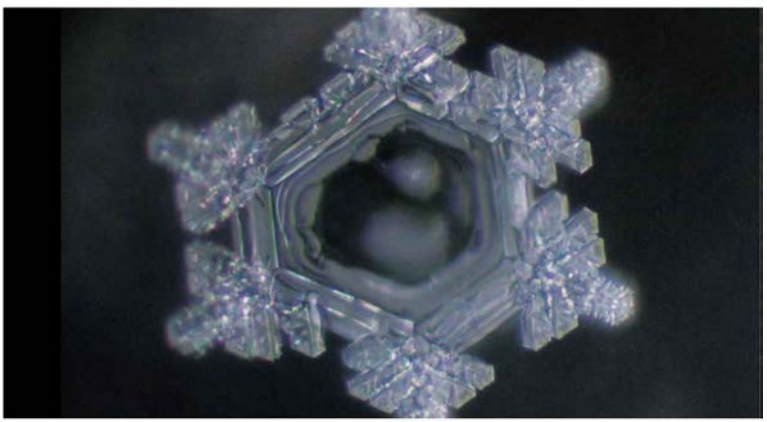

Bilgelik (Almanca)

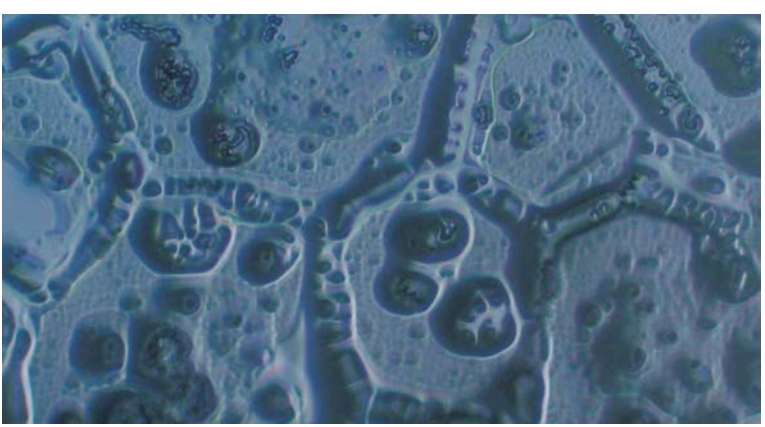
Çeşitli dillerde "Bilgelik" kelimesi çok güzel biçimli kristaller yaratıyordu. Bu belki de bilgeliğin tüm dünyada temel bir doğa kuralı olduğunu gösterebilir.

Bir ilkokulda yapılan test

İşte bir Japon ilkokulundaki çocuklar suyla konuştuktan sonra çekilen fotoğraflar ve bir de görmezden gelinen suyun fotoğrafı.

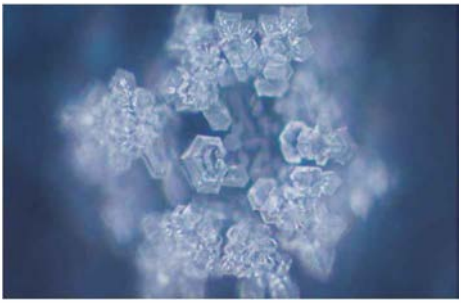

Çok şekersin

Seni aptal

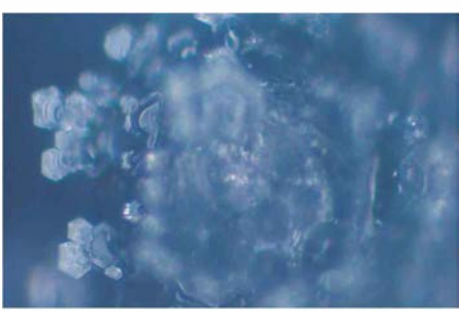
Çocuklar farklı su şişelerine farklı şeyler söylediler. Çocuklar suya "Ne şekersin" dediklerinde, sevimli kristaller oluşuyordu, ama "Seni aptal"ın ters etkisi vardı.

Çocuklar birkaç kez "Çok güzelsin" dediklerinde

Çocuklar pek çok kez "Çok güzelsin" dediklerinde

Su yok sayıldığında

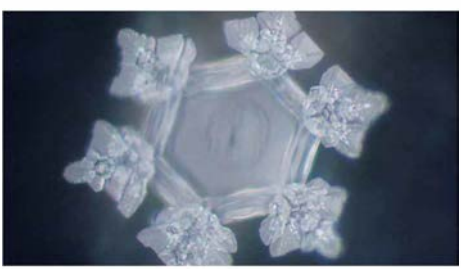
Suya pek çok kez "Çok güzelsin" dendiğinde, yalnızca birkaç kez dendiğinde olandan daha iyi biçimli kristaller meydana geldi. Görmezden gelinen suyun oluşturduğu kristal tam tamamlanmamıştı.

Evrenin yüzeyi nasıl görünüyor?

İşte size Japonca, İngilizce ve Almanca "evren" kelimesine maruz bırakılan suyun kristallerinin fotoğrafları ve bir de dünya fotoğrafı kullanılarak oluşturulan kristal.

Evren (Japonca)

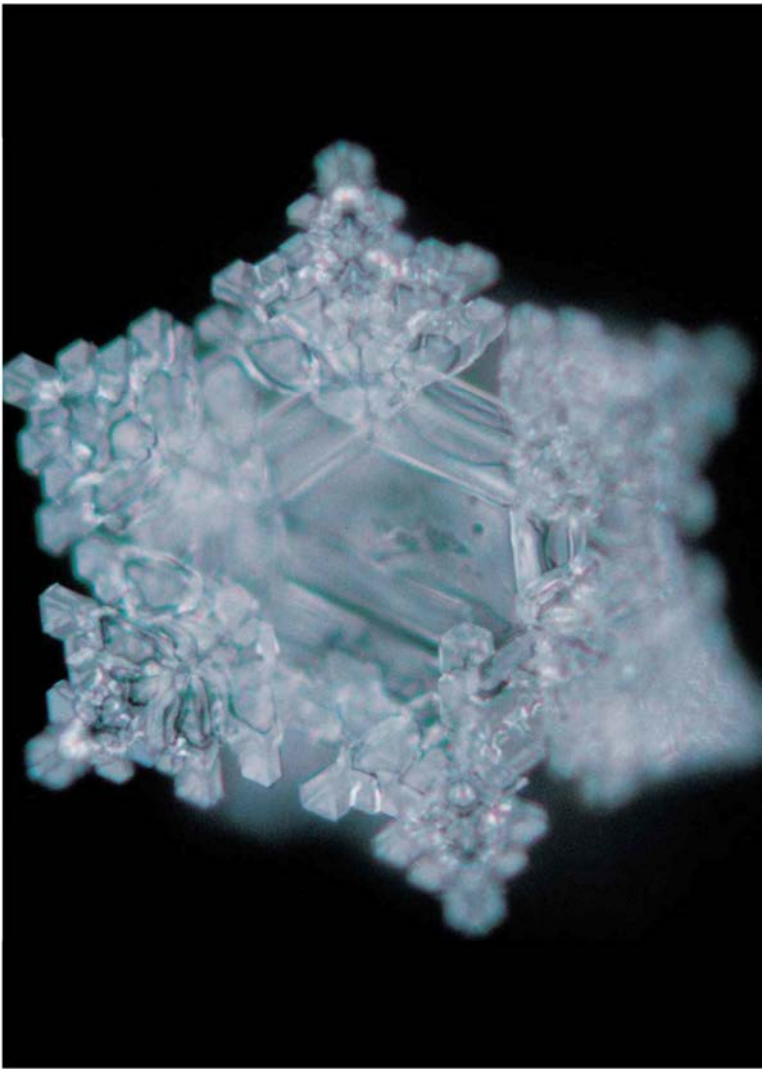

Evren (İngilizce)

Evren (Almanca)

Üç kristal de net olarak birbirine benziyor. Evrenin ilkeleri dil farklılıkları sınırını aşıyor gibi görünüyor.

Dünya fotoğrafı gösterildiğinde

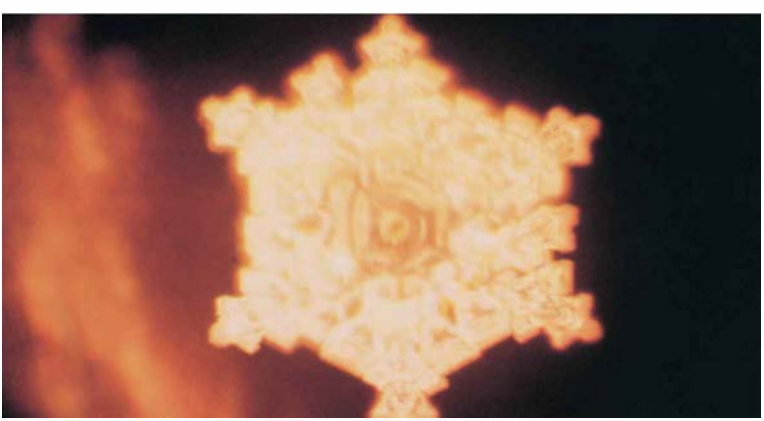
Kristal çok güzel, ama hafif deforme olduğunun gözden kaçması mümkün değil. Bu deformasyon olmasa bütün olan herhangi bir kristal kadar güzel görünecekti.

Su müziğe maruz bırakıldığında neler oluyor?

Aşağıdaki kristal fotoğrafları cam şişedeki sular iki hoparlör arasına yerleştirildiği zaman ortaya çıktılar.

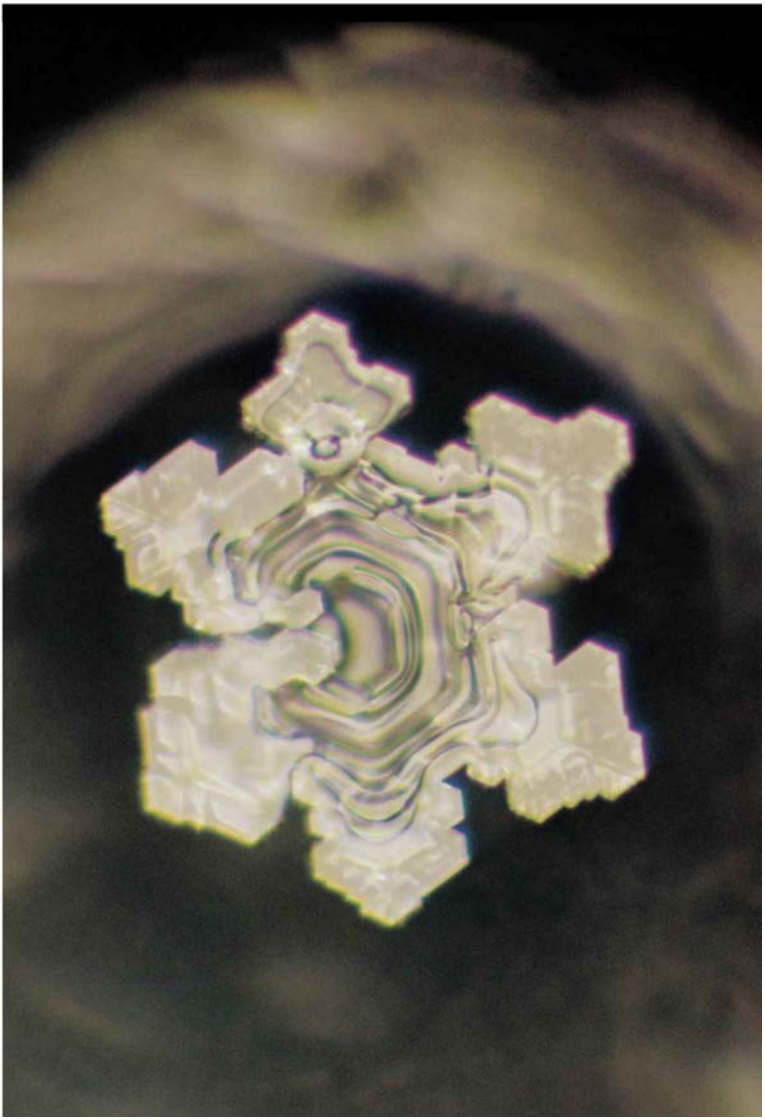

Beethoven: 5. Senfoni

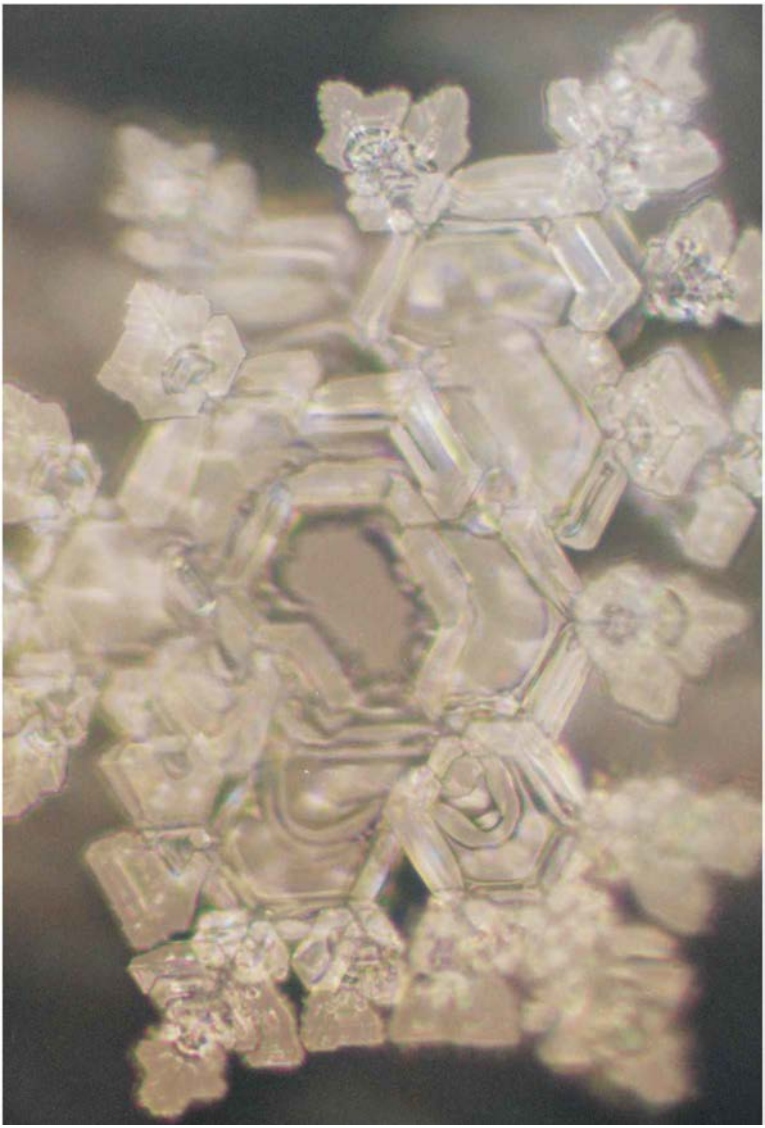
Beethoven: 6. Senfoni ("Pastoral")

Beethoven'ın müziği, iyileştirici etki yaratan fantastik kristaller meydana getiriyordu.

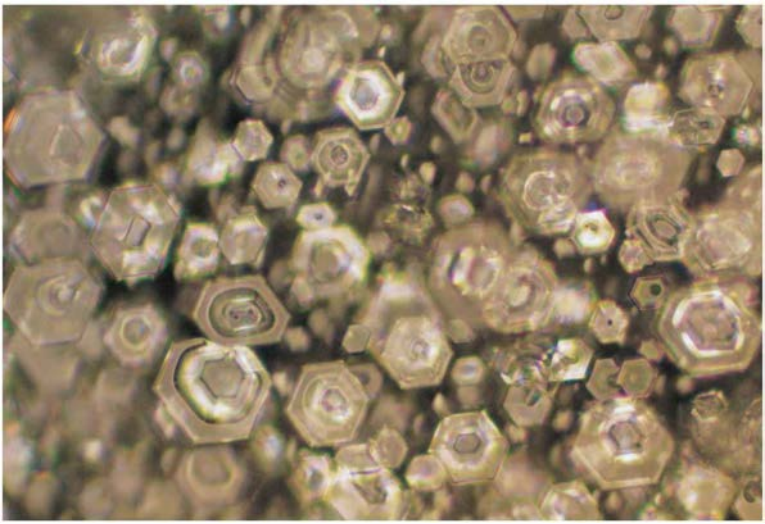
Mozart: 40. Senfoni

Bu güzel kristal hem bu müzik parçasının güzelliğini hem de adeta Mozart'ın hayatını, yaşadığı içten tarzı yansıtıyor.

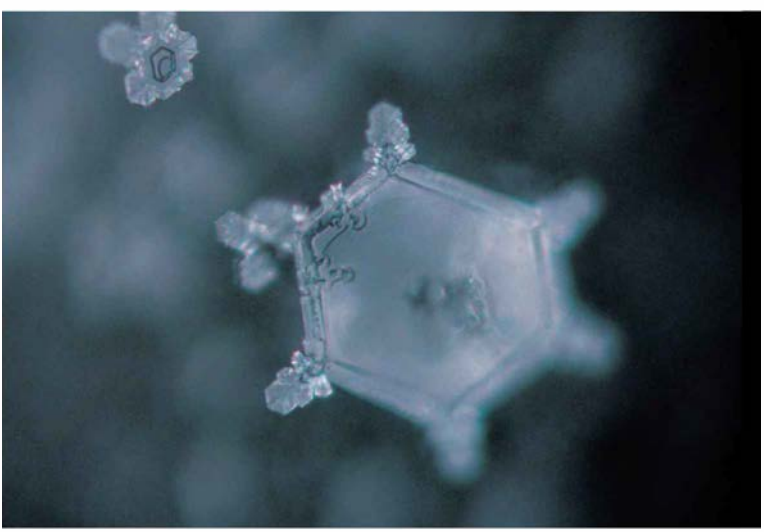

Bach: 3 Numaralı Orkestra Süiti (“Arya”)

Bach’ın bu akıcı (keman ve piyano için uyarlama) melodisi bu kristalle çok güzel ifade edilmektedir.

Chopin: Mi Majör Etüt

Chopin: Re major Prelüt

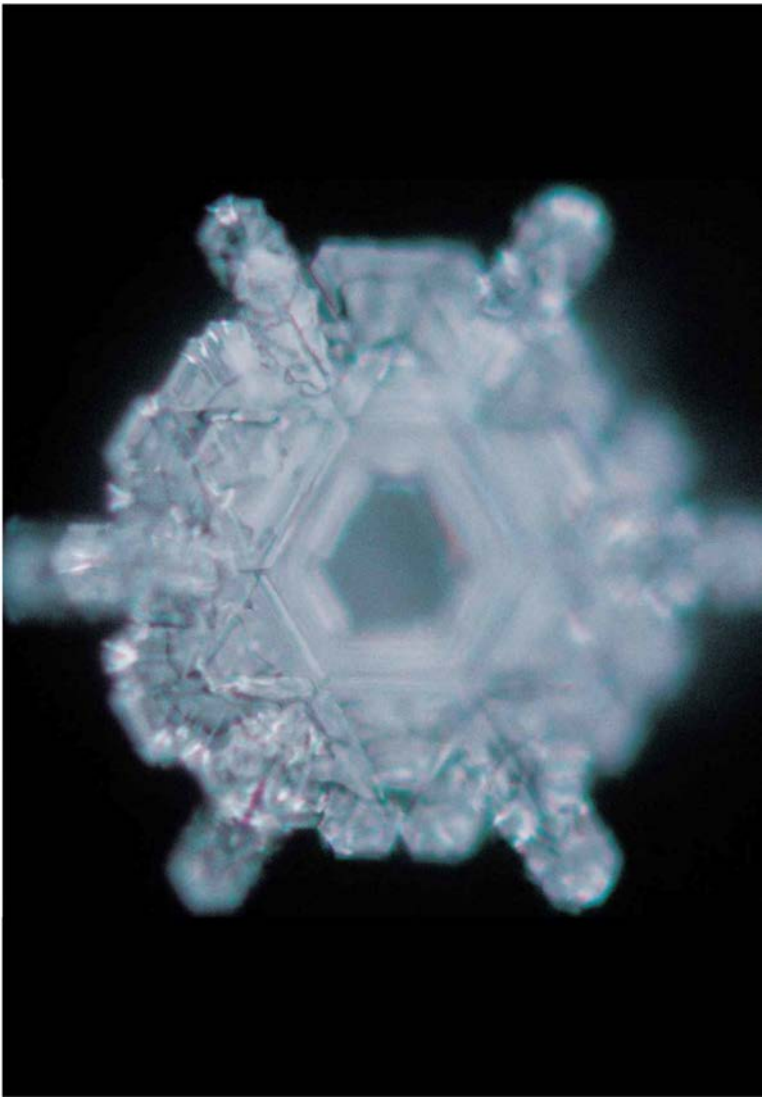
Piyano müziği damlacıklara benzer kristaller oluşturmaktadır.

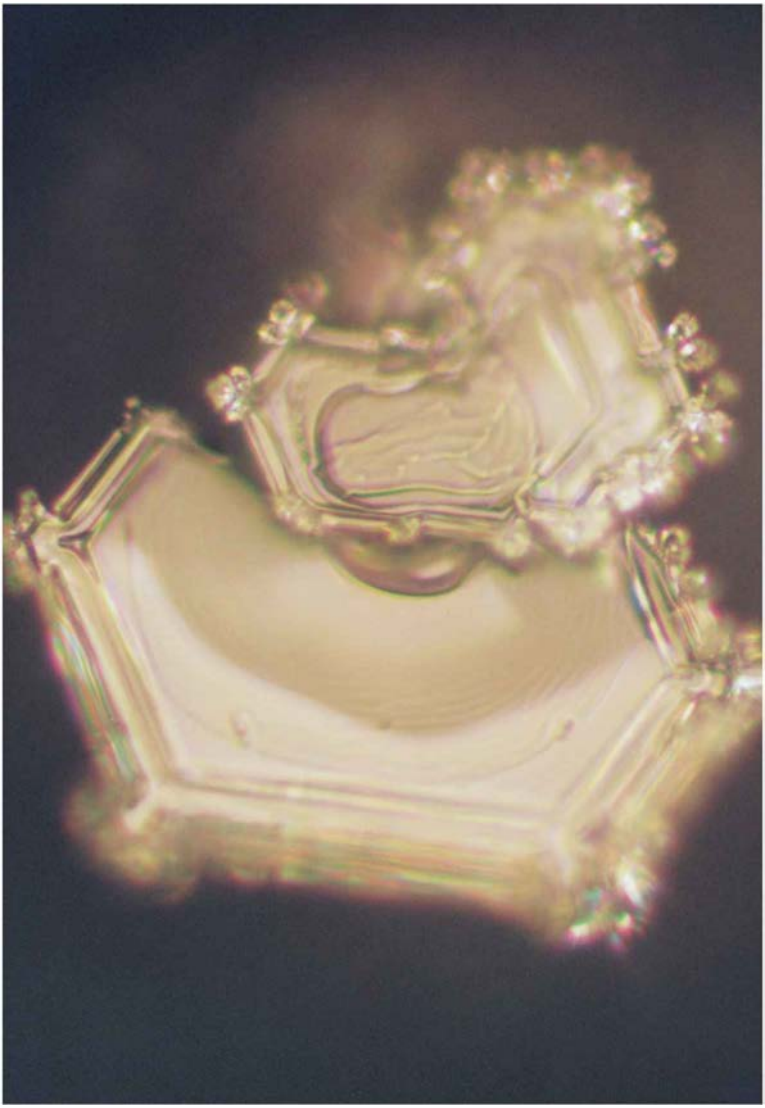
Çaykovski: *Kuğu Gölü*

Üstteki kristal bir kuğuyu gösterirken, alttaki kristalin gökkuşağı renkleri sanki umut ışığını temsil etmektedir, belki de Kuğu Gölü'nün hikâyesinden etkilenmiştir.

Beatles: *Yesterday*

Bu geleneksel şekil pek de beklenen bir şey değildi. Belki de bu şarkının bütün dünyada çok sevilmesinin bir sonucuydu.

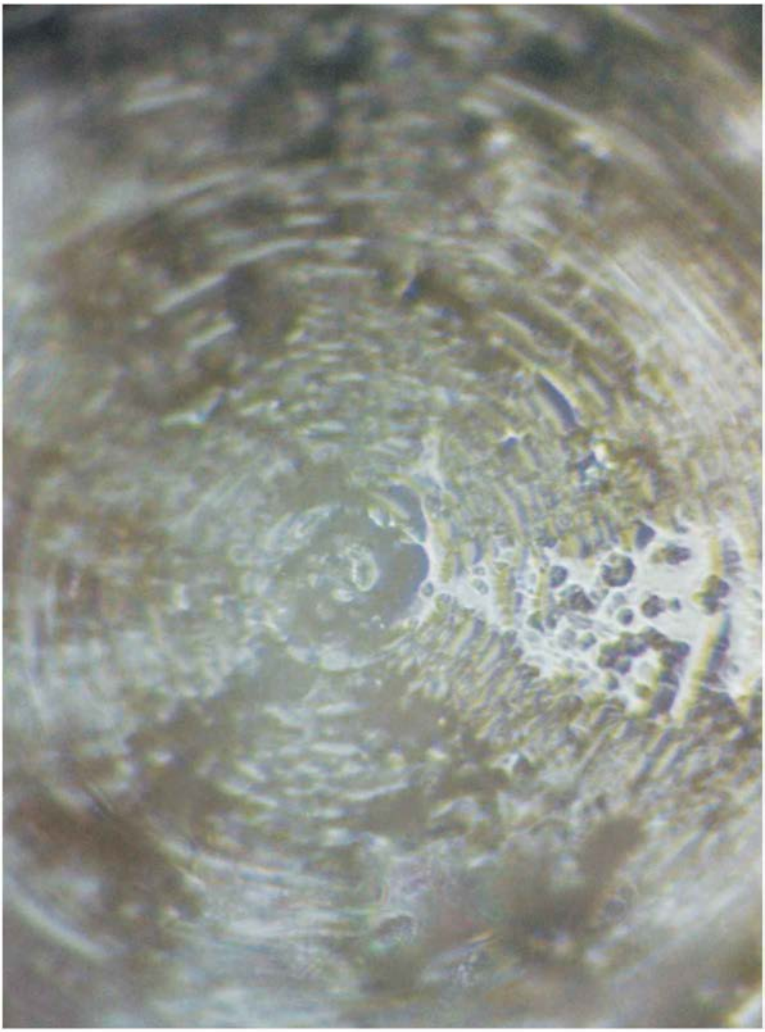
Elvis Presley: *Heartbreak Hotel (Kırık Kalp Oteli)*

Kristal sanki şarkıyı taklit ediyormuş gibi iki parçaya bölünmüştü.

Bud Powell: *Cleopatra's Dream (Kleopatra'nın Rüyası)*

1950'lerin modern caz parçası, kargaşa döneminde yaratılan bu müziğin iyileştirici niteliklerinin göstergesi olan bu güzelim kristali oluşturdu.

Heavy metal müzik

Bu, öfkeli ve hoyrat sözlerle dolu yüksek perdeden müziğin sonucudur. Sonuç "Seni aptal" tarafından oluşturulan kristale benzemekte olup suyun müzikten çok kelimelere tepki verdiğini göstermektedir.

İlkbahar

Sonbahar

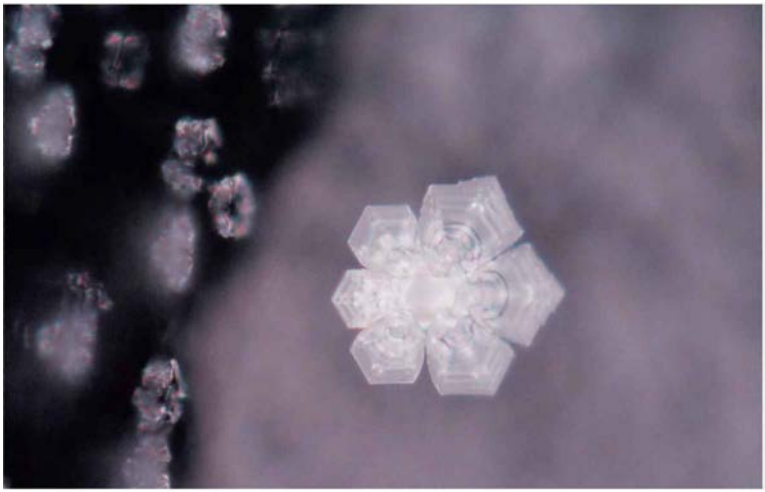
Yaz

Kış

Vivaldi: *Dört Mevsim*

Dört mevsim bu kristaller tarafından çok iyi yansıtılmaktadır: İlkbaharın çiçek açışı, yazın çiçekleri, olgun sonbaharın yeni yaşam vaadi ve kışın sakin metaneti.

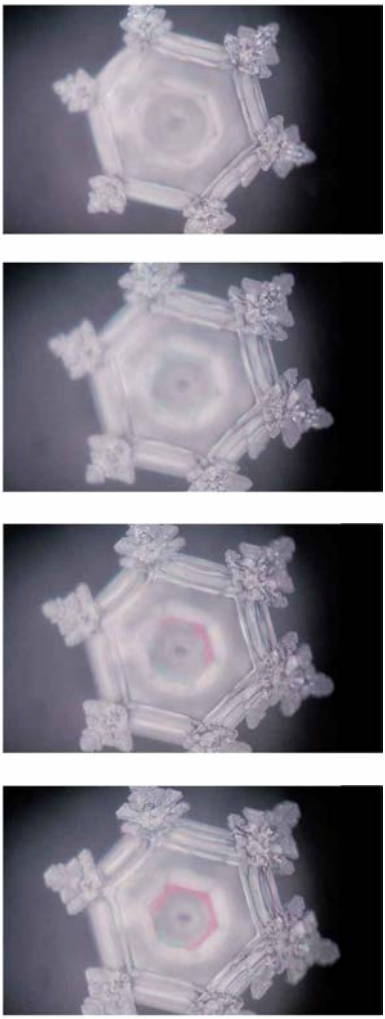

Küçük bir sonbahar buldum (bir Japon çocuk şarkısından)

Kırmızı yusufçuk (bir Japon çocuk şarkısından)

"Küçük bir sonbahar buldum" sözleri, düşen yapraklara benzer tanecikleriyle küçük bir kristal ortaya çıkarmıştı; "Kırmızı yusufçuk" tarafından oluşturulan kristal de, taç yaprağı benzeri açılmış kanatlarıyla altı yusufçuk olarak yorumlanabilirdi.

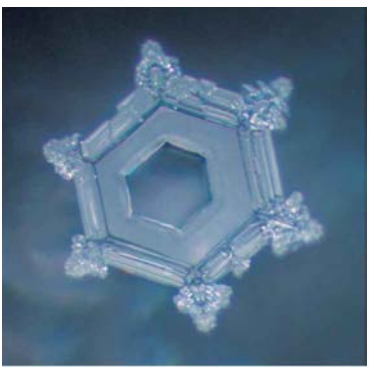

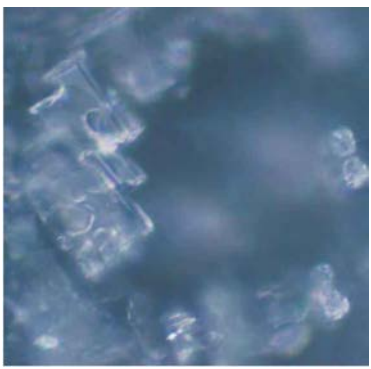
Bir Tepenin Üzerinde Çiçek Açan Mandalina Ağaçları
(bir Japon çocuk şarkısından)

Bu kristalin rengi on saniyede bir değişerek adeta suyun da nefes aldığını gösteriyordu. Belki orta kısmın kırmızıya dönüşmesi mandalinanın değişen rengini göstermektedir.

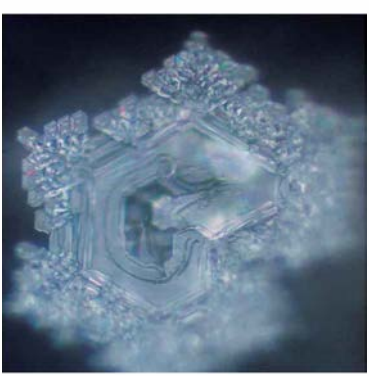
Elektromanyetik dalgaların zararlı etkileri

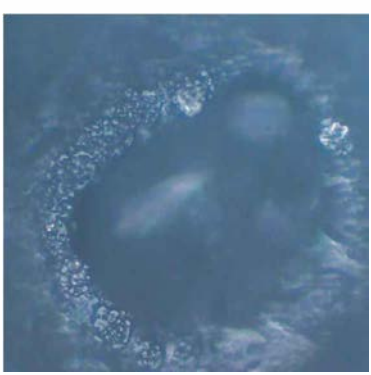
Saf su ve "Sevgi ve şükran" kelimeleri gösterilen su örnekleri televizyon, bilgisayar ve mobil telefonun yanına kondu ve mikrodalga fırınlarda ısıtıldı.

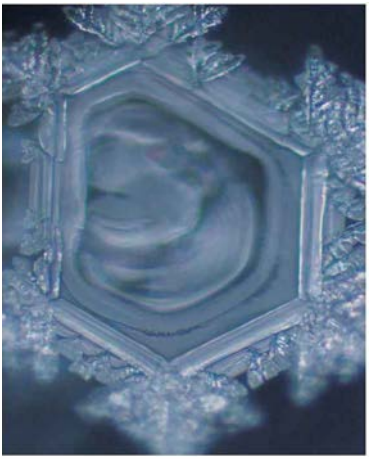
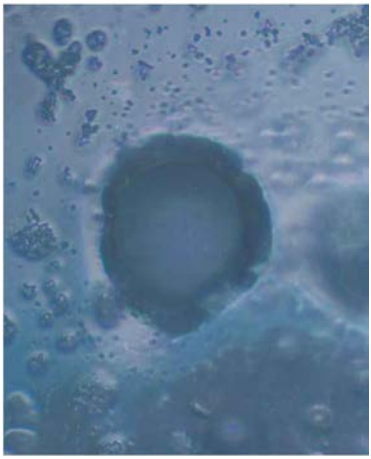
Televizyon

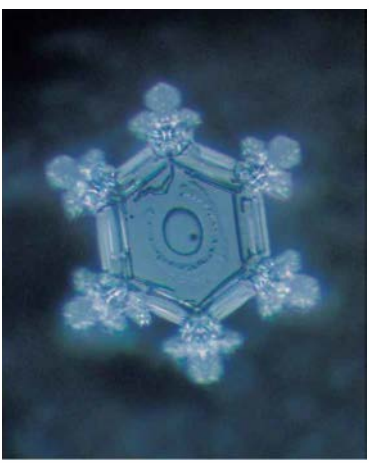
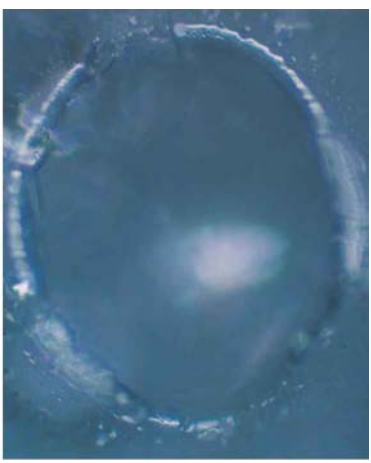

Bilgisayar

"Sevgi ve şükran" kelimeleri gösterilen (soldaki) su örnekleri, televizyon ve bilgisayar yanında duran (sağdaki) saf su örneklerinden daha bütün kristaller ortaya çıkardı. Bu da televizyon ve bilgisayar kullanımında daha ölçülü olmak gerektiğini göstermektedir.

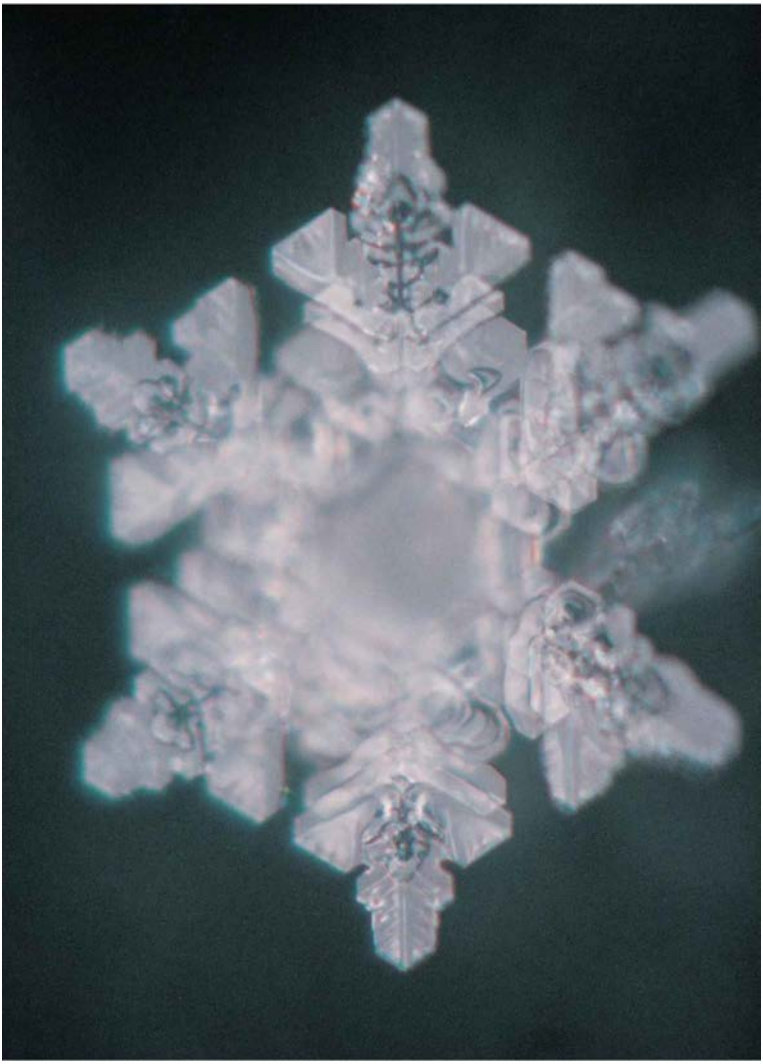

Cep telefonu

Mikrodalga fırın

Mikrodalga fırında ısıtılan saf su, "Şeytan" kelimesiyle oluşturulana benzer bir kristal meydana getirdi. Cep telefonunun vücudumuzdaki suyu ne şekildi etkilediği ise ortada.

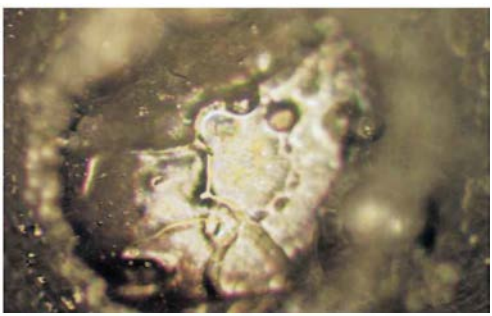

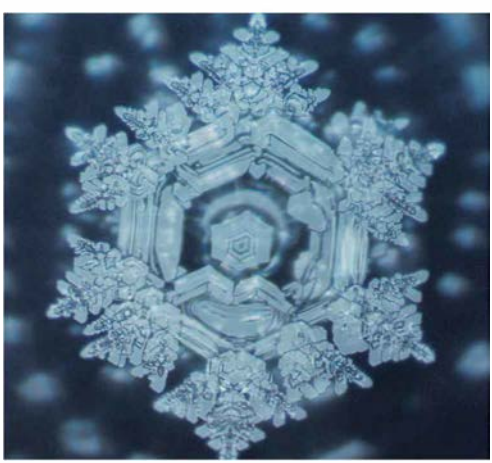
Bir televizyon şovunun tamamını izleyen su

Bu güzelim kristal, doğanın gizemleriyle ilgili bir televizyon belgeseli gösterilen su tarafından oluşturulmuştur. Elektromanyetik dalgaların tehlikesi bilginin içeriğine göre değişiklik gösterebiliyor.

Bazı ilginç kristaller

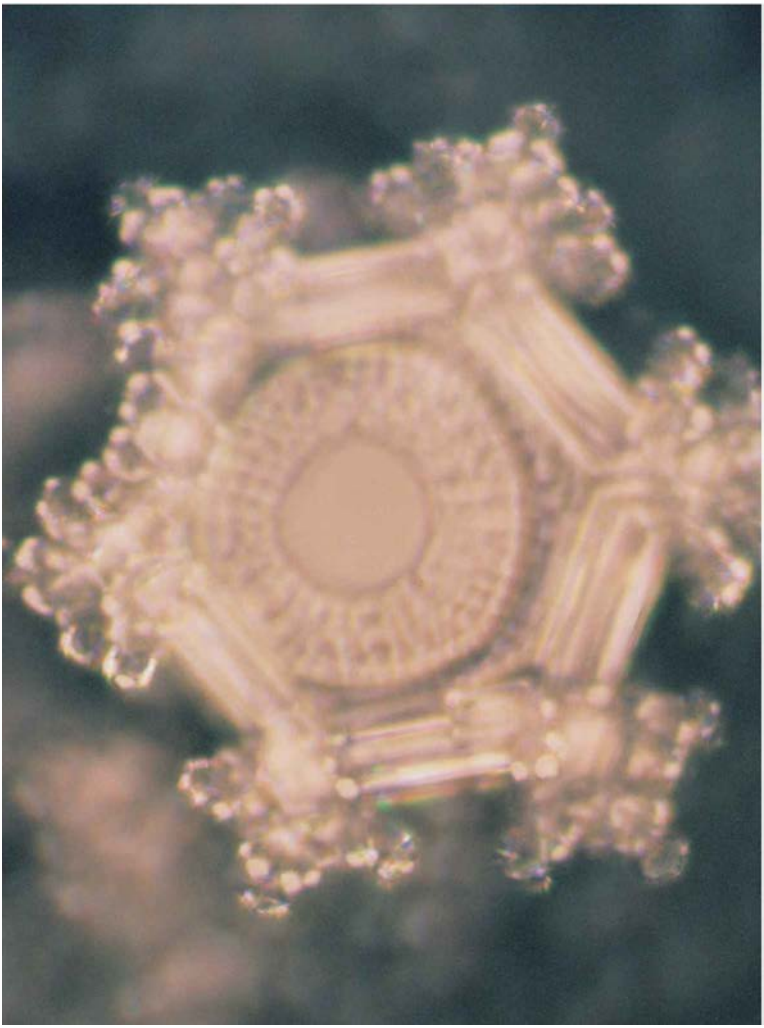
Gelecek sayfalarda, yanında dua okunan göl suyu, Amaterasu, yani Güneş Tanrıçası Şinto'nun adının gösterildiği su, ekin çemberi ve yunus resimleri gösterilen su ve bir deprem öncesi ve sonrasında alınan yeraltı suyunun oluşturduğu kristallerin fotoğrafları bulunmaktadır.

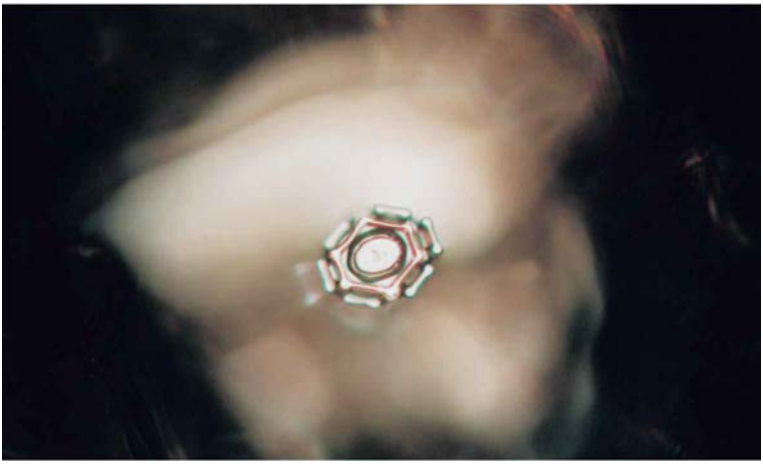
Göl kıyısında dua eden bir Budist'in şifa ayini öncesinde ve sonrasında alınmış su örnekleri

Bir rahip göle dönük olarak şifa duasını tekrar tekrar okudu. Duadan önceki ilk kristal çarpılmış bir yüz gibi görünmektedir, ama duadan sonra oluşan kristal galakside parlayan bir ışık gibidir.

Güneş Tanrıçası Amaterasu'nun adının gösterildiği su

Bu kristal güzel bir ayna, belki de güneş gibi görünmektedir. Güzel olmasının yanı sıra görkem, hatta kutsallık saçmaktadır.

Ekin çemberi (UFO'ların tarlalarda bıraktığı iddia edilen çember şeklindeki iz) fotoğrafı gösterilen bir kristal

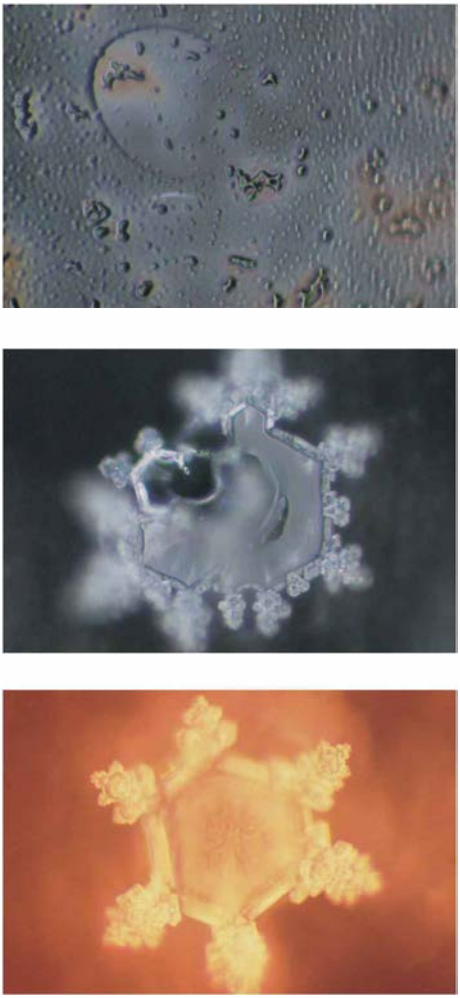
Kumamoto şehrindeki Heitate Tapınağı'nın doğu girişindeki çeşmeden alınan su

Ekin çemberi gösterilen kristal UFO'ya benziyordu. Japonya'nın en eski tapınağından alınan su, Japoncada "şükran" anlamına gelen karakterin şekline benzeyen bir kristal oluşturmuştu.

Bir yunus fotoğrafı gösterilen su

Yunusların insan gibi zeki ve iyileştirici güçleri olduğu söylenir. Bu asil kristal şifa saçıyor gibi görünmektedir.

Shimane şehrindeki bir depremden hemen önce (üstte), depremden hemen sonra (ortada) ve depremden uzun bir süre sonra (altta) aynı yerden alınan yeraltı suyu örnekleri

Depremden önce hiçbir kristal oluşmamıştı, sanki su depremi önceden haber veriyor gibiydi. Depremden sonra zaman geçince suyun kristal oluşturma yeteneği geri geldi.

Bazı sular sanki bu dünyanın bütün güzelliğini sembolize ediyormuş gibi ihtişamlı kristaller oluştururken, diğer sulardan oluşan kristaller, deforme olmuştu ya da sanki bize ruhun uyuyan karanlık yerleri hakkında bir şey söyler gibi hiç oluşmamıştı.

Konferans verirken buz kristali fotoğraflarımı göstermek için slaytlar kullanıyorum. Bu slaytlara tepkiler oldukça farklı oluyor. Sıklıkla insanların hayretten soluklarının kesildiğini duyuyorum, bazen de insanların gözyaşı döktüklerini görüyorum. Tek bir damla suyun bir kişi üzerinde çeşitli dalga etkileri yaratabildiğini keşfettim.

İsviçre'de konferans vermem için beni ilk davet eden Manuela Kihm fotoğraflara tepkisini gösterirken duygularını şöyle ifade etmişti:

> Su kristali fotoğraflarının mucizesini kendi gözlerimizle görebiliyoruz. Sonuç olarak, bilincimiz hızlı bir sıçrama yapıyor. Bilinçteki bu uyanma neredeyse bir anda oluyor. Düşündüğümüz ve hissettiğimiz şeylerin gözle görülebildiği gerçeği bu değişimi hızlandırıyor.

Bir başka İsviçreli katılımcı cevap veriyordu:

> Fotoğraflar sayesinde bilincimizin ve kelimelerin enerjisinin gözlerimizle görebildiğimiz şeyleri değiştirebildiğini gördüm. Elle tutulamaz enerjinin görülebildiği ilk ve tek yol budur. Göremediğimiz şeye inanmayız, ama buz kristalleri bize her şeyi gösteriyor -artık bu inanıp inanmama meselesi değil. Bu yöntemi kullanarak herkes kendi deneyini yapabilir ve kendisine kanıtlayabilir.

Ve bir Japon okuyucu şöyle yazıyordu:

> Su herhangi bir madde değil, muhteşem doğanın yaşam gücüdür. Bu, suyun temizleme ve bütün canlılara hayat verme gizemli yeteneğini bir kez daha fark etmemi sağladı. Ruhun, duyguların ve titreşimin buz kristalleri oluşumu

üzerinde bir etkisi olduğunu görebiliyorum ve bu sayede ruhun ve kelimelerin önemini hissedebiliyorum. Bu bilgi çok muhteşem ve eşsiz şekilde etkileyici.

Görünüşe göre buz kristalleri insan ruhuyla yakından sürekli olarak bağlantılıdır. Buz kristallerinin neden bu kadar çok insana seslendiğini düşününce, evrenin gizeminin anahtarına sahip olduklarından dolayı olduğunu anlıyorum, bu anahtar evrenin düzenini ve bizim bundaki rolümüzü anlamak için gereken bilinç kilidini açabilir.

Su ruhun aynasıdır. İnsanların bilinçleriyle uyum sağlayarak oluşan pek çok yüzü vardır. Suya insanların ruhlarında olanları yansıtma yeteneğini veren nedir? Bu soruyu cevaplandırmak için öncelikle şu gerçeği anladığınızdan emin olmak istiyorum: Varoluş titreşimdir.

Bütün evren bir titreşim halindedir ve her şey kendi eşsiz frekansını meydana getirir. Bu kitapta söyleyeceğim her şey bu tek gerçeğe dayanmaktadır. Suyu incelediğim yıllar bana bunun evrenin temel gerçeği olduğunu öğretti.

Sadece iki kelimeyle söylenebilir, ama bunları hiç duymamış insanlar için bu kelimeleri anlamak çok zor olabilir.

Düşünün, *Varoluş titreşimdir? Bu masa da mı? Bu sandalye? Vücudum? Görülen ve dokunulan her şey nasıl titreşim olabilir?* Ellerinize aldığınız ve incelediğiniz şeylerin –odun, kayalar ve beton gibi şeyler- hepsinin titreştiğine inanmak gerçekten zordur.

Ama artık kuantum mekaniği bilimi maddenin titreşimden başka bir şey olmadığını genel olarak kabul etmektedir. Bir şeyi küçük parçalarına ayırdığımızda, var olan her şeyin parçacıklar ve dalgalar olduğu garip bir dünya içine gireriz.

Vücudunuzu mikroskobik boyuta indirebildiğinizi ve *siz* adındaki bu evrenin sırlarını keşfetmek üzere bir araştırmaya koyulduğunuzu hayal edelim. Her şeyin atomdan başka bir şey içermediğini, her bir atomun da etrafında dönen elektronlarıyla bir çekirdek olduğunu kısa süre içinde göreceksiniz. Bu elektronların sayısı, şekli ve yörüngeleri her maddeye özel bir dizi titreşim frekansı sağlar. Hangi madde olursa olsun hiçbir şeyin

yekpare olmadığını keşfedeceksiniz. Durmadan dönen bir dalgayla çevrili tek bir çekirdek vardır.

Her şey sonsuza dek hareket ve titreşim halindedir –aralıklarla, inanılmaz bir hızla.

Budist *Bilgelik ve Kalp Sutrası Hanyashingyo*'ya göre, "Görülen şeyin şekli yoktur, görülemeyen şeyin şekli vardır." Asırlar önce Buda tarafından söylenen bu tuhaf çelişkinin şimdilerde modern bilim tarafından doğrulandığını söyleyebiliriz.

Gözlerimiz nesneleri görebilir, ama titreşimleri göremez. Şimdi kendinize bir sorun bakalım, aşağıdakine benzer bir deneyim hiç yaşamadınız mı:

Bir odada birisiyle sıcak, dostça ve akıcı bir sohbet ortamına dalmışsınız. Sonra odaya başka birisi giriyor. Kapıyı açtıkları anda havada bir değişim hissediyorsunuz, artık odayı dolduran sıcaklık yerine karanlık ve soğuk bir ruh hali hâkimdir.

Yeni gelenin yüzüne bakıyorsunuz, bitkin bir ifade, çökmüş omuzlar, hayattan yorulmuş birisini görüyorsunuz. Bu acının nedeni ne olabilir? Belki kırık bir kalp, işyerinde bir hata ya da genel olarak hayattan nefrettir -bunu size bırakıyorum. Asıl düşünmenizi istediğim şey, kapı açıldığı anda neden odadaki havanın değiştiğidir.

İnsanlar da titreşirler ve her birey benzersiz bir frekansta titreşir. Her birimiz başkalarının titreşimlerini hissetmek için gerekli duyusal yeteneklere sahibiz.

Büyük bir üzüntü yaşayan bir kişi üzüntü frekansı gönderir, her zaman neşeli olan ve hayatı dolu dolu yaşayan birisi ise buna uygun bir frekans gönderir. Başkalarını seven biri sevgi frekansı gönderir, ama dışa kötülük vuran bir kişiden karanlık ve kötülük frekansı gelir.

Aynı şey nesneler ve mekânlar için de geçerlidir. Örneğin, sık sık kazaların olduğu yerler, işlerin iyi gittiği yerler ve mutluluk yaratan yerler vardır. Birbiri ardına gelen sahiplerine trajedi getiren bir mücevher duymuşsunuzdur.

Bu sadece fiziki nesneler için geçerli değildir, dünyada meydana gelen çeşitli olaylar da karakteristik titreşimler yayar. Havanın enerjisindeki değişim şimşekler ve fırtınalar meydana ge-

tirir. Yoğun enerji doğal felaketlerle sonuçlanır, ama bunların kötü olaylar olmadığını anlamamız gerekir. Eğer açığa çıkan dev boyuttaki kötü enerjiyi göz önünde bulunduracak olursak, belki de şimşek ve fırtınaların gerçekten değerini bilmemiz lazım.

Yeryüzündeki değişik kültürlerdeki kutlama yapmak üzere bir araya gelen insanların yarattığı titreşim de aynı atıl enerjinin açığa çıkmasını sağlar. Her şey kendine özgü frekansta titreşir. Bunu anladığınızda evren anlayışınızı önemli ölçüde genişletirsiniz. Bu anlayışla gözleriniz daha önce hiç görmediğiniz şeylere -daha önceleri bilincinizin gerilerine itilen şeylere- açılır ve bu keşifler ve duygular ruhunuza yeni bir hayat katar.

Her şeyin titreşim halinde olduğu gerçeği her şeyin ses çıkardığı anlamına gelir.

Ağaçların sesini duyan ve bitkilerle iletişim kurabilen bazı insanlar olmakla beraber, bu her sesi duyabiliriz demek değildir. Bir sesi duysak da, duymasak da, bütün nesnelerin eşsiz frekansının ses olarak yorumlanabileceğini söyleyebiliriz.

İnsan kulağının genellikle yaklaşık 15 Hz'ten 20 000 Hz'e kadar olan frekansları duyma yeteneğine sahip olduğu söylenir (Hz ya da Hertz, ses dalgalarının bir saniyedeki devir sayısını gösterir). Aslında kulaklarımızın böyle bir sınırının olması iyi bir şeydir -aksi halde muhtemelen geceleri uyuyamazdık.

Doğal dünya gerçekten de iyi tasarlanmıştır -her şey denge içindedir. Ve ses oluşturulduğunda bu sesi duyan bir *usta dinleyici* vardır: su.

Kristal oluşumunun neden müzikten etkilendiğini ve suyun maruz kaldığı sözlü ve yazılı kelimelere bağlı olarak neden tamamen farklı sonuçlara ulaşıldığını düşünmenizi istiyorum. Cevap yine her şeyin titreşim olduğu gerçeğinde bulunmaktadır. Su -dünya tarafından yayılan eşsiz frekanslara karşı çok hassas olan su- dış dünyayı esaslı ve etkili olarak yansıtmaktadır.

Müzik ve sözler titreşimdir, hemen hemen herkes tarafından kolayca anlaşılır ve yorumlanır. Bir Budist cenaze törenindeki insanların birlikte yaptıkları dualar iyileştirici bir frekans yaratırlar.

Peki, kâğıda yazılıp suya gösterilen kelimeler tarafından etkilenen kristal oluşumunu nasıl yorumlayabiliriz? Yazılı kelime-

ler suyun hissedebildiği eşsiz bir titreşim yayarlar. Su dünyada yaratılan bütün titreşimleri sadakatle yansıtır ve bu titreşimleri insan gözüyle görülebilen bir şekle dönüştürür. Suya yazılı bir kelime gösterildiği zaman, onu titreşim olarak alır ve mesajı özel bir formda ifade eder. (Harfleri kelimeleri ifade etmenin görsel bir kodu olarak düşünebilirsiniz.)

Peki, temelde kelimeler nedir? Eski Ahit şöyle der: "Başlangıçta söz vardı." Yani evrenin yaratılmasından önce "Söz"ün var olduğu anlamına gelir. Benim bu konudaki yorumum, "Söz" insanoğlunu yarattı ve insanoğlu daha sonra *sözleri* doğadan öğrendi.

İlk çağlarda insanlar doğanın içinde yaşarken, kendilerini korumaya ihtiyaç duyuyorlardı, bu yüzden onlara gizlice yaklaşmadan önce tehlikeyi sezebilmek için doğa tarafından yaratılan frekanslara ve seslere karşı hassastılar.

Esen rüzgârın sesi, akan suyun sesi, çimlerde yürüyen bir hayvanın sesi -hayatta kalmak için bu sesleri anlama ve kişinin kendi sesini kullanarak bunları başkalarına aktarma yeteneği gerekiyordu. Dildeki bu girişimlerin birkaç kelimelik mesajlar olması muhtemeldir, ama kültürün gelişimi ve deneyim birikimiyle beraber kelime dağarcığımız da genişledi.

Öyleyse neden insanların konuştukları diller bu kadar farklı? Dilin doğal çevrenin titreşimlerinden öğrenildiğini düşünürseniz, bunu anlaması çok kolaydır. Doğal çevre yerine göre büyük ölçüde değişir ve her çevre farklı titreşimler yaratır. Avrupa'nın değişken iklimi ve Asya'nın nemli adaları, hepsi doğadan akıp gelen farklı titreşimler yaratır. Japonya'da dört farklı mevsim vardır, bu yüzden Japonca havayla ilgili kelimelerin çok güzel bir sözlüğüyle bunu yansıtır.

Dil ne olursa olsun, "Teşekkür ederim" kelimelerine maruz bırakılan su çok güzel geometrik kristaller oluşturmuştu. Ama "Seni aptal" sözüne ve diğer kırıcı kelimelere maruz bırakılan su belirgin şekilde bozuk ve deforme kristaller meydan getirmişti.

İncil'e göre Babil Kulesi'nden önce bütün insanlar aynı dili konuşuyordu. Belki de bu bize, mekân ve doğal çevre değişse de, doğanın temel ilkelerinin aynı olduğunu söylüyordur.

Bütün bir geometrik kristal oluştuğunda, suyun doğa ve yaşam dediğimiz olayla uyumlu olduğunu zannedebiliriz. Doğanın kanunlarını hatırlayamamamızın sonucunda kirlenen suda kristaller oluşmaz. Tokyo'nun musluk suyuyla yapılan kristallerin fotoğraflarını çekmeye çalıştığımızda, sonuçlar acıklıydı. Bunun nedeni suyun klorla sterilize edilmesi, böylece suyun doğasında olan kristal oluşturma yeteneğinin zarar görmesidir.

Su donduğunda, su parçacıkları kristal çekirdeğini oluşturmak için birleşirler ve çekirdek istikrarlı bir şekilde altıgen bir biçim alırken, gözle görülür bir su kristali ortaya çıkar, ama doğayla çelişen bir bilgi olduğunda, tamamlanmamış bir kristal şekillenir.

Şükran ve sevgi kelimeleri doğa kanunlarının ve yaşamın temel ilkelerini oluşturur. Bu yüzden, suyun doğal halinde altıgen şekil yaratması kaçınılmazdır. Buna karşın, "Seni aptal" gibi kelimeler doğada bulunmaz, insanlar tarafından yaratılmış, doğal olmayan öğelerdir. Hakaret eden, zarar veren ve alay eden kelimeler insanlar tarafından yaratılan kültürün sonucudur.

Sadece sevgi ve şükranın titreşimlerinin doğada var olması muhtemeldir ve doğayı gözlemlemek bunun doğru olduğunu gösterir. Ağaçlar ve bitkiler uyum içinde yaşayarak birbirlerine saygı gösterirler. Bu hayvanlar âlemi için de geçerlidir. Aslanlar bile rastgele değil, sadece aç olduklarında öldürürler. Ağaçların gölgesindeki bitkiler şikâyet etmez, hayvanlar ihtiyaç duyduklarından daha fazla yiyecek almaya çalışmazlar.

1989 yılında Amerikan *21.Yüzyıl bilim Teknik* dergisinin Mart-Nisan sayısındaki bir makalede Warren J. Hamerman, insan varlığını oluşturan organik malzemenin, do notasının (piyano tuşlarının ortasına yakın bir nota) üzerinde yaklaşık kırk-iki oktavlık bir titreşim meydana getirdiğini yazmıştı. Do için modern standart yaklaşık 262 Hz'tir, yani bu demektir ki, ses 570 trilyon Hz'e ulaşır. Hz saniye başına düşen titreşim olduğundan bu, insanın saniyede 570 trilyon kere titreştiğini gösterir, hayal gücünü aşan, inanılmaz ve harika bir gizli potansiyeli gösteren bir rakamdır.

Kırk-iki oktavı anlamak zordur, ama insan frekansının çok farklı ve benzersiz olduğunun farkına varın yeter. İnsan varlığı,

içinde birbirinin üstüne binmiş frekanslarla dolu bir evren barındırır ve sonuç kozmik orantıların bir senfonisidir.

İnsanlara titreşim ve frekanstan söz ederken, "*Do-re-mi-fa-sol-la-si* teorisi" diye adlandırmayı sevdiğim şeyi kullanırım. Bu basit teori, kozmostaki her şeyin frekansının yedi kısımda -*do, re, mi, fa, sol, la* ve *si*- özetlenebileceği anlamına gelir.

Evren, en düşük frekanstan en yüksek frekansa kadar değişen sayısız şey içerir. Piyano üzerindeki en düşük sesten başlayarak sırasıyla dizilen tuşlar bunu canlandırmaya yardımcı olabilir. Eğer beyaz tuşlara basarsanız, *do, re, mi, fa, sol, la* ve *si* çalarsınız. Tuşlarda bir *do*'dan ötekine bir oktav yukarı çıkarsanız, titreşim iki katına çıkar. Başka bir deyişle, yedi kısma ayrılan titreşimleri iki katına çıkarılması *do, re, mi, fa, sol, la* ve *si*'dir. Bu yüzden, bu yedi sesin tekrarlanması en düşükten en yükseğe bütün sesleri temsil eder.

Peki, frekansı ses olarak görmek bizi nasıl bir aydınlanmaya götürür?

Ortaya çıkan en önemli şey tınıdır. Aynı frekanstaki sesler tınlar. Bu, bir enstrüman ya da sesi akort etmek için kullanılan, Y şeklindeki enstrüman diyapazondan yararlanarak anlaşılabilir.

Bir diyapazona lastik bir çekiçle vurulduğunda *la* sesi çıkarır ve şarkıcı da *la* sesiyle karşılık verir, diyapazon ve insan sesi tek frekansta ses dalgası yaratır. Buna tını denir. Bir taraf bir frekans oluştur, diğeri de aynı sesle cevap verirken, tınlarlar. Benzerlerin birbirini çektiği söylenir, öyle görünüyor ki titreşimler de birbirini çekiyor ve etkileşiyor.

Dikkatli bir gözlemle aynı olayın etrafınızda da sürdüğünü göreceksiniz. Yolda yürüyen bir köpek yanından geçtiği diğer hayvanlara tepki vermeyebilir, ama yolun karşısındaki bir köpeğe karşı çok tepkili olacaktır. Köpekler bir siren sesi duyunca her zaman havlarlar ve bu da bir tını tipi olabilir.

Ve bunu insan ilişkilerinde de görürüz: Benzer frekanslar yayan insanlar birbirlerini çekerler, bu arkadaşlıkla sonuçlanır. Bazı insanlar fiziki olarak ne kadar yakın olurlarsa olsunlar, birbirlerine karşı ilgisiz kalırlar. Bununla birlikte, eğer hoşlanmadığınız biri size yaklaşırsa ve siz de tepki gösterir-

seniz, bu da bir şekilde o kişiyle tınladığınız yani rezonansa girdiğiniz anlamına gelir.

Japon dövüş sanatlarının en büyük sırrı "dövüşmeden kazanmak" olarak anılır. Bu esas olarak düşmanla rezonansa girmekten kaçınmak anlamına gelir. Dövüşmek ve kazanmak düşmanla rezonansa girmekle sonuçlanır, bu yüzden ilişki düzeyi çok düşüktür.

Frekanslar temelden uyumsuz olduğunda rezonansa girmezler. Bizden temel olarak farklı olanı kabul edemeyiz.

Bununla birlikte ilginç bir gerçek şu ki, frekanslar özdeş olmadıkları zaman bile tını meydana gelebilir. Bu, örneğin frekans iki katına çıkarıldığında olur. Piyanoda 440 Hz'te *la* çalmak ve bir oktav düşük olarak 220 Hz'te *la* çalmak oldukça hoş tınılı bir ses çıkarır ve diyapazona bir oktav düşük bir sesle karşılık vermek de güzel bir tını yaratır.

Frekans farkı iki kat, dört kat, sekiz kat -ya da bir yarım, bir çeyrek vb.- olduğunda sonuç tınıdır. Bu ilişkinin kuralı sonsuzluğa uzanır. Frekanslar ne kadar uzak olursa olsun, tını iki sayıdan biri diğerinin katıymış gibi sonuçlanır. Her bir düzeydeki ses için diğer her düzeyde tınlayan bir ses olduğunu söyleyebiliriz.

Düşündüğünüzde, İsa, Buda ve yüksek düzeyde titreşim saçan diğerleri insanları çekerler, ama kendimizi düşük düzeyde titreşim yayan bazı suçluların da (Bonnie ve Clyde gibi) çekimine kapılmış buluruz. Bu tutarsızlık gibi görünebilir, ama insanların diğerleriyle çeşitli düzeylerde rezonansa girdikleri gerçeğiyle açıklanabilir. Belki bu ikilem hayatın doğal bir parçasıdır.

Bu, titreşim frekansı bakış açısıyla, iki insanın aşık olma olayını nasıl yorumlayacağımızı göz önünde bulundurmak için bu alandaki anlayışımıza yardımcı olabilir.

Sevgi bir rezonans çeşididir. Örneğin, eğer 10'luk frekans düzeyi gücünüz varsa, başkalarıyla da bu düzeyde rezonansa girersiniz ya da belki birisiyle biraz daha yüksek bir düzeyde, 12'de olabilir.

İnsanlar rezonansa girip aşık olurken, güçlerinin en yüksek düzeyine yükselirler. Eğer 10'luk gücü olan ve bu gücün sadece 5'ini kullanan birisi 12'lik düzeyi olan birisine aşık olursa, o da doğal olarak 10'luk gücünü kullanır ve frekansında yükselme gösterir.

Aşık olduğunuzda, işinizde daha iyi performans gösterirsiniz ve yaptığınız iş (ve genellikle çevreniz) siz fark etmeden değişebilir. Yaşlanana kadar üstün iş yapmaya devam eden insanlar kaçınılmaz olarak aşıktır. Kuşkusuz bu aşk romantik bir sevgiyle sınırlı değildir. Başka insanlara karşı sevgi dolu saygı ve sempatiyi de içerir. Sevgi frekans düzeyimizi yükseltme ve bize ışık saçtırma etkisine sahiptir. Bir ömür boyu aşık olsak harika olmaz mıydı?

Doğada bulunan nesnelerin çoğu sabit frekanslar yayarlar. Her serçe temel olarak aynı sesi çıkarır (serçeler kendileri hafif farkı anlasalar da) ve köpek ya da kedilerin çıkardıkları seslerin çok fazla çeşidi yoktur. İnsan ise çok güzel melodiler yaratmak için *do, re, mi, fa, sol, la* ve *si* dizisini tam olarak kullanır. Bunun şahane bir yetenek olduğu konusunda siz de aynı fikirde değil misiniz?

İnsanlar, doğada bulunan diğer bütün yaratıklar ve nesnelerle rezonansa girme kapasitesine sahip olan tek yaratıklardır. Evrende var olan her şeyle konuşabiliriz. Enerjimizi verebilir ve karşılığında enerji alabiliriz. Bununla birlikte, bu yetenek iki tarafı keskin bir bıçaktır. İnsanlar sadece kendi hırslarıyla hareket ettiklerinde, doğayla uyumlarını yok etmeye neden olan bir enerji yayarlar.

Dünyamızın kirlenmesi, çıkar için hafifletilemeyen bir açlık ve endüstriyel devrimle başlatılan açgözlülüğün doyurulamamasının sonucudur. Bu da global çevreyi ciddi şekilde tehdit eden kitle tüketimi yaşam tarzına yöneltmiştir.

Yeni bir yüzyıla girmiş bulunmaktayız, tarihte düşünme biçimimizde ciddi değişiklikler yapmak zorunda olduğumuz bir zamandır. Sadece insan dünyanın geri kalanıyla rezonansa girebilmektedir, bu yüzden düşünce şeklimizi değiştirmemiz önemlidir, böylelikle doğayla uyum içinde yaşayabilir ve dünyayı yok etmeye devam etmeyiz. Dünyaya nasıl bir titreşim katacağımız ve ne tür bir gezegen yaratacağımız birey olarak her birimize bağlıdır.

Hayatınızı nasıl yaşamayı seçiyorsunuz?

Eğer kalbinizi sevgi ve şükranla doldurursanız, kendinizi o kadar çok sevgiyle sevebileceğiniz ve şükran duyabileceğiniz şeyle sarılmış olarak bulur, aradığınız sağlıklı ve mutlu hayatın keyfini sürmeye o kadar yaklaşırsınız. Peki, nefret, hoşnutsuzluk ve hüzün sinyalleri yayarsanız ne olur? O zaman kendinizi muhtemelen sizi nefret dolu, hoşnutsuz ve hüzünlü yapan bir durumda bulursunuz.

Yaşadığınız hayat ve içinde yaşadığınız dünya size bağlıdır.

İnsan kurallara sığmaz!

BÖLÜM İKİ

Farklı Bir Dünyaya Açılan Kapı

Şimdi bu kitabı bırakıp bir bardak su doldurmanızı ve önünüzdeki masaya koymanızı istiyorum. (Eğer bu mümkün değilse, yaptığınızı hayal edin.)

Bardakta ne görüyorsunuz?

İçinde olduğunuz odayı, pencereden manzarayı ve etrafınızdaki tüm duyguları görebilirsiniz -hepsi su tarafından kaydedilmiştir.

Su o kadar olağan bir şeydir ki, çok nadiren su hakkında düşünürüz. Hayatımızın her günü içsek de, yıkansak da, yemek pişirsek de, çok az insan su hakkında ciddi şekilde düşünerek zaman harcar. Ama muhtemelen ondan daha gizemli bir şey yoktur.

Su konusundaki en gizemli şeylerden birisi içinde buzun yüzdüğü basit gerçeğidir. Diğer maddeler sıvıdan katı durumuna dönüştüğünde, katı maddeyi oluşturan molekül ve atomların yoğunluğu artar ve madde nispeten daha ağırlaşır. Bununla birlikte su parçacıkları aralarında birçok boş alan bırakarak, çok düzenli bir şekilde dizilirler. Buz suya dönüştüğünde, parçacıklar yüz binlerce kat daha aktifleşir. Parçacıklar aktifleşirken, boşluklar dolar, suyun sıvı halini katısından daha yoğun ve daha ağır hale getirir.

Su 4°C'de en ağır haldedir. Bu, aktif su parçacıklarının molekül yapısındaki boş yerleri doldurduğu sıcaklıktır. Isı arttıkça, parçacıklar daha da aktifleşir, bu da yoğunluğu azaltır.

Bu nedenle, bir gölün (ya da benzer diğer bir su kütlesinin) üzerinde ısı ne kadar soğuk olursa olsun, altındaki ısı 4°C'de sabit kalır. Sonuç, gölde yaşayan canlıların uzun süren kışlarda buz altında sağ kalabilmeleridir.

Eğer su diğer maddeler gibi davransa ve buz dibe batsaydı ne olurdu? Öncelikle muhtemelen biz burada olmazdık. Sıcaklık her düştüğünde, göllerin ve okyanusların dibi buz tutar ve bütün canlılar ölürdü.

Buzun su üzerinde yüzdüğü gerçeğinden dolayı, suyun yüzeyi buzla kaplansa bile, buzun altındaki ortam yaşamı sürdürür.

Suyun diğer maddeleri eritip taşıma gibi eşsiz bir yeteneği de vardır. Suda ne kadar çok maddenin eridiğini ve suyu ilk saf haline dönüştürmenin ne kadar zor olduğunu bir düşünün. Yarı iletken tesisleri ve kimyasal fabrikalarında, çok saf su elde etmek için özel su arıtıcılar kullanılır, ama bu su plastikten (ya da diğer çoğu maddeden) yapılan kaba konur konmaz yabancı maddeler çözünmeye başlar. Suyu tamamen saf bir durumda koruyabilmek aşırı zordur. Tertemiz görünen musluk suyunun ve derelerdeki suyun bile pek çok yabancı madde ve mineral içerdiğini öğrenmek sizi şaşırtmayacaktır.

Suyun diğer maddeleri bu eritme yeteneği, okyanuslara gerekli yaşam sağlayıcı besin maddelerini kazandıran bir tür "yaşam çorbası" yaratır. Bu *çorba* yeryüzündeki bütün canlı yaratıkların doğum yeri haline gelmiştir.

Gerçekten de su, yaratan ve yaşam veren bir güçtür. Su olmadan parçacıklar birbirine karışmaz ya da yayılmaz. Su yeryüzünde kaos yaratmış ve düzene de yol açmıştı -yaşamla dolup taşan bir gezegen meydana getirmişti.

Nerede su varsa orada yaşam olduğu eski bir inanıştır. Japonya'da zeminden suyun çıktığı bir yer, tapınak inşa etmek için ideal bir nokta oluşturan, kutsal ve yüksek enerji düzeyli bir yer olarak görülürdü. Diğer bazı noktalar da yaydıkları "enerji yolu" nedeniyle kutsal olarak seçilirdi ve böyle yerlerin kaçınılmaz şekilde yeraltı sularının üzerinde olduğu ortaya çıkardı.

Su yaşamın anası olduğu kadar, yaşam enerjisidir de. Bu, suyun eşsiz nitelikleri nedeniyle mümkündür.

Suyun gizemlerini araştırmam, suyun bu dünyadan olmadığını düşünmemi sağladı.

Sizce dünyada neden bu kadar çok su var? Çoğu açıklama, 4,6 milyar yıl önce dünya oluşurken, suyun buhara dönüştüğünü, buharlaştığını ve yeryüzüne düşen yağmuru oluşturduğunu, okyanusları meydana getirdiğini söyler.

Ama her şey güneşin doğumuyla başladı. Gaz yığınları bir araya toplandı, dönmeye başlayarak kırmızı bir top oluşturdu. Kalan toz ve gazlar birleşip dünyayı ve güneş sistemindeki diğer gezegenleri oluşturdu. Bu dönemde dünya hâlâ hidrojen içeren, yanan bir magma topuydu. Magma soğurken, hidrojen yeni oluşan atmosfere buharlaştı.

Ama bütün bilim insanları bu teoriye katılmıyor, bazıları radikal olarak farklı alternatifler öneriyorlar. Iowa Üniversitesi'nden Louis Frank böyle bir bilim insanıdır ve suyun bu gezegene uzaydan buz topakları halinde geldiğini öne sürmüştür.

Profesör Frank uydu fotoğraflarında siyah noktalar görülmesi üzerine şaşırıp araştırmalarına başlamış ve bu siyah noktaların dünyaya düşen küçük kuyrukluyıldızlar olduğu sonucuna varmıştı.

Bu mini kuyrukluyıldızlar aslında yüz ton ya da daha fazla ağırlığında ve dünyanın atmosferine dakikada yirmi (ya da yılda on milyon) oranında düşen su ve buz toplarıdır. Teoriye göre, bu buz topları kırk milyon yıl önce dünyayı bombardımana tutarak denizleri ve okyanusları yaratmıştı ve aynı olay bugün de devam etmektedir.

Dünyanın yerçekimi bu buzdan kuyrukluyıldızları dünyaya çekerken, güneşin ısısı onları buharlaştırıp gaza dönüştürmektedir. Onlar uzaydan elli-beş kilometre düşerken, gaz parçacıkları atmosferdeki havayla birleşir ve savrularak dünyaya yağmur ya da kar olarak yağmaktadır.

Birkaç yıl önce, NASA ve Hawaii Üniversitesi tarafından Dr. Frank'ın teorisinin güvenilir olduğunun ilanına medyada geniş ölçüde yer verildi, ama hâlâ dünyaya karşı bu yeni bakış açısını kabul etmeyen pek çok bilim insanı bulunmaktadır.

Eğer bu yeni yaklaşım yaygın bir güvenirlik kazanırsa, dünyanın kütüphanelerindeki pek çok kitabın yeniden yazılmasını gerekir. İnsanın kökeni ve Darwin'in evrim teorisi gibi bu gezegende yaşamla ilgili neredeyse bütün bilimsel teoriler üzerinde etkisi olabilir.

Susuz yaşamın olamayacağı evrensel olarak kabul edilmiştir ve eğer biz yaşam kaynağı suyun uzaydan gönderildiğini kabul edersek, o zaman mantık bizi, insanlarınki de dahil tüm yaşamın bu gezegene yabancı olduğu sonucuna götürür.

Ama eğer suyun dünya dışından geldiği teorisini desteklersek, o zaman belki de suyun pek çok alışılmadık niteliklerini daha iyi anlayabiliriz.

Buz neden batmıyor? Su neden bu kadar çok şeyi eritebiliyor? Neden bir havlu yerçekimi kurallarına meydan okuyarak suyu emebiliyor? Suyun bu dünyadan olmadığı bakış açısıyla, suyun etrafındaki bu ve diğer gizemlerin anlaşılması biraz daha kolay gibi görünebilir.

Uzaydan gelen su biraz inanılması güç bir şey gibi görünebilir. Ama bu sizin de hayal gücünüzü kıpırdatmıyor mu? Su kozmostaki uzun yolculuğunu tamamladıktan sonra gezegenimizdeki bir sonraki seyahat evresine başlıyor.

Buz topakları dünyaya varır, sonra bulut olur ve sonunda dünyaya yağmur ya da kar olarak düşer. Sonra su dağları yıkar, yere doğru süzülürken mineraller bakımından zenginleşir ve sonra tekrar yüzeye çıkar. Nehirlerden okyanuslara, güneş suyu buharlaştırıp tekrar bulutları oluşturmak üzere atmosfere geri gönderir.

Bu su ve bu dolaşım boyunca taşıdığı mineraller yaşamı olanaklı hale getiren şeylerdir. Atmosferdeki karbondioksit okyanuslara karışır ve fotosentez sağlayarak mükemmel dengeli bir ekolojik sistem yaratır.

Okyanus, 3,8 milyon yıl önce ilk yaşam zerresinin ortaya çıktığı yerdir. Zerre gelişim göstererek fotosentez yapabilen su yosununa dönüşmüş, sonuçta ilk oksijen kaynağını oluşturmuştu. Bu oksijen güneşin ultraviyole ışınlarıyla etkileşime geçerek dünyayı ozon tabakası denen koruyucu bir tabakayla sarıyordu.

Sonra 420 milyon yıl kadar önce, yaşam sudan dışarı ilk adımını attı, oksijen ve ozon tabakasının yardımıyla kendisini okyanusun derinliklerinden çıkardı.

Bizim insansı atalarımızın doğumunun sadece 20 milyon yıl önce Afrika'da olduğuna inanılır. Dünyanın 4,6 milyon yıllık tarihinin bir "yıl" oluşturduğunu göz önünde bulundurursak, insanoğlu son gün akşam sekizde doğmuştu -hepsi oksijen ve ozon tabakasının oluşumu tarafından mümkün kılındı.

Ve yaşamı yaratan ve gelişimini sağlayan güç elbette ki suydu. Su bunu yapabildi, çünkü yaşam için gereken besin maddelerini çözme ve onları dağlardan ve nehirlerden okyanuslara taşıma eşsiz gücüne sahipti.

Sonra biz kendimize bu büyük yaşam olayının bir rastlantı olup olmadığını sorarız. O kadar uzak geçmişte bir zamanda başlayan hayal gücümüzü zorlayan olaylar dizisini (bu gezegende evrime olanak sağlayan mükemmel bir sistemin yaratılmasına götüren yaşamın doğuşunu) düşününce, büyük bir amacın işe karıştığını hissetmememiz mümkün değildir.

Tsukuba Üniversitesi fahri profesörü Kazuo Murakami *renin* denen oksit DNA kodunu açıklayarak dünya çapında ilgi çekmişti. Onun görüşüne göre, DNA'yı ne kadar çok anlarsak, bir gücün bu kadar küçük ve ayrıntılı bilgiyi böyle küçük boşluklara kayıt etme rolü oynadığını o kadar kabul etmemiz gerekir. Bu varlığı tanımlamak için kullandığı ifade *müthiş bir şey*dir.

Suyun ve yaşamın muhteşem olayı, *müthiş bir şey*in varlığını dahil etmeden açıklanamaz. Kozmosun büyük amaçları tarafından yazılan senaryoya uyumlu bir film şeridi şimdi bile açılmaya devam etmektedir.

Eski zamanın suyu uzaydan gelip dünyaya düştüğünde beraberinde ne bilgiler getirdi? Yaşamın gelişimi için gereken programı taşıdığını varsayabiliriz. Artık yaşamın ne olduğu konusunda net bir imaj edinmeye başladığınızı umuyorum.

Gökyüzünden düşen suların zeminin içine sızıp yeraltı suyu haline gelmesi çok uzun, hatta bazen yüzlerce yıl sürer. Zürih Teknik Üniversitesi'nden Joan S. Davis, İsviçre'de nehir suları konusunda otuz yıl süren bir araştırma yürütmüştür ve bu su-

lardan *bilge su* diye söz eder. Tersine, gökyüzünden yeni düşen suya da *yavru su* der.

Yeryüzüne düşme, zemine sızma ve sonra da ortaya çıkma sürecinde, su çeşitli minerallerden bilgiler edinerek *bilge* haline gelir.

Joan otuz yıllık profesörlükten sonra üniversiteden emekli olmuştur, şimdilerde kendi araştırmalarını yürütmektedir. İsviçre'deki bir sempozyumda onun yanında bir sunum yapma onuruna eriştim. Araştırmasının odağı suyun işlenmesiydi. Günümüzdeki, uzun borularla su sağlama sistemi vücut için çok sağlıklı olmayan suyla sonuçlanmaktadır. Su yüksek basınca maruz bırakılıp borulardan geçirildiğinde, su öbekleri kırılarak minerallerin kaybolmasına neden olur.

Böylece Joan bütün dikkatini, yoksullar da dahil olmak üzere çok sayıdaki insana sağlıklı su sağlamanın basit yollarını bulmaya odaklamıştı. Önerilerinden biri kristaller kullanmaktır: Küçük buz kristalleri suya eklendiğinde, sudaki mineraller korunmakta, sağlıklı ürünler yetiştiren suyla sonuçlanmaktadır. Ayrıca mıknatıslar kullanarak ve suya dairesel hareketler veren musluklar tasarlayarak suyun kalitesini geliştirmek için bir araştırma da yürütmektedir. Suyun sağlanma şekline nasıl doğal mekanizma katılabileceğini öğrenmek istemektedir.

Joan araştırması için şöyle diyordu:

> Sizin buz kristalleri konusundaki araştırmanıza ilgi duyan pek çok kişi duydum. Bu araştırmanın insanlara bazı önemli fikirler vereceğini düşünüyorum. Bir fikir suya daha fazla saygı göstermektir. Bir başka fikir de, suyun hassas bir enerjiye bile karşılık verdiğinin farkına varmaktır. Ayrıca bilim insanlarının ve resmi görevlilerin de bilmesini isterim ki, şu anda su için sağlanan hiçbir koruma bulunmamaktadır.
>
> Benim araştırmamın sağlık ve tıbbi bakım alanlarında kullanılabileceğini düşünüyorum. Suyun fiziki niteliklerinin önemine karşı çok fazla ilgi yoktur. Örneğin, maden suyunun sizin için iyi olduğu söylenir, ama maden suyu-

nun minerallerinin damar sertliğine neden olabileceğini bilen çok az insan vardır. Ayrıca gazlı maden suyunun asitliği yüksektir, vücut için sağlıksızdır. Her durumda şişe içinde gelen sudan kaçınmalı ve onun yerine doğal akan suyu kullanmalıyız. Su özgür olmak ister.

Joan şunları da söylüyordu:

Önemli olan şey, suya saygımızı geliştirmemizdir. Modern kültürümüzde suya karşı saygılı tavrımızı yitirmiş durumdayız. Eski Yunan'da insanlar suya gerçek bir saygı gösterirdi ve pek çok Yunan efsanesi suyun korunmasına dayanmaktadır. Ama sonra bilim ortaya çıktı ve bu efsaneleri reddetti, çünkü bilimsel değillerdi. Su da esrarını kaybetti ve teknolojinin gerekli oldukça temizlediği maddelerden biri oldu. Bazen, "arıtılmış su saf değildir," deriz. Arıtma tesislerinde işlenen su güzel kristaller oluşturan bir su değildir. Suyun ihtiyacı olan arıtılmak değil, saygıdır.

Bu bilgece sözler suyu gözlemleyerek geçirilen uzun yılların sonucudur. Böyle başarılı bir bilim insanının suya olan saygısından benim kristal araştırmama ilgisini ifade etmesi çok teşvik edicidir.

Ve son olarak Joan bana şöyle bir öğütte bulundu:

Buz kristalleriyle ilgili teorilerine fiziki dayanak bulabilirsen, buradan dünyaya oldukça ikna edici bir araştırma olarak duyuru yapabilirsin, çünkü İsviçre bütün dünyada suyla ilgili araştırmalarıyla tanınmıştır.

Bu, tam da su araştırmamı geliştirmek için İsviçre'de bir merkez kurmayı planladığım bir zamanda benim için gerçekten çok teşvik ediciydi.

Su bilgileri kaydeder, sonra da dünyada dolaşırken bilgiyi dağıtır. Evrenden gönderilen bu su yaşam bilgisiyle doludur ve bu bilginin şifresini çözmenin bir yolu buz kristallerinin incelenmesidir.

Sudan oluşan pek çok güzel kristali gördüğümde, yaşamın gözlerimin önünde somutlaşmasını izliyormuşum duygusuna kapılıyorum. Suya olumlu kelimeler gösterildiğinde oluşan kristaller güzeldir. Suyun *sevgi ve şükran* kelimelerine tepkisi görkemden başka bir şey değildir. Bu olumlu kelimeler suya, yaşamı dolu dolu ortaya koyacağı şekilde somutlaştıracak ruhu katar.

Su kristallerine bakma eyleminin bir yaşam yaratma eylemi olduğu izlenimine de sahibim. Bunun nedeni, biz kristallere bakarken suyun görünümünü an be an değiştiriyor olmasıdır. Bakışlarınızın da kendine özgü enerjisi vardır ve iyi niyetli bir bakış cesaret verirken, kötü bir bakış cesareti alıp götürür.

Bizim dergimize abone olan bir aile ilginç bir deney yapmıştı. İki cam kavanoza pirinç koydular ve bir ay boyunca her gün bir kavanoza "Teşekkür ederim," diğer kavanoza da "Seni aptal" dediler ve pirinçlerin bu süreçte nasıl değiştiğini incelediler. Çocuklar bile okuldan eve geldiklerinde bu kelimeleri pirinç kavanozlarına söylüyorlardı.

Bir ay sonra, "Teşekkür ederim" denilen pirinç malta benzer yumuşak bir kokuyla mayalanmaya başlarken, "Seni aptal" denilen pirinç bozulup kararmıştı.

Yayınladığım kitapta bu deneyi yazmıştım ve Japonya'da yüzlerce aile aynı deneyi kendileri de yaptı. Hepsi aynı sonuçları bildirdi. Bir aile deneyin biraz farklısını denemişti: Ötekiler gibi birinci pirinç kavanozuna "Teşekkür ederim," ikincisine de "Seni aptal" demişlerdi, sonra üçüncü bir kavanoz pirinç hazırlayıp onu görmezden gelmişlerdi.

Sizce ne oldu? Görmezden gelinen pirinç, "Seni aptal" denilen pirinçten daha erken bozulmuştu. Diğerleri aynı deneyi yaptıklarında sonuçlar yine aynıydı. Öyle görünüyor ki, aslında alay edilmek görmezden gelinmek kadar zarar verici değildir.

Bir şeye olumlu ya da olumsuz ilginizi göstermek enerji vermenin bir yoludur. En zarar verici davranış şekli ilginizi esirgemektir.

Bu deneyin bize çok önemli bir ders verme potansiyeli olduğunu düşünüyorum. Çocuklarımıza ilgi göstermeye ve onlarla konuşmaya dikkat etmeliyiz. Şefkat ve sevgi sözcükleri söylemek hamilelik sürecinde başlamalıdır.

Ev bitkilerine nazik davranmak -onları sevecen bir şekilde izlemek ve övgü sözleri söylemek- onları sağlıklı ve canlı yapmaya yardımcı olacaktır. Aynı şey evcil hayvanlar ve hatta böcekler için de geçerlidir.

Bu kitap sayesinde, daha çok kişinin suya saygı duyacağını ve daha iyi bir gözle bakacağını umuyorum. Bu, suyun daha güzel kristaller üretmesiyle sonuçlanacak, böylelikle biz de küçük, ama güzel bir dünyanın yaratılmasında rol almış olacağız.

Tanrının işini sevdiğinden ve bize de kendisinin sahip olduğu aynı yeteneği -yaratma yeteneği- vermek istediğinden hiç kuşkum yok. Sonra biz bu yeteneği nasıl kullanacağımızı seçmek için özgür irademizi kullanırken hoşgörülü gözlerle bize bakacaktır.

Bu dünyaya ulaşan yaşam hatırası suyun ruhu tarafından taşınmıştı. Bu hatıradan yaşam uyandı, insan meydana geldi ve sonuçta siz ve ben doğduk. Şimdi bir kere daha suya bakıyoruz ve ona can katıyoruz. Bilinciniz, farkındalığınız, iyi niyetiniz ve sevgiyle gülümsemeniz, hepsi suya yeni bir yaşam katar ve yeni ve görkemli bir evrenin yaratılmasıyla sonuçlanır.

İnsan kurallara sığmaz!

BÖLÜM ÜÇ

Bilinç Her Şeyi Yaratır

Suyun harika güçlerinden mest olduğumdan beri tüm dünyadan pek çok su çeşidi görme ve üzerinde deney yapma fırsatıyla kutsandım. Dünyanın farklı bir bölgesinden gelen her bir su örneğinin kendisine özgü eşsiz ve güzel nitelikleri vardır.

Dünyanın suyunun nasıl kirlendiğini de kendi gözlerimle gördüm. Dünya Ticaret Örgütü, yirminci yüzyılın petrol savaşlarıyla başladığını, ama yirmi birinci yüzyılın su savaşlarına tanık olacağını bildirmektedir.

Klor kullanımı nedeniyle Japonya'da tam ve bütün kristaller oluşturabilen musluk suyu olmadığından söz etmiştim. Yirminci yüzyılın başında Londra'da kullanılmaya başlanan klor elli yıldan uzun zamandır Japonya'da kullanılmaktadır.

Musluk suyunun tersine, kaynaklar, nehirlerin üst kısımları ve bu tür diğer doğal kaynakların suları güzel kristaller yaratır. Bununla birlikte yerden çıkan suların büyük bir kısmı elli yıldan uzun zaman önce -Japonya'da sanayileşmenin başladığı zamanlar- bulutlardan düşmüştü.

Yağmur suyunun kirlenmesi global bir ölçeğe ulaşmıştır. Japonya'da dioksinle kirlenen bir şehirdeki musluk suyunu kullanarak oluşturulan kristallerin fotoğraflarını çekmeye çalıştım, ama bir kristal gölgesi bile üretebilecek bir su bulamadım.

Sanayi atıkları gittiği yerdeki suları kirleterek ve tüm dünyaya zehir yayarak dolaşmaktadır.

Ama umut var. Suyu dioksinle kirlenmiş şehrin insanları sularını korumakla çok ilgilenmeye başlamıştır ve artık her yıl kristal oluşturmak giderek daha da kolaylaşmaktadır.

Kirlenme bizim kendi bilincimizden kaynaklanmaktadır. Ne pahasına olursa olsun cömert ve rahat bir yaşam istediğimizi düşünmeye başladık ve bu bencillik şimdi dünyanın her köşesini etkileyen bir çevre kirliliğine götürdü.

Kristal fotoğrafları sayesinde suyun ruhlarımızın aynası olduğunu gördük. Ruhlarımız nasıl görünüyor -ve nasıl görünmeli? Bunlar da suyla cevaplanabilecek sorulardır.

Hangi yöne yönlendirildik? Bu gezegeni korumaktaki rolümüz nedir? Bu tür sorular, ancak insanoğlunun büyüklüğünü kabul ettiğimiz zaman düşünülebilir. Belki de insanoğlunu kötü olarak görmeyi bırakmanın zamanı geldi. Her birimizin sahip olduğu doğuştan gelen yeteneklerimizi hafife aldığımızı düşünüyorum. Müthiş bir güce sahibiz.

Bilim insanları 108 ila 111 element olduğunu tahmin ediyorlar. (Ben 108 olduğundan kuşkulanıyorum -nedenlerini açıklayacağım.) Şimdiye kadar insan vücudunda 90 element bulunduğu doğrulandı -canlı bütün yaratıkların içinde sadece insan vücudu bu kadar çok element içerir. Ama ben içimizde hâlâ keşfedilmeyi bekleyen elementler olduğundan kuşkulanıyorum (ya da evrime devam ettikçe, tamamlanmış insan olmaya doğru yaklaştıkça kalan elementleri de edineceğiz).

Daha çok evrimleşen yaratıklar daha büyük element dizisi içerirler. İnsanla karşılaştırılınca bitkiler çok daha az element içerirler, peki daha az element içermenin sonucu nedir? Daha az elementin duygular için daha küçük bir kapasite demek olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Diğer hayvanlar acı hissedebilirler, ama sadece insanların (ve evrimde insanlara yakın diğer hayvanların) hüzün ve tutku duygularına sahip oldukları yüksek ihtimaldir.

İnsan vücudunun kendi içinde bir evren olduğunu düşünürsek, içimizde bütün elementleri taşıdığımız sonucuna varmak doğaldır. Budizm'e göre insan, bize yaşamlarımız boyunca işkence

eden 108 dünyevi arzuyla (şaşkınlık, bağlılık, kıskançlık ve kibir gibi) doğar. Bu 108 dünyevi arzunun 108 element karşılığı olduğu sonucunu çıkarmanın mantıklı olduğunu düşünüyorum.

Aslında, Japonya'yla tanıştırdığım ilk titreşim tespit aleti bunu kanıtlamaya çok katkı sağladı. Bu alet etrafımızda yayılan eşsiz titreşimleri ölçüp suya kaydedebiliyordu. Pek çok farklı insandan gelen titreşimleri ölçebiliyordum ve yaydığımız olumsuz titreşimlerin çeşitli elementler tarafından yayılan titreşimlere karşılık geldiğini fark ettim.

Örneğin, rahatsızlık tarafından yayılan titreşimler cıvanınkine, öfke tarafından yayılan kurşununkine, hüzün ve üzüntü tarafından yayılan da alüminyumunkine eşittir. Aynı şekilde, belirsizlik kadmiyum, umutsuzluk çelik ve stres çinkoyla ilgilidir.

Son yıllarda alüminyum tencere ve mutfak aletleri kullanımının Alzheimer hastalığına katkı sağlayan bir faktör olduğuna işaret edilmektedir. Eğer bu doğruysa, o zaman bunun alüminyumun hüzünle aynı titreşim frekansına sahip olmasından kaynaklanması muhtemeldir, o halde yaşlılıkta hüzün ve üzüntü alüminyumu devreye sokarak Alzheimer başlangıcına yol açar.

Önceki bölümde adı geçen su bilimcisi Joan Davis şu ilginç olayı anlattı:

> Bir fizikçi yıldızların pozisyonlarının suyu nasıl etkilediğini incelediği bir deney yürütüyordu. Çeşitli mineraller içeren bir su kullanarak yıldızlar belli pozisyondayken kâğıdın suyu ne kadar kolayca emdiğini gözlemliyordu.
>
> Bulduğu şey, Satürn'ün dünya üzerindeki etkisi büyük olduğunda, kurşun kâğıt tarafından emilerek cevap veriyor, bakır, gümüş ve çelik gibi diğer elementler ya çok az tepki gösteriyor ya da hiç göstermiyordu.
>
> Bundan Satürn ile kurşun arasında yakın bir bağlantı olduğu sonucunu çıkarabiliriz. Metaller insanların duygularını ve ruh hallerini yansıtırlar, o zaman bir başka mantıklı sonuç da, Satürn'ün öfke duygusuyla yakından ilgili olduğuydu.
>
> Belki astrologlar ve diğerleri tarafından sözü edilen takımyıldızları ile kişilik arasındaki ilişki metallerle ilgili bir şey olabilir.

Bu benim için çok anlamlı bir teoridir, özellikle de 108 dünyevi arzuyla elementler arasındaki ilişki hakkında kendi fikirlerim olduğundan dolayı. Güneş sistemindeki gezegenlerin sayısı dokuzdur, 12 ile çarpıldığında bize 108 sonucunu verir. Elementler çizelgesini kullanarak bir gün hangi gezegenin hangi elementle ilişkili olduğunu tespit edebileceğiz.

Daha bu kitabın taslağını çıkarırken yeryüzündeki bütün elementlerin uzak uzayda patlayan bir yıldızın yüksek ısısıyla yaratıldığını söyleyen bir TV programı izlemiştim. Sadece ilginç bir bulmaca parçası daha.

Yaşamlarımız boyunca, 108 dünyevi arzuya tabi olacağız, peki kaçınmanın imkânsız göründüğü bu olumsuz duygularla nasıl başa çıkmalıyız? Bu olumsuz duygularla nasıl başa çıkacağımızı bilmek bu yaşamla iyi geçinmemiz gerektiğini bilmekle aynı şeydir. O zaman zihinlerimizin öfke, hüzün, kıskançlık ya da diğer olumsuz düşüncelerle dolu olduğunu gördüğümüzde ne yapmalıyız?

Öncelikle kendimizi duygularımızdan kurtarmanın mümkün ya da gerekli olmadığını anlamamız lazım. Olumsuz düşüncelerden tamamen arınmış hiç kimse yoktur. Hepimiz içimizde uzak geçmişten atalarımızın, ilk insanın uyanışıyla başlayan bir anısını taşırız ve onların olumsuzluklarından bir parça miras olarak kaderimize yazılmıştır.

Bununla birlikte, ruhumuzu yiyip bitiren sürekli olumsuz düşünce ve duygulardan kendimizi kurtaramamamız gerçekten acı vericidir. Sadece bir an için kendimizi bütün olumsuzluklardan nasıl kurtarabiliriz?

Titreşim ilkelerine dayanarak cevap çok açıktır. Tek yapmamız gereken, olumsuz duygunun tersine bir duygu yaymaktır. İki zıt dalgayı birleştirmekle olumsuz duygu ortadan kaybolur.

Birkaç yıl önce, Japonya'da bir üniversite sesi sesle silme yöntemi geliştirdi. İstenmeyen bir sesi silmeye yarayacak bir ses yapacak ve böylece sessiz bir ortam yaratacaklardı (örneğin, bir telefonun etrafında). Araştırmacılar istenmeyen sesin dalga boyunu belirleyerek tamamen zıttı bir ses yaratabiliyorlar ve onu hoparlörlerden yayınlayarak belli bir bölgedeki sesi tamamen

siliyorlardı. Aynı yöntem otomobil motorlarının çıkardığı sesi etkisiz hale getirmek için de kullanılmaktadır.

İnsan duyguları için de bu kurala benzerlikler vardır. Her olumsuz duygunun tam olarak zıttı olan olumlu bir duygu vardır. Aşağıdaki liste zıt frekanslar yaratan duyguları içermektedir:

Nefret	Şükran
Öfke	Şefkat
Korku	Cesaret
Endişe	Sükûnet
Gerginlik	Soğukkanlılık

İki zıt duygunun aynı dalga yaydığı gerçeği iki nedenle önemlidir. Birincisi, Jekyll ve Hyde gibi hepimizin iki yüzü vardır. Asabi insanların çabuk ağlamaya meyilli olduklarını, herkesin iyi bir insan olarak gördüğü birisinin birdenbire bir suç işlemesinin sıra dışı bir şey olmadığını muhtemelen fark etmişsinizdir. Kız arkadaşına karşı iyi ve nazik olan, ama kız ondan ayrılmaktan söz eder etmez tehditkâr ve sert olan adamı sık sık duyarız.

İçinde kötülük olmayan hiç kimse yokken, tamamıyla kötü olan kimse de yoktur. Kişinin zıt duyguları içinde barındırdığı gerçeği onu insan yapar.

Eğer nefret duygusundan iğrendiyseniz, o zaman tedaviyi takdir duygusunda aramanız gerekir.

Ama bunu bilseniz de, başkalarına karşı zaten nefretle dolmuş olan kalbinizi şükranla doldurmak zor olabilir. Böyle zamanlarda, kendinizi bir şifacının ellerine bırakmak faydalı olabilir. Fransa'daki Lourdes'un şifa gücünün olduğu söylenen mucize sularının Meryem Ana'nın takdir duygusuyla dolu olması mümkündür. Sonuç olarak nefret titreşimlerinden hasta olan insanlar bu kutsal suyu içerek mucizevi bir şekilde iyileşebilirler.

Bu homeopatideki ilkeyle aynıdır. Bir zehir fiziki olarak tespit edilemeyecek noktaya kadar suyla seyreltildiğinde, neden daha önceki zehirli solüsyon şifa verici hale geliyor? Maddenin kendisi gittiğinde ve sadece titreşimden bir bilgi kalınca, hem zehir, hem de ilaç aynı hale geliyor.

Mantıklı düşününce ilaç vücut için iyi değildir. Semptomları hafifletip ağrıdan kurtarabilir, ama ilaç güçlü bir zehir de olabilir.

Ağrıdan kurtaran ilaç hedeflenen ağrının zıt titreşim frekansına sahip olabilir. Bir laboratuarda çeşitli maddeleri karıştırarak aradığınız frekansı bulabilirsiniz. Bu maddeyi bir fareye enjekte edip istenilen etkiyi aldığınızda, bu maddeyi insanlara vermeyi deneyebilirsiniz.

İlaç vücuda girip ağrıyı durdurunca, karıştırılmış maddelerin titreşimleri durur ve çeşitli maddeler kendi orijinal durumlarına dönüp kendi orijinal titreşimlerini yayarlar. Bununla birlikte, eğer bu titreşimler diğer hücre yapılarına hasar verecek olursa, o zaman zararlı yan etkilerle sonuçlanır.

İlaç hastalığın tedavisinde yararlıdır, ama ilacın neden işe yaradığını gerçekten anlayamayız. İlaca titreşim bakış açısıyla baktığınızda, bambaşka bir resim görürsünüz. Örneğin, bir ameliyat sırasında hasar görmüş titreşim frekansı çok daha güçlü bir frekansla tedavi edilir. Diyelim bir binadan düşüp yere çarptınız. Etki anında vücudunuzun frekansı yüzlerce kat artarak bariz bir tehlikeli durum yaratır. Vücudun frekansındaki dramatik ve ani değişim büyük bir ağrı ve hasarla sonuçlanır. Böyle durumlarda tedavinin etkili olması için eşit ya da daha güçlü frekanslar içermesi gerekir -genellikle neşterle ilgilidir. Keskin aletler doğaları gereği yüksek frekansa sahiptirler ve vücudu kesip hastanın frekansını normale çevirmek için böyle aletleri kullanmak cerrahın işidir.

Bence insan vücudunu tedavi eden bir doktor önce filozof olmalıdır. Eskiden doktor şaman ya da rahipti, insanlara doğanın kurallarını izlemelerini, yaşamlarını düzgün sürdürmelerini ve doğada bulunan şifalı güçleri kullanmalarını öğütlerdi.

Eğer doktorlar sadece vücudun hasta kısımlarını değil, insan bilincini de tedavi edecek olsalardı, o zaman bence doktorlara ve hastanelere olan ihtiyacımızda büyük bir azalma görürdük. Hasta insanlar yaptıkları hataları anlamalarına yardım için yakınlarındaki filozoflarına giderler, sonra daha iyi bir yaşam sürmenin bilgisiyle evlerine dönerlerdi. Geleceğin doktorlarının bir doktordan çok bir danışman gibi olmaları iyi olabilir.

Pek çok kişiyle sağlık problemleri hakkında konuştum ve hastalıkların büyük ölçüde olumsuz duyguların bir sonucu olduğunu gördüm. Eğer olumsuz duyguların nedenini yok edebilirseniz, geriye iyileşmek için doğuştan gelen bir kapasiteniz kalır. Olumlu olmanın önemi hafife alınamaz.

Olumlu düşünme bağışıklık sisteminizi güçlendirir ve sizi iyileşmeye doğru yönlendirir -tıp camiasının fark etmeye başladığı bir gerçek. Örneğin, kanserli hastalarını sporla tedavi eden doktorlar vardır. İnsanlara yaşamaları için bir neden vermek onların morallerini ve bağışıklık sistemlerini yükseltir.

Bütünsel -hastalığın semptomlarını iyileştirmeye değil, hastanın yaşam tarzına ve psikolojik esenliğine de bakan- tıbba ilgide de bir artış vardır. Gerçekten de doktorlar Japonya'da bu tür tıbbı geliştirmek için Japon Bütünsel Tıp Derneği adında bir organizasyon kurdular.

Sadece çıplak gözle görülebilene inanma günleri geçti, artık ruhun önemine gözlerimizi açmaya başlıyoruz. Bu doğru yönde bir ilerlemedir ve bence bu yüzyıl içinde çoğunluğun düşünce şekli bu olacaktır.

İnsan vücudu temelde sudur ve bilinç ruhtur. Suyun pürüzsüz akmasına yardım eden yöntemler bizim için var olan diğer bütün tıbbi yöntemlerden üstündür. Bütün mesele ruhu kirlenmemiş bir halde tutmaktır. Bütün vücudunuzdan güzel kristaller oluşturabilen suyun akmasının nasıl bir şey olacağını düşünebiliyor musunuz? İzin verirseniz olur.

Bütün ilaçlar bir yana sevginin iyileştirme gücünden daha üstün olan bir şey yoktur. Bunu fark ettiğimden beri, insanlara, *bağışıklık sevgidir,* demeye devam ediyorum. Olumsuz güçlerin üstesinden gelmek ve vücuda canlılığı geri getirmekte daha etkili ne olabilir ki?

Bununla birlikte son zamanlarda terminolojimi değiştirme ihtiyacı hissettim. Bağışıklığı oluşturan şeyin sadece sevgi değil, sevgi ve şükran olduğunu artık biliyorum. Şu deneyle bundan emin oldum:

Mikrodalga fırında suyu ısıtıp kristaller üzerinde manyetik alanın etkisini görmeye giriştim. İki tür su kullandım: Saf su ile

sevgi ve şükran kelimelerinin gösterildiği musluk suyu. Saf sudan oluşan kristaller deforme ve yarımdı, ama *sevgi ve şükran* kelimelerinin gösterildiği su bütün kristaller oluşturdu. Başka bir deyişle, *sevgi ve şükran* suyu manyetik alanın zarar verici etkilerine karşı bağışık hale getirebiliyordu.

Sevgi ve şükran kelimelerinin gösterildiği suyun en güzel kristalleri oluşturduğundan söz etmiştim. Kuşkusuz sadece *sevgi* harika kristaller yaratma becerisine sahiptir, ama *sevgi ve şükran* birleşerek kristallere eşsiz bir derinlik ve incelik, bir elmas parlaklığı kazandırır.

Sevgi ve şükran kristallerinin, *sevgi* kristallerinden çok *şükran* kristallerine benzediklerini de keşfettim. Bu, *şükran* titreşiminin daha güçlü ve daha etkili olduğunu göstermektedir. Sevginin daha aktif bir enerji olma, kayıtsız şartsız kendini verme eğilimi vardır. Tersine şükran daha pasif bir enerji, kendisine bir şey verilmesinden doğan bir duygudur -size yaşam armağanı verildiğini bilmek ve onu neşeyle almak için iki elinizi uzatmak.

Sevgi ve şükran arasındaki ilişki güneş ve gölge arasındaki ilişkiye benzeyebilir. Eğer sevgi güneşse, şükran de aydır. Eğer sevgi erkekse, şükran da kadındır.

Öyleyse gölgenin ya da şükran duygusunun pasif enerjisinin sevgiden daha güçlü olduğunu söylemek ne anlama gelir? Ben bu soruyu düşünürken, ilginç bir kavrama rastladım, bu kavram hayatlarımızı nasıl yaşayabileceğimiz ve yaşamamız gerektiği konusundaki soruyu cevaplamak için önemli bir ipucu haline geldi.

Sevgi ile şükran arasındaki ilişki nedir? Bu sorunun cevabı için suyu model olarak kullanabiliriz. Bir su molekülü iki hidrojen atomu ve bir oksijen atomu içerir, H_2O ile ifade edilir. Eğer sevgi ve şükran oksijen ve hidrojen gibiyse birbirlerine 1'e 2 oranıyla bağlanmıştır, şükran sevginin iki katı büyük olacaktır.

Sevginin iki katı kadar şükran duymaya çaba göstermemiz gerektiğini öneriyorum. Bir seminerdeki sunumumda bundan söz ettikten sonra, iki genç kadın yanıma gelip, "Çok etkilendik. İnsanların konuşmak için bir ağzı, dinlemek için iki kulağı olduğunu mu söylüyordunuz?" diye sordular.

"Bu doğru -kesinlikle doğru!" diye bağırdım ve biraz daha akıllandığımı anladım.

Doğal dünyayı gözlemlediğimizde, pasif enerjinin daha büyük gücü olduğunu görebiliriz. Balıklar çok sayıda yumurta üretir, ama hepsi yavru vermez. Sadece küçük bir kısmı yumurtadan çıktığı yerde hayatta kalırken, kalan yumurtalar diğer canlılara yemek olarak sunulur.

Peki, bizler iki şükran, bir sevgi oranıyla mı yaşıyoruz? Ben tam tersini yaşadığımızdan kuşkulanıyorum.

Kuşkusuz, sevginin ihtişamı inkâr edilemez ve çoğu insanın genel bir sevgi anlayışı vardır. Bununla birlikte, biz bütün odağımızın sevgi enerjisine verildiği bir kültürde yetiştirilirken, formülün diğer tarafına çok az dikkat gösteriliyor.

İnsanlığın dikkati görülemeyenden ortada olan fiziki dünyaya doğru çevrilmiş durumda. Bu fiziki dünyanın olabildiğince büyük bir kısmına el koymak için ormanları kesiyor, yeryüzünü çöle çeviriyoruz.

Ama yaşamlarımızı bu stratejiye dayanarak sürdürdüğümüz sürece çatışmanın sonu gelmeyecek. Yirminci yüzyılın tarihi kavga ve savaş tarihiydi.

Belki de gitmekte olduğumuz yolun bizi hiçbir yere götürmediğini nihayet görmeye başlıyoruz. Yaşamın zenginliklerini garantiye almak için çok şey feda ettik. Ormanlar yok edildi, temiz su bitti, dünyayı kesip biçip sattık.

Artık dünyanın ihtiyacı olan şey şükran. Yeterince şeye sahip olmanın ne demek olduğunu öğrenerek başlamalıyız. Bu kadar zengin bir gezegende doğduğumuz için ve hayatımızı mümkün kılan su için şükran duymamız gerekiyor. Temiz bir havadan koskoca bir nefes alabilmenin ne kadar harika olduğunu gerçekten biliyor muyuz?

Eğer gözlerinizi açarsanız, dünyanın şükranınızı hak eden çok şeyle dolu olduğunu görürsünüz.

Siz şükranla dolduğunuzda, vücudunuzu dolduran suyun ne kadar saf olacağını bir düşünün. Bu olduğunda, siz de çok güzel olacak, kristal gibi parlayacaksınız.

İnsan kurallara sığmaz!

BÖLÜM DÖRT

Dünya Bir Anda Değişecek

Gerçekten iyi bir suyu nereden bulabileceğinizi biliyor musunuz?

İsviçre Alplerinin eteklerinde mi, Kuzey veya Güney Kutbu'nda olabilir mi? Bugünlerde dünyanın en iyisi olduğunu iddia eden şişe suyu bulmak hiç zor değil, ama gerçekten iyi bir su satın alınabilir mi?

Su sadece H_2O meselesi değildir. İçtiğiniz su ne kadar doğal ya da saf olursa olsun, saf bir ruhunuz olmadan suyun tadı da iyi olmaz.

Soruyorum size: Ruhunuz ne kadar temiz? İşinizde sorunlardan bunalıyor musunuz? Peki ya aile problemleri? Bilinciniz bulanık mı? Eğer öyleyse, o zaman içtiğiniz suyu tatsız ve yavan bulabilirsiniz.

Spor ya da bir egzersiz yaptıktan sonraki su -musluk suyu bile- lezzetli ve taze gelir. Başka bir deyişle, en önemlisi içinizdir.

Her şeyin kafanızda olduğunu söylüyormuşum gibi geldiğini biliyorum, ama asıl söylemeye çalıştığım şey, şükran duygusuyla içtiğiniz zaman suyun, aynı suyu ruhunuzdaki karanlık duygularla içtiğiniz zamankinden fiziki olarak farklı olduğudur.

Duygularımız ve hissiyatımızın dünya üzerinde an be an etkisi vardır. Eğer yaratıcılık kelimeleri ve imgeleri gönderirseniz,

o zaman güzel bir dünyanın yaratılmasına katkıda bulunursunuz. Bununla birlikte, yıkım mesajları yayarak evrenin yıkımına katkıda bulunursunuz.

Eğer bunun farkına varırsanız, artık etrafınızdakilere karşı öfke sözleri söyleyemez ya da kendi hata ve zayıflıklarınız için başkalarını suçlayamazsınız. Dünyayı bir anda değiştirme kapasitesine sahipsiniz. Tek yapmanız gereken basit bir seçim yapmaktır. *Sevgi ve şükran dünyasını mı, yoksa hoşnutsuzluk ve yoksullukla dolu çarpık bir dünyayı mı seçeceksiniz?* Cevap sizin şu andaki tavrınıza bağlı olacak.

Budizm'in öğretilerine göre dünyadaki her şey sürekli değişim halindedir ve değişmeyen tek şey değişimdir. Titreşim ilkeleri de bunu söyler; titreşim enerjisi ebediyen hareket halindedir.

Her şeyin bu tek anda var olduğunu anlamak yaşamınıza umut ve ışık getirir. Artık ne geçmişin eziyetlerine katlanmak ve üzülmek durumundasınız, ne de geleceğin belirsizliğinde kaybolmak, siz olduğunuz halinizle her şeyin anahtarını tam şu anda elinizde tutuyorsunuz.

Bilincinizin dünya üzerinde ne kadar etkisi olduğunu görmek isterseniz, "bulut silme" diyeceğimiz bir oyunu oynayarak küçük bir deney yapmanızı öneriyorum. Düşünce gücünüzü kullanarak bulutları silmeye çalışmanızı istiyorum.

Kısmen açık bir günde gökyüzüne bakın ve bir bulutu hedef alın, çok da büyük olmasın. Düşünceleriniz bu oyunun oynanmasında çok önemlidir ve bu yüzden bulutun kaybolacağına inanmak da önemlidir, ama çok fazla zorlamamalısınız. Çok fazla odaklanmak enerjinizin gönderilmesini engeller.

Hazır olduğunuzda, bilincinizden buluta doğru, onu parçalayan, görünmez bir enerji ışını olduğunu hayal edin. Lazer ışınının bulutun sadece bir parçasını değil bütün bulutu nasıl hedef aldığını zihninizde görün.

Sonra geçmiş zaman kullanarak "Bulut kayboldu" deyin, aynı anda enerjiye de (yine geçmiş zaman kullanarak) "Bunu yaptığın için teşekkür ederim" deyin. Adımları izlerseniz, bulutun zayıflamaya başlayıp birkaç dakika içinde kaybolacağından eminim.

Bunun gösterdiği gibi, insan bilincinin etrafımızdaki dünya üzerinde muazzam bir etkisi vardır. Bulutlar gaz halindeki sudan oluşurlar ve bu yüzden bizim isteğimize özellikle hızlı tepki verirler.

Geleneksel olarak konuşursak, bilincin fiziki dünya üzerinde etkisinin olduğunu söyleyen biri, bilime aykırı olduğu için toplumdan dışlanma riskini alır. Bununla birlikte bilim öyle bir noktaya doğru ilerlemiştir ki, bilinç ve zihnin anlaşılmaması etrafımızdaki dünyanın büyük bir kısmını anlamamızı kısıtlamaktadır.

Kuantum mekaniği, bazı psikolojik teoriler (Jung tarafından söz edilen akış gibi) ve genetik mühendisliği, hepsi bize bizim bildiğimizden başka bir dünya olduğunu öğretmiştir. Bu başka dünyayı gözlerinizle göremez, ona parmaklarınızla dokunamazsınız. Bu zamanın olmadığı bir dünyadır.

Ünlü kuantum kuramcısı David Bohm duyularımız için geçerli olan dünyayı "görünür düzen" ve onun içindeki varoluşu "saklı düzen" olarak adlandırmıştır. Görünür düzende olan her şeyin saklı düzen tarafından sarıldığını ve görünür düzenin her bir parçasının saklı düzenin tüm bilgilerini içerdiğini düşünmektedir.

Bunu anlamak zor olabilir, ama söylediği şey, evrenin her parçasının evrenin tüm parçalarına ilişkin bilgiyi içerdiğidir. Bir başka deyişle, bir bireyde -tek bir hücresinde bile- evrenin bütün bilgileri bulunmaktadır.

Evrenin bilgisi *zamanı* kapsar. Başka bir deyişle evren bilgisi, sizin şimdi burada olduğunuz gerçeğini, bütün şimdiki, geçmiş ve gelecek bilgisiyle beraber içermektedir. Bu yüzden bütün dünyayı bir anda değiştirmek bir hayal değildir.

Bu anı bir anlığına düşünelim. Fiziki bilimi kullanarak bunu nasıl açıklayabiliriz? David Bohm, evrenin her halinin zamanın her anına yansıtılarak şimdinin yaratıldığını açıklıyordu. Zamanda bir sonraki an farklı bir halin yansımasıdır, böyle sürer gider. Başka bir deyişle, her anla bize farklı bir dünya gösterilmektedir. Bununla birlikte, bir anlık dünya bir sonraki anlık dünya üzerinde etkilidir, böylece bize tek bir sürekli dünya gibi görünür.

Bu teoriye dayanarak dünya her an değişmekte ve yeniden yaratılmaktadır. Bilincimizin bu dünyanın yaratılmasında rolü vardır. Eğer bunun farkına varırsanız, yaşamınızın asla aynı olmayacağını sanıyorum.

Bazı karmaşık şeylerden söz ettim, kafa karışıklığına neden olmuş olabilirim. Ama eğer kristalleri tekrar düşünecek olursak, pek çok sorunun cevaplanmasına yardımcı olacaktır. Bu dünya an be an değişiyor ve su değişimin farkına varan ilk şeydir.

Titreşimi ölçmek için bir alet yaptığımdan söz etmiştim ve bunu suyu daha iyi anlamak için kullandım. Birinci Körfez Savaşı'nın başlarında Irak'ın işgal edildiği gün öğleden sonra, Tokyo'daki musluk suyunun titreşimini ölçtüm ve cıva, kurşun, alüminyum ve insan vücudu için zararlı diğer maddeler tarafından üretilen titreşim değerlerinde alışılmadık derecede keskin bir artış buldum. Bunun belli bir açıklaması yok gibi görünüyordu; önce teçhizatımda bir terslik olduğundan kuşkulandım, ama tekrarlanan ölçümler tersini gösterdi. Ertesi gün gazeteyi okuyana kadar bir bağlantı kuramadım. Körfez Savaşı'nın başladığı haberi ön sayfayı kaplıyordu. Savaşın bu ilk gününde düşen bombaların ağırlığının Vietnam Savaşı boyunca düşen tüm bombalarınkine eşit olduğu söyleniyordu.

Neredeyse tam savaşın patlak verdiği anda, zararlı maddelerin titreşimlerini Ortadoğu'dan binlerce mil uzaktaki Japonya'da ölçebiliyordum. *Bu gerçekten mümkün mü,* diye sorabilirsiniz.

Elbette Ortadoğu'daki bombaların zararlı yan ürünleri hemen Japonya'ya taşınmadılar. Bununla birlikte, dünyanın bir tarafına düşen bombaların zararlı titreşimleri dünyanın çeşitli köşelerine hemen ulaşmıştı. Bu titreşimler zaman ve yer sınırlarının ötesine yayılmıştı.

Titreşimlerin üç boyutlu dünyamızda ve farklı bir boyutun görünmeyen dünyasında değil, ortadaki bir dünyada var olduğundan kuşkulanıyorum. Hangisinde olursa olsun, dünyada bir şey olduğu zaman, bunu ilk algılayan ve bu yeni bilgiyi bize ileten sudur.

Körfez Savaşı sırasında, kristal fotoğrafları çekmeye henüz başlamamıştım, ama eğer fotoğraf çekmiş olsaydım, çok ilginç olacaklarından eminim.

Titreşimlerin fiziki dünya üzerinde anında etkili oldukları konusunda size bir örnek daha vereyim. Bu örnekte suyu arındırmak için duanın gücü kullanıldı.

Japonya'nın merkezinde bulunan Fujiwara Barajı'nda, Shingon mezhebinden Houki Kato adında bir Şinto rahibine efsunlu sözler tekrarlattık. Onunla ilk karşılaştığımda, üzerimde ciddi bir etki bırakan iki fotoğraf göstermişti bana ve ben de fotoğraflarda kaydedilen şeyi kendim görmek istedim. Fotoğraflardan biri efsunlu sözlerden önce, diğeri de sonra çekilmişti, ikinci fotoğraf dikkat çekici bir farklılık gösteriyordu -su çok daha berraktı.

Efsunlu sözlerin gücü *kelimelerin ruhundan* geliyordu, demek ki *kelimelerin ruhundan* gelen enerjinin göldeki suyu temizlemesi mümkündür. Bunu kanıtlamak için, böyle efsunlu sözlerden önce ve sonra oluşan kristallerin fotoğraflarını çekmek istedim.

Rahip gölün kıyısında durup yaklaşık bir saat boyunca ayin yaptı, tamamını videoya kaydettim. Ayinden sonra rahiple sohbet ettik; on beş dakika sonra ekibim beni çağırdı.

"Bu inanılmaz! Su gözlerimizin önünde temizleniyor," dedi birisi. Bu gerçekten de doğruydu. Biz baktıkça suyun giderek daha çok saydamlaştığını net olarak görebiliyorduk. Gölün dibinde, bulanık suyun sakladığı yaprakları bile görmeye başlamıştık.

Sonra kristallerin fotoğraflarını çektik. Efsunlu sözlerden önceki sudan yapılan kristaller bozuktu ve büyük acı çeken birisinin yüzüne benziyordu. Ama efsunlu sözlerden sonra alınan sudan yapılan kristaller bütün ve muhteşemdi. Altıgen bir şeklin içinde daha küçük bir altıgen vardı, hepsi de haleye benzer bir ışıkla çevrelenmişti.

Kuşkusuz efsunlu sözlerden sonra suyun temizlenmesi biraz zaman almış, çıplak gözle görülebilen maddelerdeki değişikliklerin kademeli olduğunu göstermişti. Ama sözlerin titreşimlerinin yakınlardaki suyu etkileyerek yakınlardaki nesnelere hemen aktarıldığına hiç kuşku yoktu. Kendimizinki diye adlandırdığımız dünyanın içinde bir başka dünyanın var olduğunu kabul etmeden açıklanamayan fiziki bir olaydı bu.

Ama hikâye burada bitmiyor. Bu deneyden birkaç gün sonra basında bir olay yer aldı. Gölde bir kadın bedeni bulun-

du, ben bunu duyunca ayinden önceki sudan oluşan kristalleri hatırladım ve kristallerin nasıl acı çeken bir yüze benzediği geldi aklıma.

Belki kristaller aracılığıyla bu kadının ruhu bize bir şeyler söylemeye çalışıyordu. Ayinle acısının kısmen hafifletildiğini düşünmek istedim.

İçinde yaşadığımız dünyaya ek olarak bir başka dünya da vardır. O dünyadan bizim dünyamıza bakarken, şimdi göremediğimiz şeyleri görebiliriz.

İngiltere'den Dr. Rupert Sheldrake, göremediğimiz bu dünyayla bağlantılı yeni bir dünya olduğu görüşü anlamayı kolaylaştırmaya odaklanan bir araştırmacıdır. Cambridge Üniversitesi'nden biyokimya doktorasını aldıktan sonra Cambridge'te biyokimya ve biyolojide okutman olarak görev yaparken, Royal Society Üyesi olarak da görev yapıyordu.

Sheldrake'in teorisi yirmi yılı aşkın bir süre önce yazdığı bir kitapta ana hatlarıyla anlatılıyordu, ama kitap *Nature* adlı bilim dergisi tarafından yakılması gerektiği ifadesiyle reddedilmişti. Bu redde rağmen teorisi pek çoklarının kalplerine ulaşmıştı ve teorisinin incelenmesi sürmektedir. Bu kadar çok dikkat çeken şey neydi?

Sık sık denir ki, eğer bir şey iki kere olursa, tekrar olacaktır. Belki de kazaların ve suçların seri halinde olmasını garip bulduğunuz olmuştur. Tarihe ve toplumsal eğilimlere bakınca, uzun dönemler içinde olayların kendilerini tekrarladığını görebilirsiniz. Olayların bu tuhaf tekrarını nasıl açıklayabiliriz? Dr. Sheldrake bir cevap bulmak için bilimsel araçları kullanmaya girişmişti.

Bilim insanları normalde gözleriyle göremedikleri nesnelere, indirgemeci bir tavırla yaklaşıp fiziki olguları soyutlama yoluna giderler. Bununla birlikte, Dr. Sheldrake tamamen farklı bir yaklaşımda bulundu.

Onun teorisine göre, aynı şey kendisini tekrarladığında, bir *morfik alan* oluşturulur ve bu morfik alanla kurulan rezonans olayın tekrar olma olasılığını artırır. Morfik alan enerjiye dayalı bir bilgi değil, daha çok bir ev inşaatının projesi gibidir.

Bunu rezonans teorisine bir örnek olarak görebiliriz. Dr. Sheldrake olayların da tıpkı seslerin titreştikleri gibi titreşebildiklerini öne sürmektedir. Böyle olayların yer aldığı alana morfik alan, benzer olayların tekrarlanmasına da *morfik rezonans* adını verir.

Bu teori *Nature* tarafından hızla reddedilse de, teorisinin ilanı daha açık fikirliler tarafından ciddiye alınarak önemli tartışmalara neden oldu. Dr. Sheldrake'in bilim tarafından hazırlanan yollardan saptığına hiç kuşku yok, ama teorisinin geleneksel bilimin ele alamadığı gizemleri açıklamaya doğru uzun bir yol kat ettiğini kabul etmeniz gerekir.

Bu tür gizemlerin bildik tartışmaları sırasında konu genellikle gliserin kristallerine gelir. Gliserin keşfedildikten sonraki ilk kırk küsur yılda kristal oluşturmadığı genel olarak kabul edilmişti. Sonra on dokuzuncu yüzyılın başında bir gün, bir bidon gliserin Viyana'dan Londra'ya giderken yolda birden kristalleşmeye başladı.

Kısa bir süre sonra, bambaşka bir yerde başka bir gliserin parçası da kristalleşti. Bu kristalleşme yayılmaya başladı ve artık sıcaklık 17°C'nin altına düştüğünde gliserinin kristal ürettiği genel olarak kabul edilmiştir.

Peki, bundan ne anlam çıkarmalıyız?

Kristaller ilk oluştuğunda (her ne sebeple olursa olsun), morfik bir alan yaratılmıştı ve sonuçta bütün gliserinler bu morfik alana uygun olarak kristal oluşturmaya başladı. Bu olay diğer pek çok maddede de meydana geldi. Dünyadaki bütün rastlantısallıklara rağmen, bir kere bir madde kristal oluşturmaya başlayınca, ondan sonrasında da kristal oluşturması olağan hale gelir.

Yıllar önce, İngiltere'de bir televizyon kanalı Dr. Sheldrake'in morfik rezonans teorisinin geçerliliğini test edip edemeyeceklerini görmek için bir deney yapmaya verdi. Önce iki resim hazırladılar: Her ikisi de sıradan şekiller gibi görünüyordu, ama bir tanesinin içinde şapkalı bir kadın figürü, diğerinde de bıyıklı bir erkek gizliydi. Bu figürler öyle bir gizlenmişti ki onları görmek imkânsızdı.

Deney üç adımda gerçekleştirildi. Birincisi, canlı yayından önce bir grup katılımcıdan resimlerde ne gördüklerini tanımlamaları istendi. İkincisi, program sırasında bıyıklı adamın resmindeki sır açıklandı. Üçüncüsü, programdan sonra programı izlemelerine izin verilmeyen bir grup katılımcıdan benzer şekilde resimleri tanımlamaları istendi.

Sizce sonuç neydi? İkinci grup bıyıklı adamı tanımlamakta birinci gruptan çok daha iyi iş çıkardı. Deneyciler olası her faktörü hesaba katmak için, sadece İngiltere ve İrlanda'da değil diğer ülkelerde de verileri silmek gibi, ellerinden gelenin en iyisini yaptılar, ama yine de sonuçlar ikinci grubun birinciden üç kat daha iyi olduğunu gösterdi.

Bu deney, birisi bir şeyin farkında olduğu zaman diğer insanların da farkında olmaya eğilim gösterdiklerini gösterir bize. Doğru cevaplarda gözle görülür artışa götüren morfik alanın etkisiydi.

Dr. Sheldrake'e göre aynı ailedeki insanların benzer özellikleri paylaşma nedeni sadece DNA değildir –morfik rezonans da rol oynamaktadır. Dr. Sheldrake'in teorisi sözde tesadüfleri ("eşzamanlılık" denilen), grup bilinci olayını (ortak bellek) ve arketipleri anlamamıza da yardımcı olmaktadır.

Dr. Sheldrake'in teorisinde önemli olan, morfik rezonans bir kere yayıldı mı, bütün türlere ve bütün zamanlara genişlemesidir. Bir başka deyişle, eğer morfik alan oluşturulursa, diğer bütün yerler üzerinde anında etkisi olacak, anında dünya çapında bir değişime neden olacaktır.

Dr. Sheldrake'in teorisini ilk duyduğumda, ilgime engel olamadım, çünkü benim su kristallerini araştırmam da morfik alanın rezonansını çıplak gözle görülebilecek şekilde ifade etme girişiminden farksızdı.

Kristallerin fotoğraflarını çekmeye ilk kez giriştiğimde, ilk iki ay başarılı olamadım, ama ilk fotoğrafı çekmeyi başarınca başka araştırmacılar da başarılı olmaya başladılar. Belki bu da morfik rezonansın bir sonucudur.

Dr. Sheldrake'in çalışmasını ilk kez Eiichi Hojiro'nun Japonya'da en çok satan *Bu Niçin Oluyor* adlı kitabından öğrendim, ama Sheldrake'i *Altı İlginç Bilim İnsanı* adlı bir televizyon bel-

geselinde görünce ciddi olarak ilgilendim. Dört yıl sonra, Dr. Sheldrake'le bir Avrupa konferans turunda tesadüfen tanışma fırsatım oldu. Seminere katılan bir arkadaş şans eseri Sheldrake'in eşini tanıyordu, böylece kendimi onların Londra'daki evlerine davet edilmiş buldum.

Su kristalleriyle ilgili araştırmamdan haberdar olduğunu öğrenmek beni çok mutlu etmişti; "Her hafta sizden söz edilen en az bir mektup alıyorum" demişti bana. Dr. Sheldrake'e sormak istediğim çok sorum vardı, ama belli ki o da benimle çok ilgileniyordu, onun da bana pek çok sorusu olduğu ortaya çıktı.

Bana şunları söyledi:

> Canlı organizmalar ve davranışları üzerine araştırma yaptım, ama su üzerine değil; bu yüzden su konusuna aşina değilim. Bununla birlikte, gelecekte benim araştırmalarımla sizin su kristalleri üzerine araştırmanız arasında bağlantı olması muhtemel.
>
> En çok ilgilendiğim alan, gözlemin gözlenen üzerindeki etkisi. Bakan kişiyi görmedikleri halde kendilerine bakıldığını hisseden insanlar var. Bunu istatistiki olarak açıklamak için araştırma yapmak istiyorum.
>
> Bu araştırmanın belgelerinin sübjektif olma riski vardır, bu yüzden deneyde su kullanamaz mıyız diye merak ediyorum. Kristallerin fotoğraflarını çekip suyun çeşitli durumlarda, örneğin görmezden gelindiğinde, özel yetenekleri olan birileri tarafından gözlendiğinde, normal insanlar ve kötü niyetli insanlar tarafından gözlendiğinde nasıl değiştiğine bakacağım.

Bu tıpkı görmezden gelinen kavanozdaki pirincin "Teşekkür ederim" ve "Seni aptal" kelimelerine maruz bırakılan kavanozlardaki pirinçten daha hızla bozulduğu deneye benziyordu. Ona bu deneyden söz ettiğimde, daha da ilgilendi, sadece suya bakarak etkiyi test edebiliyorsam, pirinç kullanarak (mikropların karmaşık bir gelişim sürecini içeren) sonuç almanın daha kolay olacağını söyledi.

Dr. Sheldrake şu sıralar telepati konusuna çok ilgi duyuyordu. Köpeklerin sahipleri eve doğru gelmeye başladığında tepki verip vermediklerine dair bir deney yürütüyordu. Gözlem yapmak için video teçhizatı kullanarak iki yüzden fazla vakada bu olayı doğrulayabildi.

Dr. Sheldrake'ten aldığım mesajı size iletmek istiyorum:

> Yaşamlarımız görünmeyen bir enerjinin hareketiyle mümkün hale getirilmiştir. Bu nedenle, daima bunun farkında olup etrafımızdakilere ve etrafımızda olup bitenlere dikkat göstereceğimizi umuyorum. Bu çok önemli bir şeydir. Bu nedenle bir şeye bakmanın o şey üzerinde etkisi vardır. Herkes bunun farkındaymış gibi görünür, ama uygulamaya dökmeyiz. Evde ebeveynlerin çocuklarına ilgi göstermeleri gerekir. Bu da aynı şeydir.

Dikkatinizi -herhangi bir şeye- vermek bir sevgi ifadesi olarak işlev görür. Dr. Sheldrake bu bilincin nesneler üzerindeki etkisinin araştırılması çalışmalarında ön saftadır, bu yüzden sözleri özel bir önem taşır.

Eğer suyun bize öğrettiği dersleri Dr. Sheldrake'in öne sürdüğü teorilerle birleştirirsek, dünyamızın pek çok gizemini çözmeye doğru uzun bir yol alırız. Her birimizin dünyayı değiştirmek için sihirli bir yeteneği bulunmaktadır. Hepimize Tanrı tarafından yaratma gücü bahşedilmiştir. Eğer bu gücü maksimum düzeyde kullanırsak, dünyayı bir anda değiştirebiliriz.

Bu bakış açısı kaygı ve acı içinde yaşayan herkesi rahatlatabilir. Siz *-evet* siz- dünyayı değiştirme yeteneğine sahipsiniz!

Dünyadaki her şey birbiriyle bağlantılıdır. Şu anda her ne yapıyorsanız, aynı anda bir başkası tarafından da yapılıyor. Peki, o zaman nasıl bir morfik alan yaratmakla ilgilenmeliyiz? Acı ve kötülük alanları mı yaratıyoruz, yoksa sevgi ve şükranla dolu bir dünya mı yaratıyoruz?

Ne zaman suyun önünde oturup sevgi ve şükran mesajları gönderseniz, dünyada bir yerlerde birileri sevgi ve şükranla dolar. Bir yere gitmenize gerek yok. Tam önünüzdeki su dünyadaki

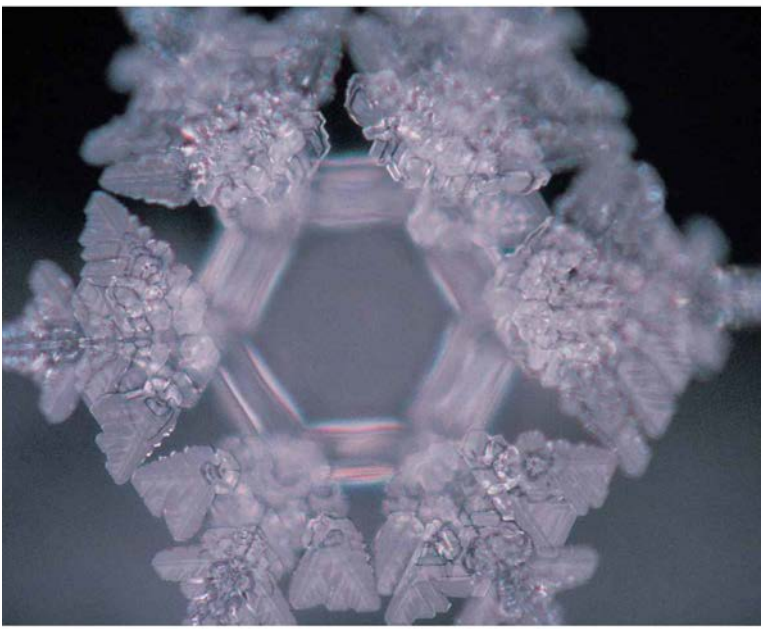
bütün sularla bağlantılıdır. Baktığınız su her yerdeki suyla rezonans içindedir ve sizin sevgi mesajınız dünyanın tüm insanlarının ruhlarına ulaşır.

Dünyayı sevgi ve şükranla kaplayabilirsiniz. Bu, dünyayı değiştirecek görkemli bir morfik alan haline gelir. Bu bir zaman ve mekân meselesi değildir; şimdi, burada harika ve olağanüstü şeyler mümkündür.

Not: Sayfa 96-127 arasındaki renkli fotoğraflar sayfa 129'daki 5. Bölüm'le ilgilidir.

Doğal manzara fotoğrafları gösterilen su

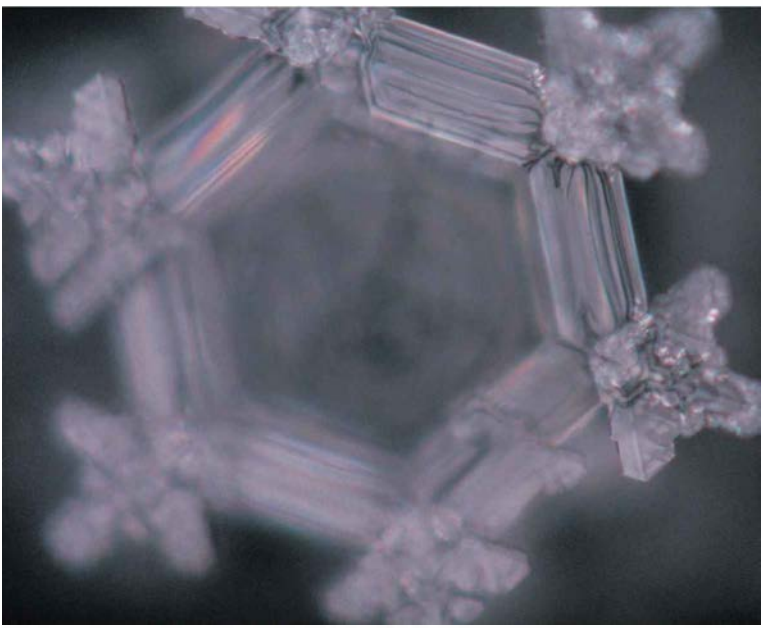
Çok güzel manzara fotoğraflarının üzerine bir kavanoz su yerleştirdik, sonra oluşan kristallerin fotoğraflarını çektik. Burada suyun fotoğraflara nasıl karşılık verdiğini görüyoruz.

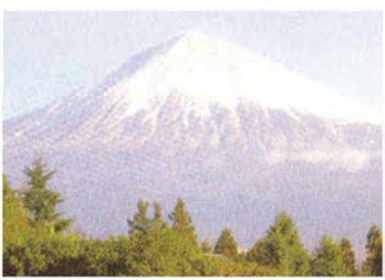

Güneş

Güneş fotoğrafına maruz kalmanın sonucundaki kristal büyük ve güzeldir, güneşten çok da farklı değildir.

Fuji Dağı

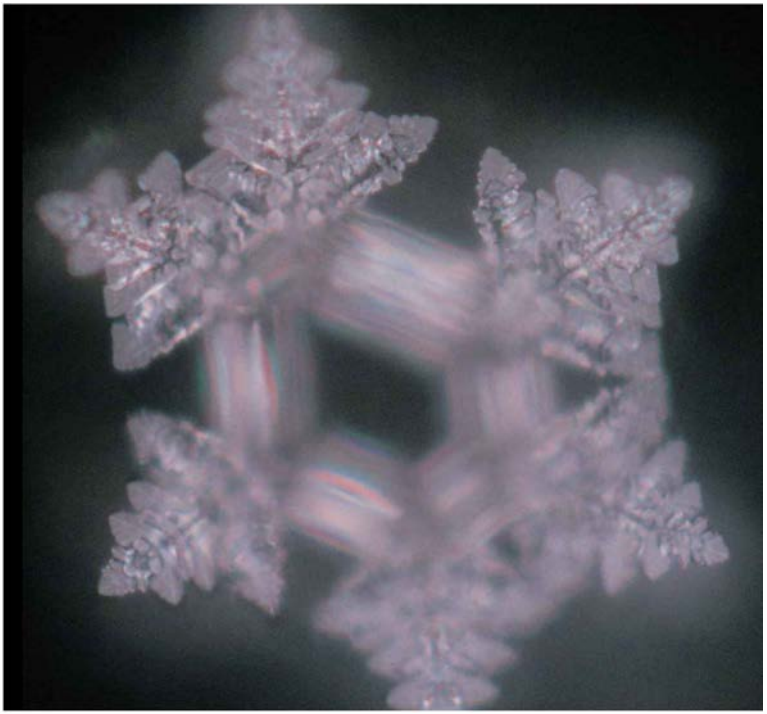
Japonya'nın sembolik dağı. Belki de tesadüf eseri kristal sabahın ilk ışıkları tarafından sarılmış gibi görünüyor.

Rocky Dağları

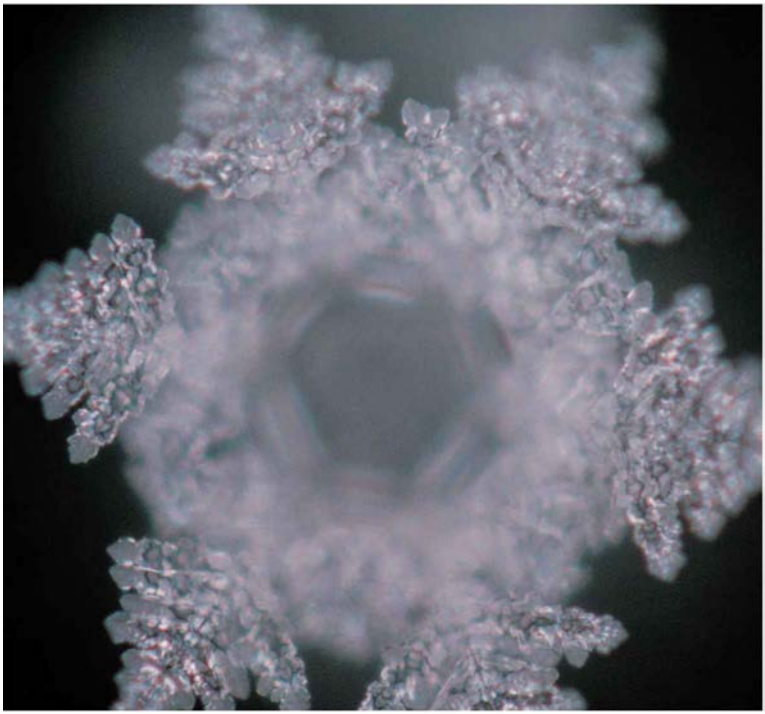
Kuzey Amerika'nın belkemiği Rocky Dağları'nın tepeleri buzlarla kaplıdır. Kristal de sanki kar tanesi gibi görünmektedir.

Victoria Şelaleleri

Zimbabwe'de dev bir şelale. Kristal sanki dökülen suyu temsil ediyormuş gibi geniş sütunlardan oluşmaktadır.

Stonehenge

İngiltere'deki dev taş yapı Stonehenge yüksek enerjili bir alana inşa edilmiştir, kristal de enerji dolu görünmektedir.

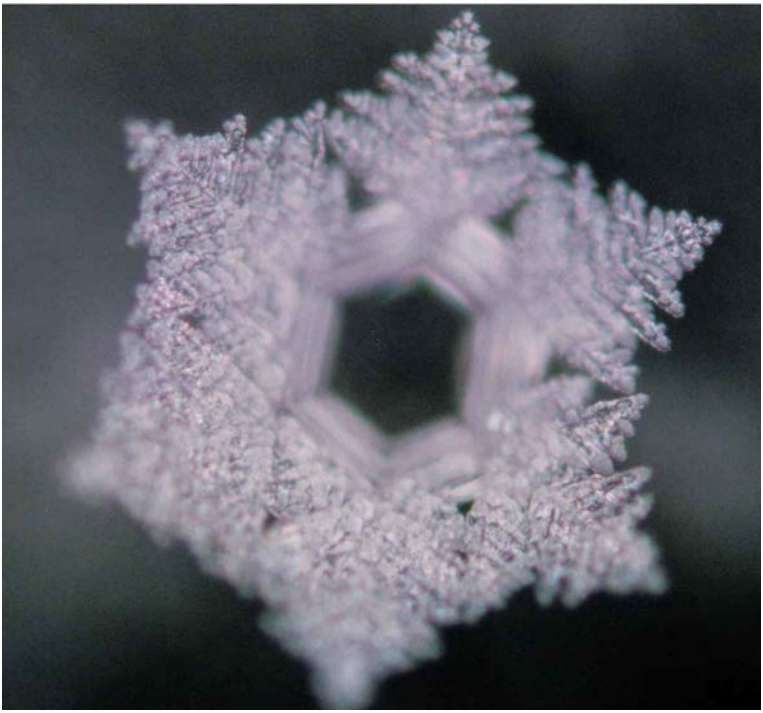

Mercan Kayalığı

Kristallerin üçü de eşsizdir, daha küçük, ayrıntılı kristallerden oluşmuştur. Şekilleri ve renkleri okyanusun güzel ve yaşam dolu mercanlarına benzer.

Afrika savanı

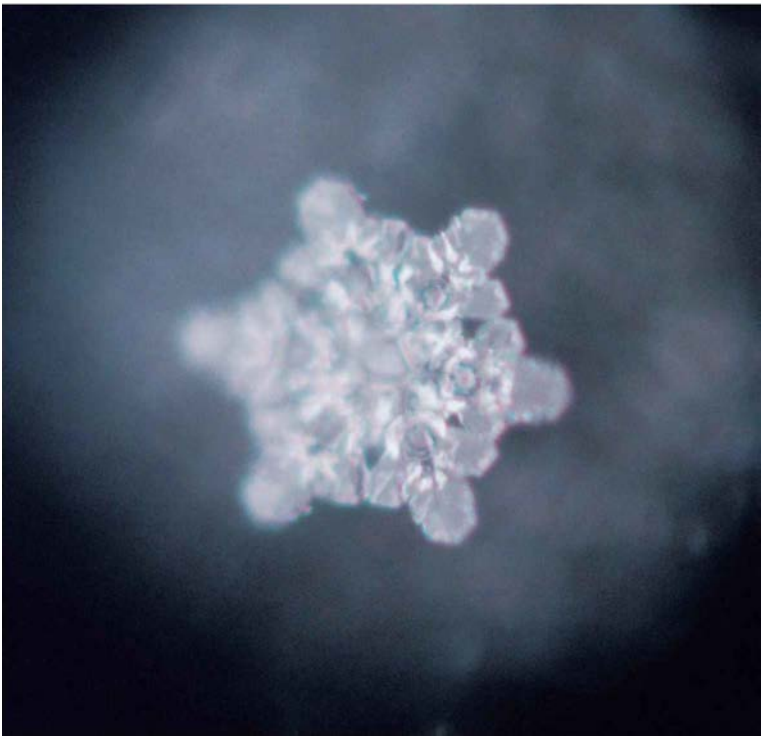
Kristaller savanın sınırlı ve besleyici bitki örtüsünü temsil ediyor gibi görünmektedir.

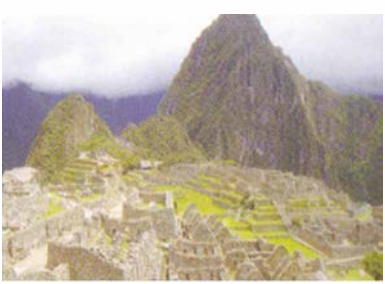

Yağmur ormanları, Güneydoğu Asya

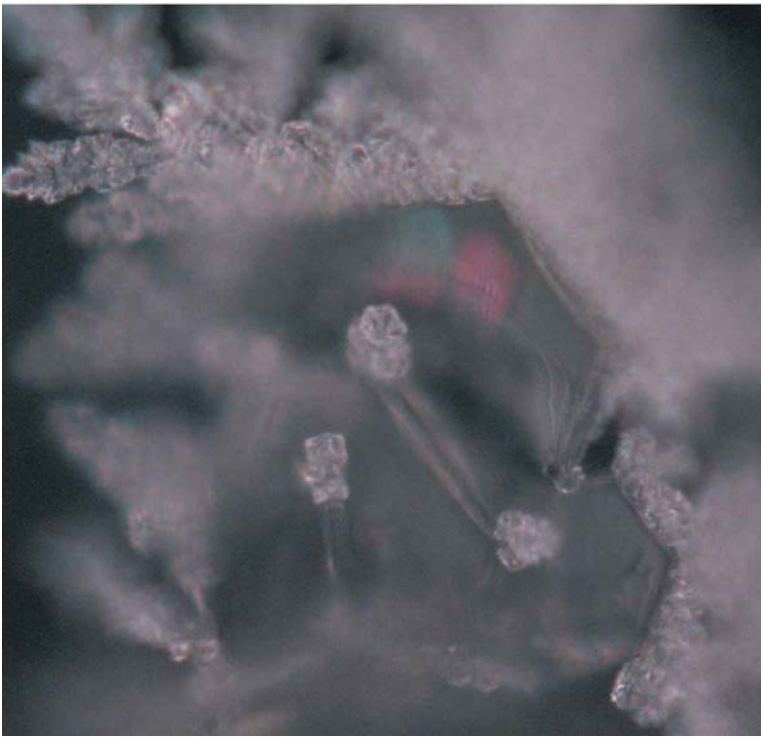
Yaşam taşan bu yağmur ormanı milyonlarca yıl geçmişe dayanan bir ekolojik sistemi korumaktadır. Kristal sabit ve sınırları olan bir dengeyle oluşturulmuştur.

Machu Picchu, Peru

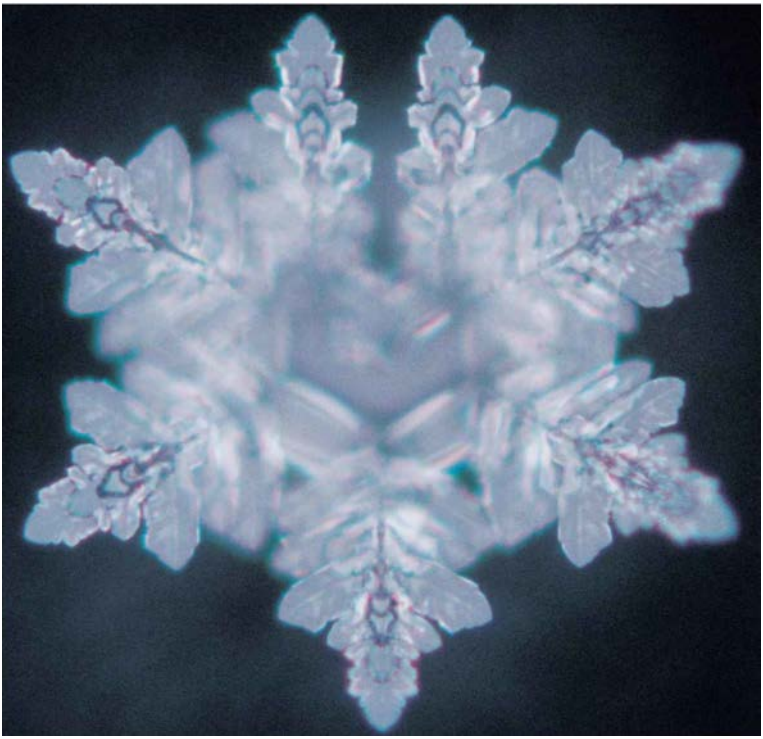
Küçük, ama bir elmas gibi güzel olan kristal bize İnka İmparatorluğu'nun görkemini hatırlatıyor.

Yellowstone'da bir havuz

Bu, Yellowstone Milli Parkı'nda güzel, berrak-mavi bir havuzdur. Kristal ince bir mücevherin büyüleyici rengini gösteriyor.

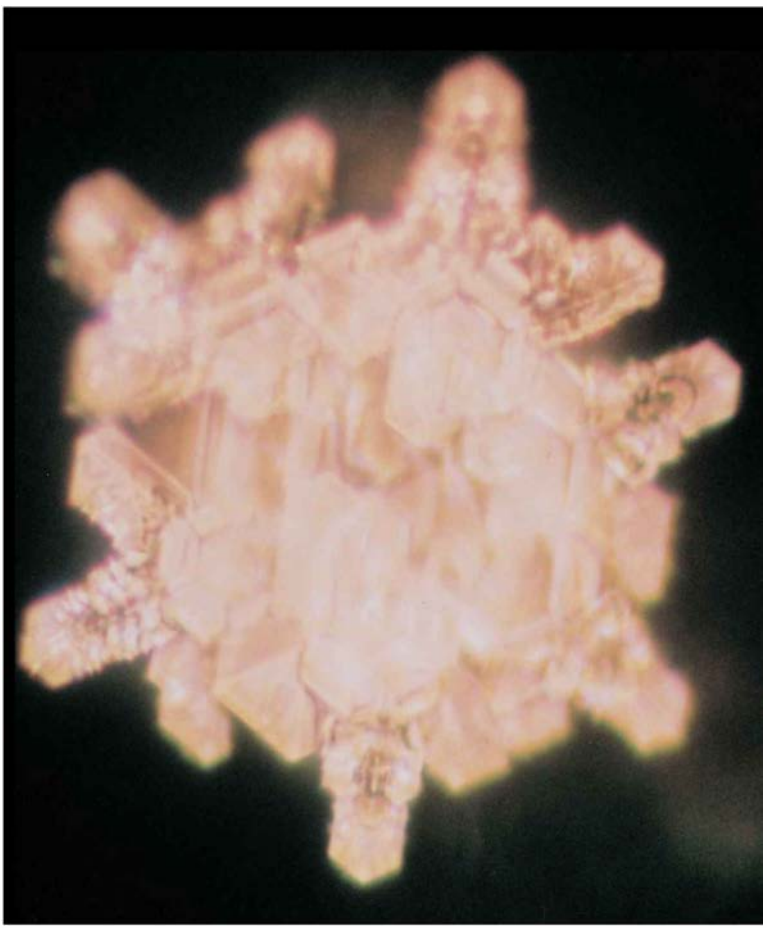

Heitate Tapınağı

Japonya'nın en eskisi olan Heitate Tapınağı, birkaç yıl önce bu bölge mitolojik taş kapılar alanı olarak tanımlanana kadar pek bilinmiyordu. Kristaller açılmış iki kapı gibi görünmektedir.

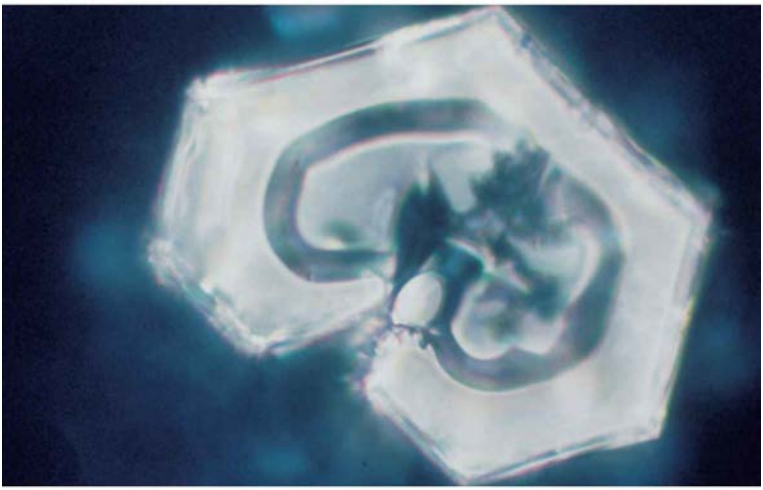
Dünya müziğine maruz kalan su

Dünyanın çeşitli kültürlerinin müziğinin benzer şekilde çeşitli ritim ve melodileri vardır. Su bu özellikleri alıyor ve kristaller aracılığıyla ortaya çıkarıyor.

Tibet Budist ilahisi

Birbirine kenetli, ayrıntılı kristal Tibet tapınakları gibi gücü gösteriyor.

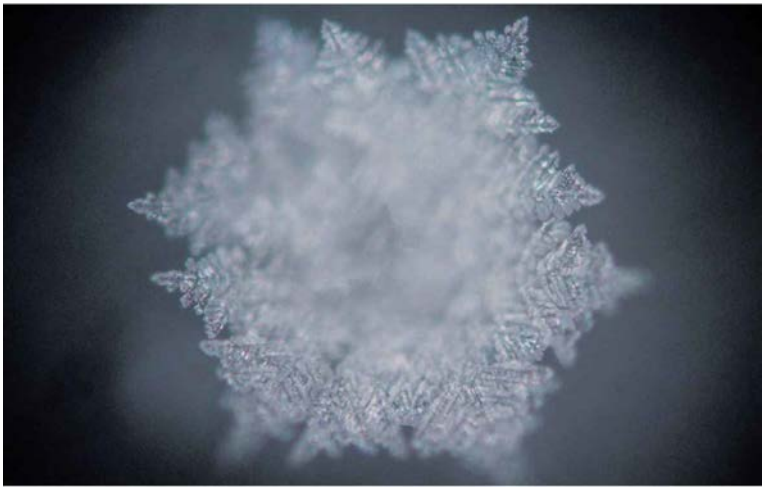

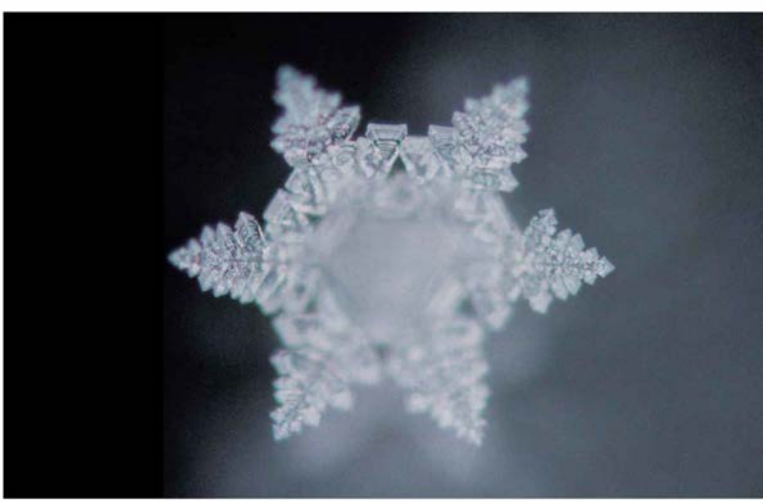
Arirang (Kore folk şarkısı)

Ketjak (Bali müziği)

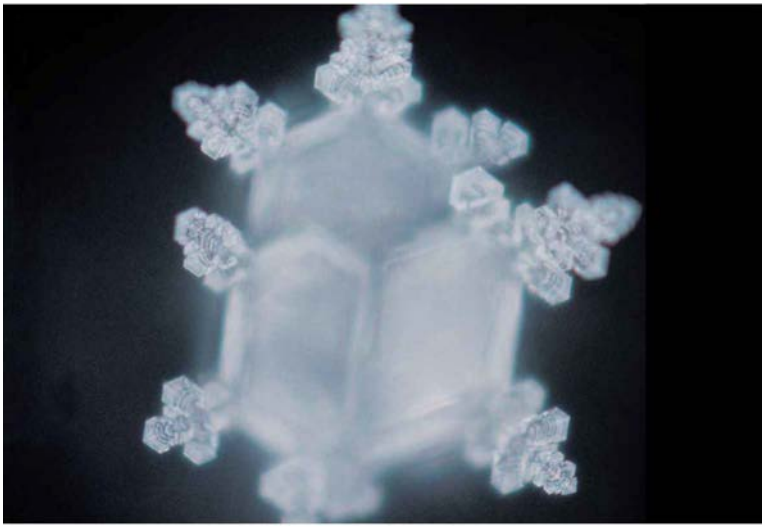
Arirang ayrılan sevgililerle ilgili, hüzünlü bir şarkıdır, kristal de kırık bir kalbi gösteriyor gibiydi. Ketjak neden müziğin ruhu iyileştirdiğini bize göstererek ayrıntılı bir kristal üretmişti.

Brezilya müziği

Her iki kristal de yıldız şeklindedir. Sanki bize vücudunuzu hareket ettirip yüksek sesle şarkı söylemenin bağışıklık sisteminizi güçlendirdiğini söyler gibidir.

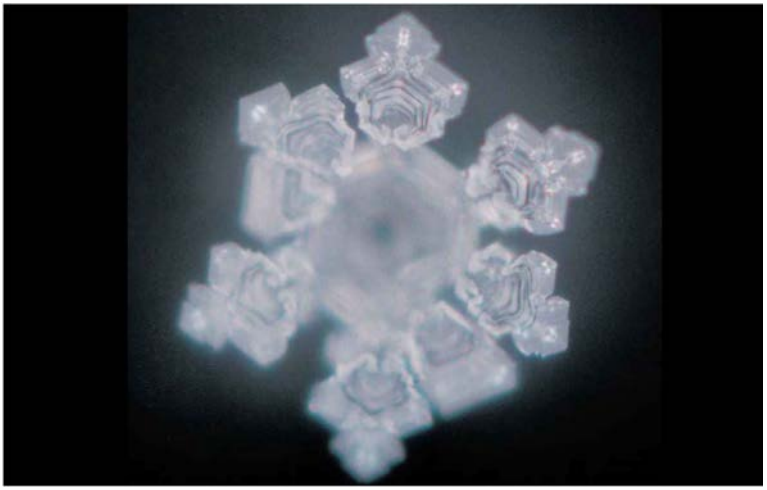
Arjantin tangosu

Her iki kristal de eşsiz bir kristal çifti oluşturarak dans eden bir çifti gösteriyor. Onlara bakmak çok keyifli!

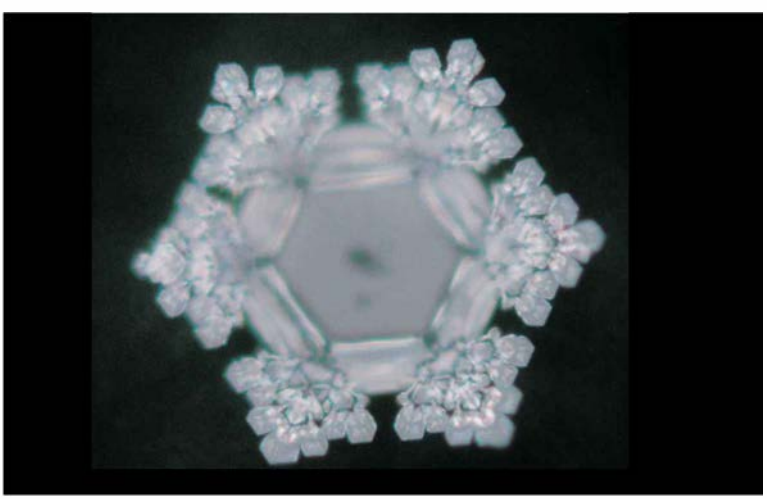

İncil ilahileri

Şekil sanki insanların Tanrı ile rezonansa girme arzularını temsil ediyor gibi görünmektedir. Dünyanın her yerinde müziğin iyileştirme kapasitesi vardır.

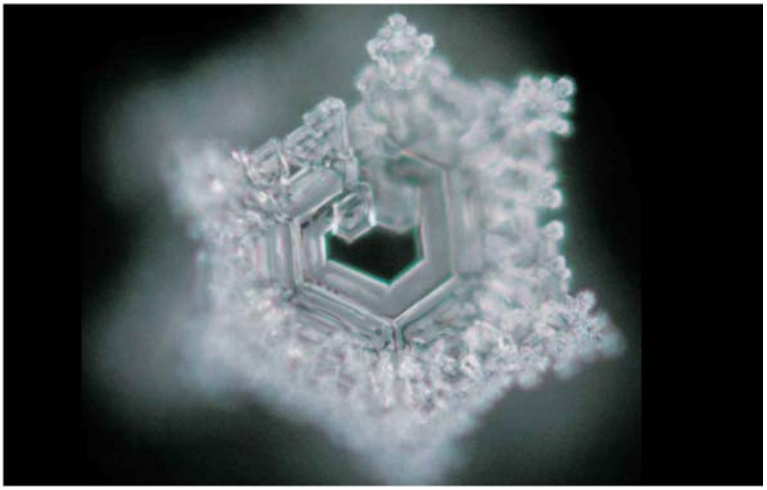

Çekoslovakya polkası

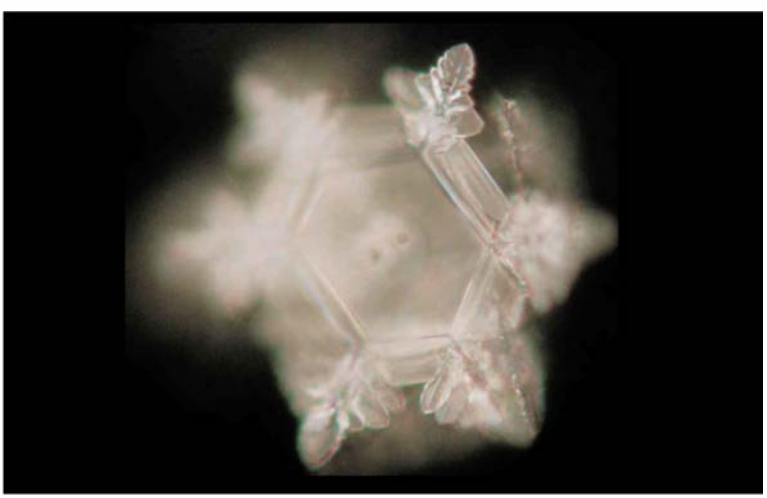

Avusturya polkası

Çekoslovakya ve Avusturya birbirinden uzak olsa da, benzer görünümlü kristaller oluşturmaktadır.

Avusturya türküsü

Avusturya Tirol ninnisi

Bu kristaller de eşsizdir. Üstteki kristal türkü söyleyen bir ağzı hatırlatırken, alttaki kristalin ortasında çocuk gibi bir görüntü görüyoruz.

Dünyadan musluk suları

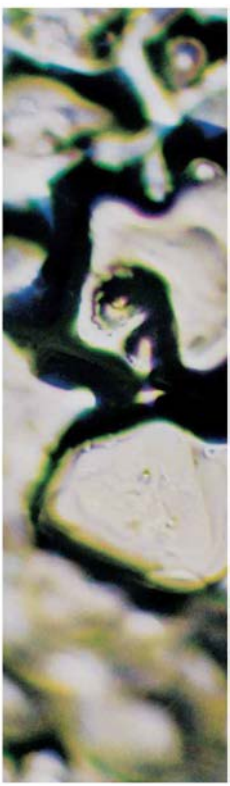
Dünyanın hemen her yerindeki musluk suyundan kristal oluşturmak zordur. Belki işbirliği yapıp suyumuzu nasıl iyileştireceğimizi birbirimizden öğrenme zamanımız gelmiştir.

Paris

Londra

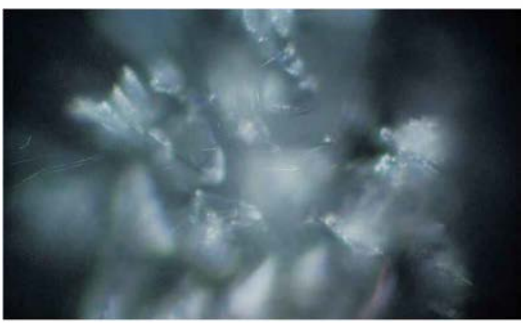

Tokyo

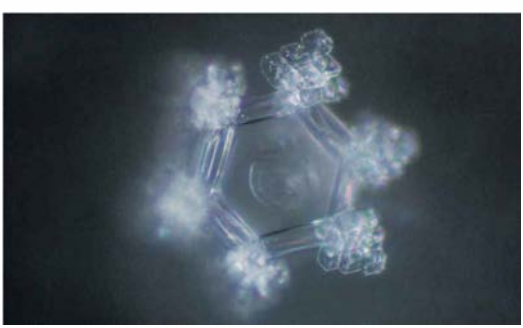
Doğanın doğal hayat veren gücüne zarar veren maddelerin kullanımı sonucu su kristal oluşturmamaktadır.

Roma

Venedik

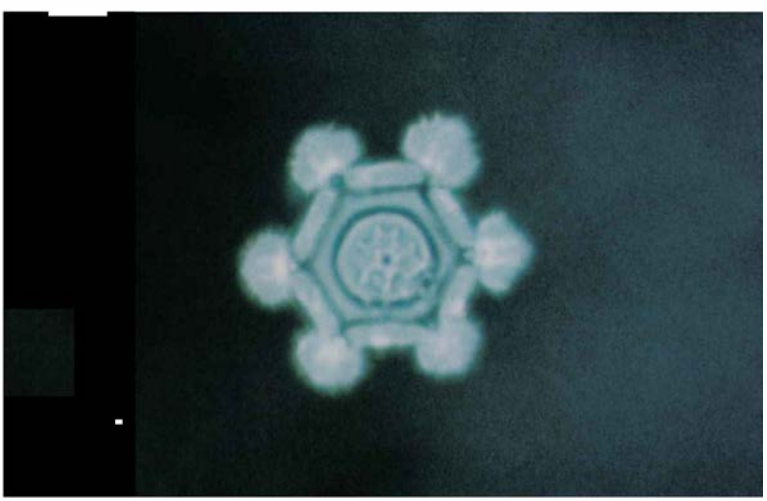

Bern

Bir su şehri olan Venedik'te bile musluk suyunda kristaller oluşmuyor. Sadece İsviçre Bern'deki suda zar zor kristal oluşmuştu.

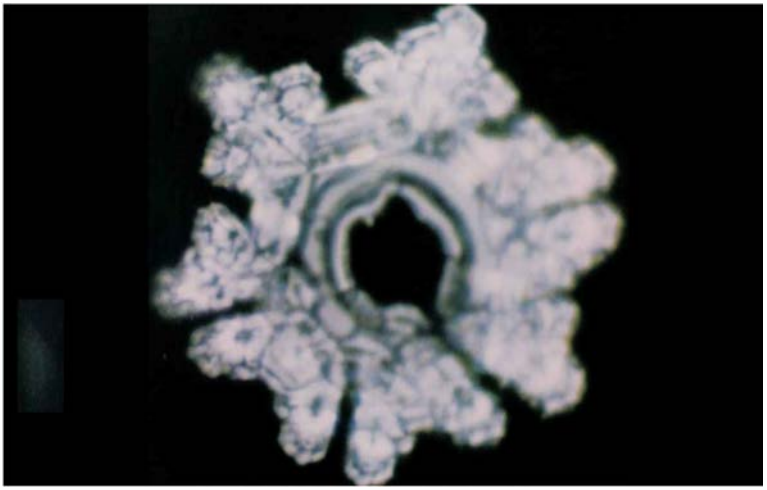

Washington

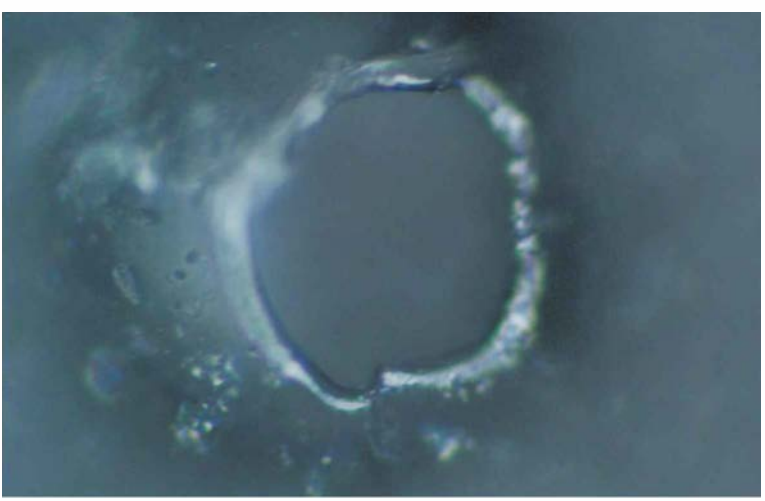

New York

Şaşırtıcı şekilde Amerika'daki bazı büyük şehirlerin suları güzel kristaller oluşturuyordu. Bu belki de, Manhattan'da sedir ağacı tankların kullanımı gibi suyu koruma çabalarının sonucu olabilir.

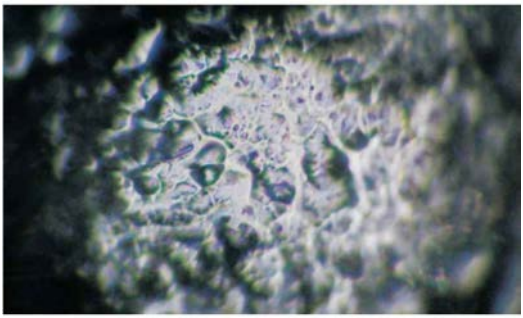

Vancouver

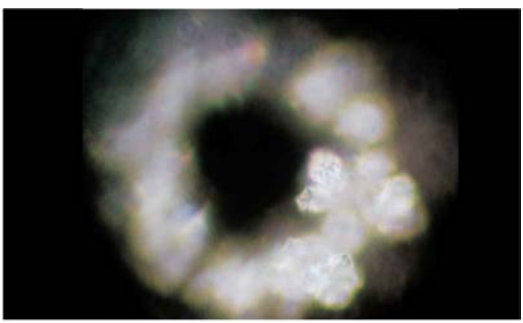

Sidney

Vancouver'deki su, belki de Rocky Dağları'nın bol su kaynaklarından dolayı nispeten bütün kristaller üretiyordu. Sidney'deki su şaşırtıcı şekilde bozuk bir kristalle sonuçlandı.

Bangkok

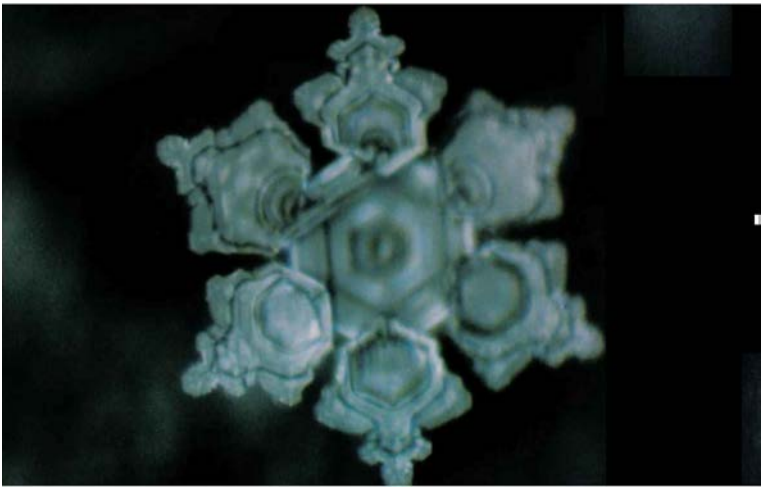

Hong Kong

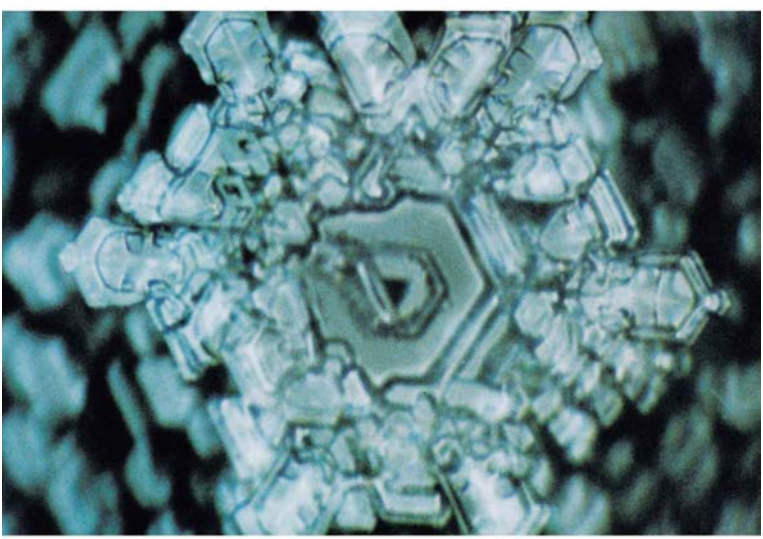

Makao

Asya'nın suyu en azından Avrupa ve Amerika'daki pek çok şehrinki kadar kötü görünmektedir.

Buenos Aires

Manaus

Bu kristaller Güney Amerika'daki iki şehirdendir. Manaus Brezilya'da cömert Amazon Nehri'nin kıyısında bulunmaktadır. Güzel kristaller Buenos Aires'in suyundan gelmektedir.

Doğal suyun görkemi

Güzel şekilli ve mücevherimsi kristaller buzullar, kaynaklar ve nehirlerin doğal suyundan oluşuyordu.

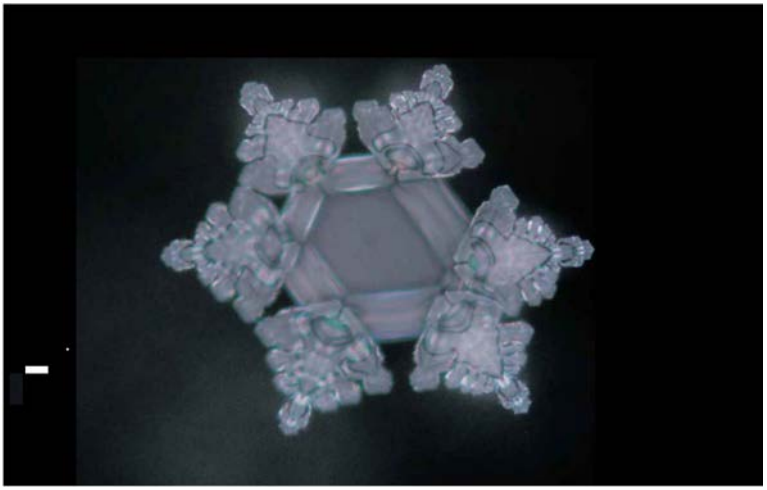
Hiroşima Saijo'nun kaynak suyu

Bu ayrıntılı kristal güzel bir gümüş takı gibi görünmektedir. Japonya'daki en lezzetli suyun (ve sakenin) bir kısmı Saijo'dan gelmektedir.

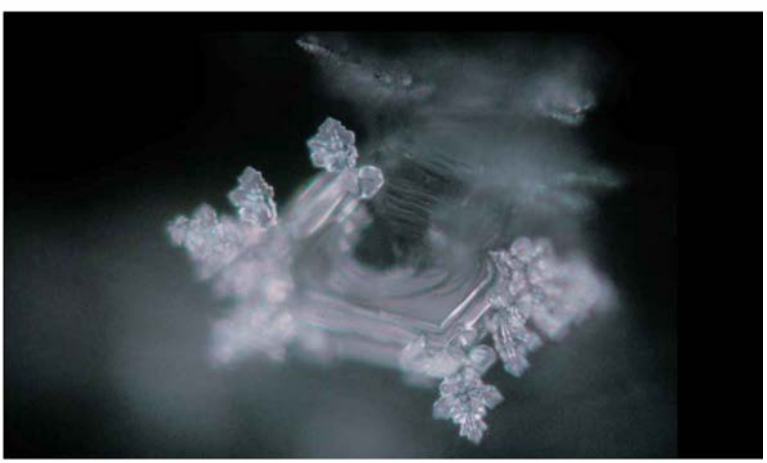

Yamanashi yakınlarındaki Kita-koma-gun'dan gelen
Sanbu-ichi Yusui kaynak suyu

Kristal güneş gibi parlamaktadır. Yatsugatake'nin zirvelerinden akan erimiş kar kaynak suyu olarak ortaya çıkmak üzere toprağa sızar. Bu, doğanın gerçek güzelliğinin bir ifadesidir.

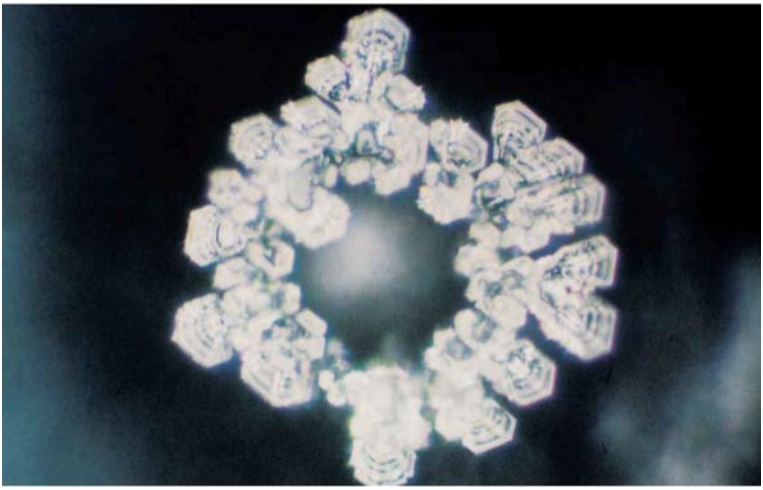

Chuzenji Gölü'nün kaynak suyu

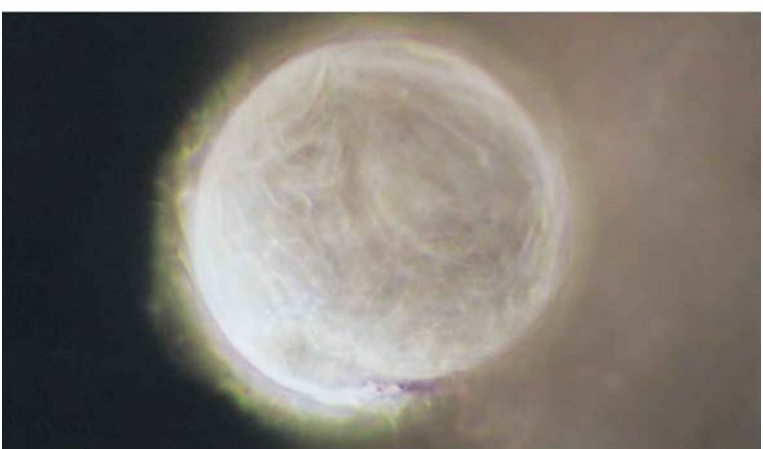

Chuzenji Gölü'nün, klorla işlenmiş kaynak suyu

Üstteki kristal Chuzenji Gölü'nün kenarındaki bir otelin kaynak suyu kullanılarak yapıldı. Yerel hükümetin talimatıyla suyun klorlanması alttaki kristalde göründüğü gibi belirgin bir değişimle sonuçlandı.

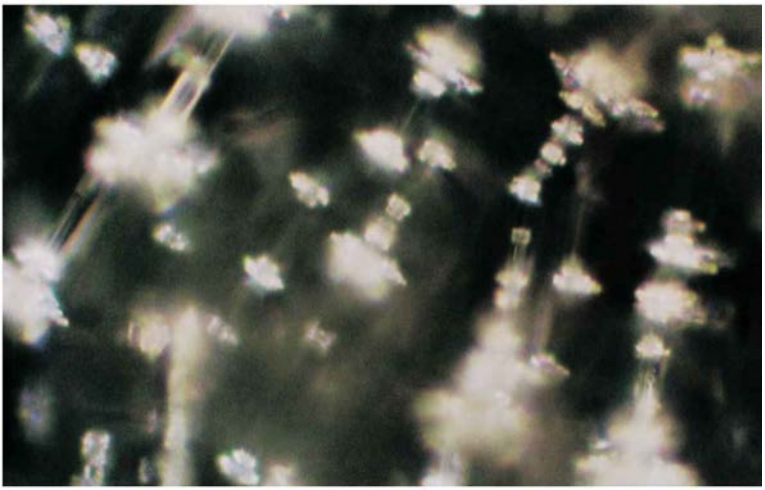

Lourdes kaynak suyu

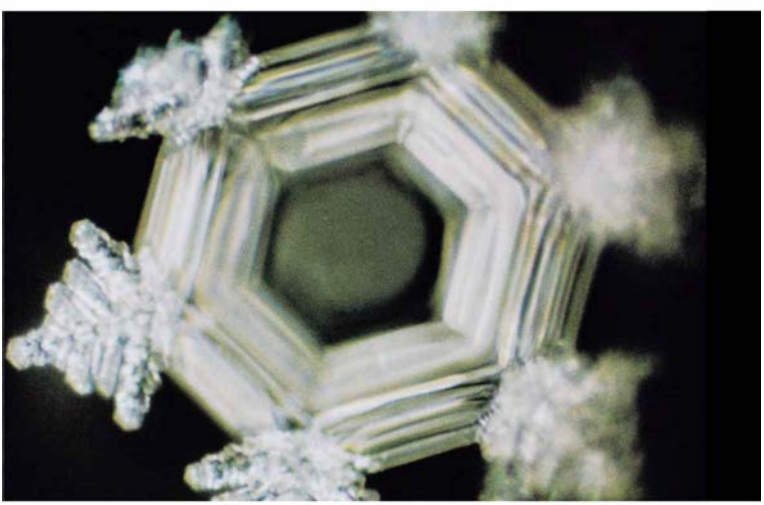

Aşk Çeşmesi

Fransa'nın Lourdes kaynağının suyu, "melek" kelimesinin gösterildiği sudan meydana gelen kristalinkine benzemektedir. İtalya'daki Aşk Çeşmesi'nden yapılan kristal eşsizdir ve insanların çeşmeye attıkları altın paralara benzer.

Tazmanya kaynak suyu

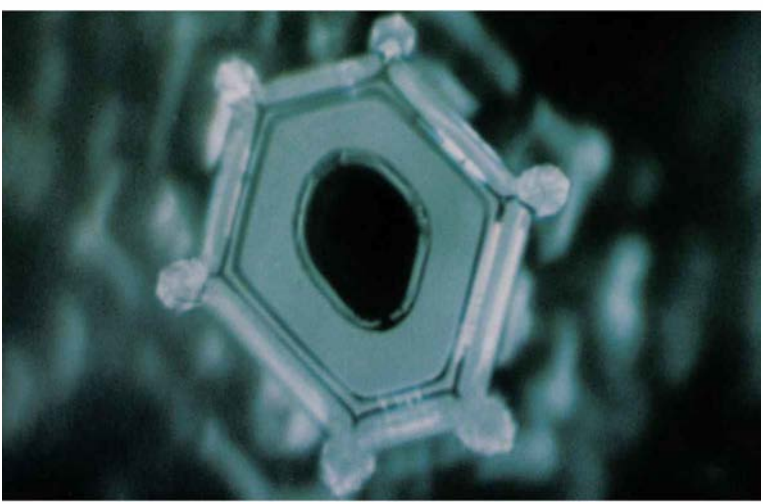

Yeni Zelanda yeraltı suyu

Tazmanya'nın elmas zengini bir bölgesinin kaynak suyu elmasa benzer kristaller üretiyordu. Yeni Zelanda'nın yeraltı suyu da güzel kristaller yaratıyordu.

Güney Kutbu

Columbia Buzulu, Kanada

Güney Kutbu'nda binlerce yıldır sertleşen kar zirvede sağlam görünümlü kristal oluşturmuştu. Her iki kristalin suyu da yüzeydeki kardan yapıldı, bu yüzden günümüz kirliliğinden de bir parça içeriyordu.

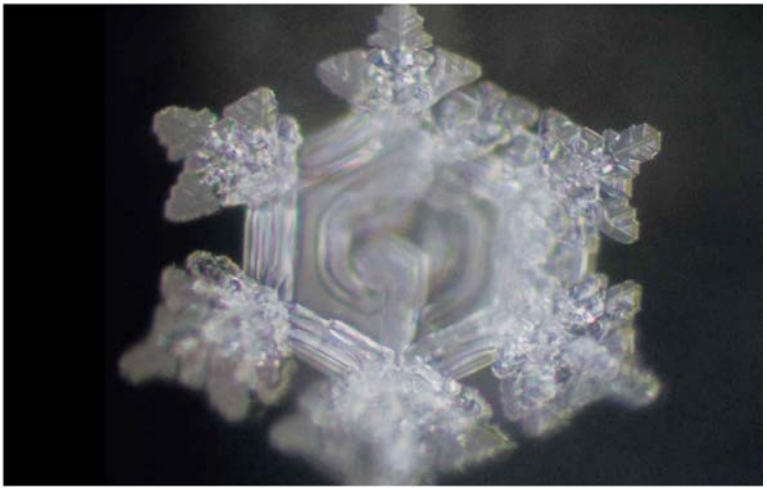

Tenderfoot Gölü, Wisconsin

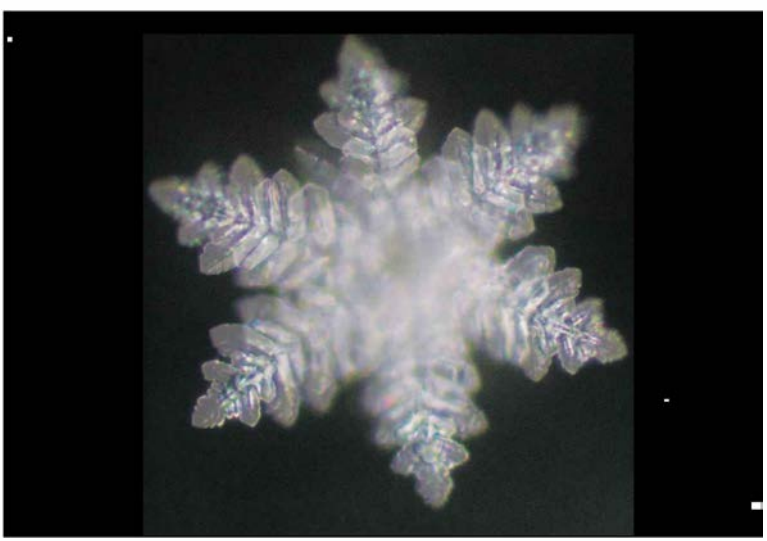

Myohyang Dağı yakınlarındaki bir göl, Kuzey Kore

Bir vadinin dibindeki Tenderfoot Gölü'nden su topladım. Kuzey Kore'den alınan su o ülkeden aldığım ilk suydu, çok güzel ve hayali bir kristal oluşturdu.

Brienz Gölü

Maggiore Gölü

Bu kristaller İsviçre'den bizzat topladığım suyla yapıldı. Kristallerin Avrupa'nın su başkenti İsviçre'den gelmesi şaşırtıcı değildir.

İnsan kurallara sığmaz!

BÖLÜM BEŞ

Dünyayı Kaplayan Bir Gülümseme

Evrenin su kristalleri sayesinde ortaya çıkan harika gizemlerini olabildiğince çok kişinin öğrenmesini isteyerek su kristali fotoğraf koleksiyonumu Japonya'da yayınladım, ama asıl büyük tepkiyi Avrupa'dan aldım. Sanki insanların ruhlarında, hayal edebileceğimden çok daha büyük bir hızla yayılan bir dalga etkisi meydana gelmiş gibiydi.

Bu kadar çeşitli ülkede, bu kadar çok insanın ilgisini çeken ne olabilirdi? Bence bir insan bir su kristali fotoğrafına baktığında, o insanın vücudundaki suda fiziki bir değişiklik meydana geliyor. Suyun dünyaya bir mesajı var: *Dünya sevgi ve şükranla birleştirilmiştir*.

Sevgi ve şükran doğanın temel kanunudur. Su, kozmostaki uzun yolculuğunun sonunda, bağrında sevgi ve şükranla yeryüzüne varıyordu. Bu sevgi ve şükran ilk yaşam işaretini yarattı ve sonra gelişim için gereken hassas beslenmeyi sağladı. Su kristali fotoğraflarına bakmak, hücrelerimizin her birinin derinindeki eski anıları uyandırıyor.

Suyun mesajı sevgi ve şükrandır.

Bu kitabın 96-127 sayfaları arasında bulunan kristal fotoğraflarına bir göz gezdirin. Bu imajlar güzel dünyamızı yansıtıyor. Fotoğraflar sudaki dünya manzaraları ve müziklerinden kaynaklanan değişikliği gösteriyor ve musluk suyu ile doğal su arasında karşılaştırmayı da içeriyor.

Birinci bölümde söz edildiği gibi dünya benim çalışmamı ilk olarak ilk su kristalleri fotoğraf koleksiyonum aracılığıyla öğrendi. Bu da, artık benim çevirmenim olan Hollanda vatandaşı bir Japon Shizuko Ouwehand'in çabalarıyla mümkün oldu.

Ortak bir tanıdığımızın tanıştırmasıyla Shizuko, bu fotoğraf koleksiyonunun Japonya'da ilk yayınlanmasından sonra bir ay geçmeden beni ofisimde ziyarete geldi, ona kitabı gösterdim.

Fotoğraflara baktığı anda etkilendiğini söyleyebilirim. Hemen oracıkta yetmiş yedi tane kitap alıp Hollanda, İsviçre, Almanya, Amerika, Avustralya ve diğer ülkelerdeki arkadaşlarına gönderdi.

Kitapları göndermesinin üzerinden çok geçmeden bir cevap akınına uğradı. Sanki kristaller o kadar çok insanın aradığı -içinde yaşadığımız bu zor zamanların gerektirdiği- şeydi. Shizuko hemen sonrasında beni İsviçre Zürih'te düzenlediği "İnsan Cevherini Aramak" adındaki küçük bir yıllık seminerde sunum yapmam için davet etti.

Bu olaydan bir hafta sonra büyük bir yıllık toplantı vardı, Shizuko'nun desteğiyle, birkaç gazetecinin önünde konferans verme ve birkaç dergideki makaleler için röportaj fırsatı bulacaktım. Sonuç çalışmama karşı muazzam bir ilgi ve anlayış olacaktı.

Bu büyük etkinliğin arkasındaki başlıca insanlardan biri, yine benim fotoğraf koleksiyonumu görüp büyülenen bir başka kişi Manuela Kihm'di. Bana şu mesajı gönderdi:

> İki çocuğum var ve çocuklarla sevgiyle konuşmanızın ve onlara emretmenizin tamamen farklı etkileri olduğunu bilirim. "Haydi yapalım" ile "Yap" arasındaki fark budur. Bunun hücrelerimizin her birinde hissedildiğini de net olarak anlıyorum.
>
> Günlük yaşamlarımızda su kristalleri bize çok önemli şeyler öğretiyor. Her gün manyetik alanlar etrafımızı sarıyor. Bilgisayarlar olmadan yaşamayı imkânsız görüyoruz. Ama manyetik alanların riskini fark etmemekle fark edip dikkatli olmak arasında büyük bir fark olduğunu net bir şekilde görebiliyoruz. Çok etkilendim.

Fotoğrafları gördükten sonra Manuela beni kendisinin düzenleyeceği bir seminer vermeye davet etti. Önce Sanglant adında küçük bir kasabanın çevre ajansıyla su ve çevre üzerine bir konferans hakkında konuştu, ama onlar konunun çok hassas olması nedeniyle yardımcı olamayacaklarını söylediler. Sonra manevi konulara daha açık olanlara döndü ve çıplak gözle görülemeyenleri keşfetme arzusu olan bir grup insanı topladı. Su kristallerini duymuş olan bütün bu insanlar gözle görülür şekilde etkilendiler ve esinlendiler.

Manuela'nın çabaları sayesinde bir haftalık süre içinde İsviçre'nin üç şehrinde sunumlar yaptım ve yaptığım şey hakkında daha fazlasını öğrenmek isteyen çok sayıda insan olduğunu bilerek Japonya'ya döndüm.

Manuela'nın ilk davetini diğer pek çoğu izledi ve ne zaman su kristalleri konusunda konuşsam, tepkiler harika oluyordu. Suya kişisel ve mesleki ilgisi olan insanlarla dolup taşan salonlarda konferans vermek ve sunum yapmak için Avrupa'ya pek çok seyahat yapma fırsatı buldum.

Arkasından dergilerdeki makaleler yurtdışında daha fazla ilgiye yol açtı ve fotoğraf koleksiyonuna daha çok insan ilgi gösterdikçe, konferans ve sunum isteklerinin istilasına uğradım.

Çalışmam hakkındaki bilgiler Avrupa'dan Amerika'ya yayıldı, Harvard'da ve Boston varoşlarında, silah, uyuşturucu ve şiddetle lekelenen Amerikan toplumuna uyum sağlamamış çocukların gittiği bir "ücretsiz okulda" konuşma yapmaya çağrıldım. Muhtemelen su kristalleriyle ilgili bilgiye karşı onları bu kadar anlayışlı yapan öğrencilerin bu duyarlılığıydı. Öğrencilerin incitici kelimeler söylemenin suya olduğu kadar diğer insanlara da zarar verdiğini fark ettiklerinden eminim. O gün eve dönüp ebeveynlerine "Ödevini yap!" ya da "Odanı temizle!" gibi şeyler dememelerini söylediklerini gülümseyerek hayal ediyorum.

Ama bu rezonans olayının yalnızca bir başka yönü. Hassas ruhları bir şekilde zarar görmüş insanlar su kristallerini öğrendikçe, suyun gizli mesajı dünyaya daha da hızla yayılıyor.

Belki bunun, bu sıkıntılı zamanlarda insanların cevap aramalarının bir sonucu olduğunu söyleyebiliriz. Su kristallerinin, dünya-

nın her yerinde karmaşanın anlamını kavramaya çalışan insanlar için ortak bir odak noktası haline geleceğinden hiç kuşkum yok.

Almanya, İsviçre, Hollanda, İngiltere, Fransa, İtalya, Kanada ve Amerika'ya ziyaretlerim dünyanın her yerinde su araştırmaları yürüten inanlarla karşılaşma ve yazışma fırsatı verdi bana. Belki su bu kadar gizemli olduğundan yaklaşımlar çeşitli ve alışılmadıktır.

Suya olan bütün bu ilgi, dünyanın her yerinde -muhtemelen benim de davet edileceğim- sempozyumlar ve toplantılar düzenleneceği anlamına geliyor. O zamandan bu yana İsviçre'deki sempozyum Lucerne'de iki kere daha düzenlendi, zaman geçtikçe büyümeye ve uluslararası bir hal almaya devam etmesi muhtemeldir. Avustralya ve İngiltere'de de sempozyumlara katıldım.

Önceleri Avrupa ve diğer ülkelerde suya ne kadar ilgi olabileceğini merak ederdim, ama artık diğer ülkelerin Japonya kadar hatta daha fazla ilgileri olduğunu biliyorum. Zürih Gölü'nü ziyaret eden bir grup Japon'u duyduğumu hatırlıyorum. Göl o kadar güzeldi ki katılımcılardan biri İsviçreli tur rehberine, "Etrafta neden hiç çöp yok?" diye sormuştu. Rehber, gölün temiz olmasını doğal karşılayarak ne cevap vereceğini bilememiş ve Japon'a, "Neden böyle bir soru soruyorsunuz?" diye sormuştu.

Nereye gitsem su kristalleri fotoğraflarının slaytlarını da götürüyorum ve izleyicilere kendi bölgelerinin sularından yapılan kristalleri gösteriyorum. Avrupalılar mesajımı dinleyip slaytları gördüklerinde, gözle görülür şekilde şaşırıp etkileniyorlar. Böyle samimi tepkiler suyla ilgili yüksek bilinçleri olduğunu göstermektedir.

Bununla birlikte, Japonya'da kristal araştırmalarım kısıtlıdır, bu yüzden insanlar Avrupa'da bir araştırma tesisi açmamı istiyorlar. Cevaben uzun zamandır kafamda dolaşıp duran bir kavramdan söz etmeye başladım.

Bu kavram büyük ve eşsiz bir kavram -kendisi de altıgen bir su kristali şeklinde olan bir araştırma tesisi yapmak istiyorum. Su kristalleri üzerinde çalışılacak laboratuar tam merkezde, diğer nesneler ve bilim alanları –fizik ve matematik, biyoloji ve tıp, astronomi ve oşinografi, kimya ve mühendislik- üzerinde

çalışılacak olan altı laboratuar da merkezin etrafında yer alacak. Laboratuarların her biri on sekizerden toplam 108 kategoride araştırmaya odaklanacak.

Dünyada çevrenin neden bu kadar kötü durumda olduğunu, insanların kafalarının neden bu kadar karışık olduğunu ve neden uygarlığımızın bu durumda olduğunu düşünmeye başladığım zamandan beri uzunca bir süredir bunu düşünüyordum. Bu soruları düşünmek beni, bunun önce bilim camiasındaki kibir ve bozulmanın bir birleşimi, ikincisi de yetkililerin böyle bir toplumun oluşmasına bilinçli olarak izin ve cesaret vermelerinin sonucu olduğu kararına götürdü.

Kuşkusuz kendi amaçları olan ve kendi bilinçlerine uygun olarak çalışan bilim insanları vardır. Bununla birlikte, toplumun durumunu göz önünde bulundurduğumuzda, insan ırkını devam ettirmeyi ve işgal ettiğimiz bu gezegeni iyileştirmeyi aklına koyarak eylemlerini yürüten çok az insan olduğunu fark ederiz.

Bu örneğin, Japonya'da toplumun baştanbaşa bozulmasıyla sonuçlanacak şekilde suya klor katılması konusunda ısrar eden yetkililerin bir dediğini iki etmeyen bilim insanlarını tarif etmiyor.

Kuşkusuz bilim insanları bu problemin tek sorumlusu değiller. Toplumun kurumları o kadar zayıf bir hale geldiler ki, artık bir avuç bilim insanının yöneldiğimiz acınası yönü değiştirmesi mümkün değil.

Yönümüzü nasıl değiştirip bilim camiasının içine nüfuz eden üzücü şartları anlamlı bir şekilde iyileştirecek bir şeyler yapabiliriz? Bence bilim camiasıyla ilgili çevre ve sistemleri değiştirerek başlamalıyız.

Aklımdaki laboratuarda çevre halkı, kendi alanlarına odaklanacak ve diğer alanların bilim insanlarıyla etkileşimde bulunarak kendi araştırma süreçlerini yapılandırmaları için onlara geniş bir bakış açısı verecek bilim insanlarını desteklemek için bir araya gelecekler. Halk, bireysel araştırmacıların şu anda kendi başlarına elde edemedikleri gerekli para kaynağı ve diğer yardımların da sağlanmasına yardımcı olacak. Sonucun dünyanın ve insanlığın geleceğine gerçekten katkıda bulunacak keşifler ve ilerlemeler olacağını düşünüyorum.

Sabah ve öğlen yemeklerinde tartışmak için merkez kafeteryalarında toplanan ve akşamları da araştırmalarının sonuçlarını duyuran araştırmacılar hayal ediyorum.

Kuşkusuz bu rüyayı gerçekleştirmek için üstesinden gelinmesi gereken çok fazla engel var, ama ilk adımın atıldığını hissediyorum.

Niyetiniz ne olursa olsun, onları duyurmak önemli bir adımdır. Bunu işteki uzun yılların deneyimine dayanan bir güvenle söyleyebiliyorum. Çocukluğumdan beri, daima insanlara ne düşündüğümü ve ne yapmak istediğimi söylüyorum ve bana sürekli çok konuştuğum söyleniyor. Ama sadece bir şey söyleme eylemi bile kendinize doğru bir enerji toplama yoludur. Özellikle başka insanlara bir şey söylediğinizde, size doğru bir enerji akar ve amaçlarınızı başarmanıza yardım eder.

Eğer niyetinizi ifade ederseniz, bu niyetlerinizin gerçekleşmesi arkadan gelir. Kuşkusuz sorumsuz ifadelerde bulunmanızı önermiyorum -gerçekten içinizde hissettiklerinizi söylemeniz önemlidir. Sözünüz vaadinizdir, bu yüzden bir şey söylediğiniz zaman düşündüğünüz şeyi söyleme kararlılığına sahip olmalısınız. Başka insanlara niyetlerinizi bildirmeniz beklenmedik kaynaklardan gerekli yardımın gelmesine de götürür.

Kelimelerin bireysel ve eşsiz titreşim frekansları vardır ve kelimelerin nasıl da evreni etkileyen enerjisi olduğunu gördük. Ağzınızdan çıkan kelimelerin bütün dünyayı etkileyen kendilerine özgü bir gücü vardır. Bize doğayı öğreten kelimelerin Yaratıcı'nın kelimeleri olduğunu bile söyleyebiliriz.

Kendi vücudunu kullanarak kelimelerin gücünü ve yararlarını kanıtlayan bir adam tanıyorum. Nobuo Shioya benim ustam demekten gurur duyduğum bir adamdır. 101 yaşında, ama sırtı dimdik ve onu gören herkese güçlü ve sağlıklı bir görüntü veriyor. Şimdi bile yılda birkaç kez konferans vermek için bir-iki saat ayakta duruyor. Her gün golf vuruşu çalışıyor ve haftada bir kursa gidiyor. Sağlığını koruma yeteneği mucizeden başka bir şey değil.

Usta Shioya, sağlık sırrının kendisine özgü nefes alma yöntemi olduğunu söyler. Bu yöntem, hava ciğerleri doldurana kadar nefes almayı, tüm vücuda oksijen sağlamayı, bu arada etrafında

toplanan ve ona canlandırıcı enerji sağlayan evrenin enerjisini düşünmeyi gerektiriyor. Bu yöntem bize olumlamanın gücünü de gösteriyor. Usta Shioya bu nefes alma egzersizinin sonunda şu olumlamayı söylemenizi öneriyor: "Evrenin sonsuz gücü yoğunlaşarak dünyaya gerçek barışı getirecek." Bu cümle bir çeşit duadır, ama önemli olan onun gelecek zaman ekiyle ifade edilen güçlü kararlılığıdır.

Usta Shioya'ya göre, üçüncü ve dördüncü boyutlar arasındaki sınırda olduklarından bugünün bilimsel araçlarıyla görülemeyen manevi parçacıklar bulunmaktadır. Kararlılıkla söylenen sözlerin bu manevi parçacıkları toplayarak üç boyutlu dünyada bir şeyler başarılmasını mümkün kılan büyük bir gücü vardır.

1999 eylülünde Usta Shioya'nın ifade ettiği kelimelerin gücünü gerçekten hissetme fırsatım oldu. O gün yaklaşık 350 kişi Japonya'nın en büyük gölü olan Biwa Gölü kıyısında toplanmıştı. Gölü temizleme girişimiyle grubu ben toplamıştım. Japonya'da eski bir deyiş vardır, Biwa Gölü'nün suyu temiz olduğunda, Japonya'nın bütün suları temiz olur. Toplanmanın bir başka amacı da yeni bir yüzyıla girerken bütün dünyanın barışı için dua etmekti.

O zamanlar 97 yaşında olan Usta Shioya'nın direktifleri altında bu büyük kalabalık, dünya barışı için, seslerimizi ve yüreklerimizi bir araya getiren bir olumlamada güçlerini birleştirdi. İlahilerimiz bütün gölün etrafından duyulabiliyordu ve tüylerimizi ürperten özel bir his vardı.

Bu etkinlik olduktan bir ay sonra, Biwa Gölü'ne tuhaf bir şey oldu. Gazeteler, her yıl çıkan ve dayanılmaz bir kokuya neden olan su yosununun o yıl çıkmadığını bildirdi.

Kelimelerin ruhunun ilkelerini anlamazsanız, bu olay gerçekten de size tuhaf gelir, ama biz kelimelerinin ruhunun bütün varoluşu etkileme ve dünyayı hemen değiştirme gücü olduğunu biliyoruz. Dünya barışı için kararlı dualardan kaynaklanan kelimelerin ruhunun birkaç dakika içinde gölün suyunu temizleme etkisi olduğuna hiç kuşkum yok. Bir başka önemli nokta da, 350 kişinin toplanıp beraber ilahi söylemesidir. Bu kadar çok insanın birleşen dileği evreni değiştirmek için bir güç olarak hareket etmiştir.

Bazen bu ilkeyi açıklamak için Einstein'ın izafiyet teorisini ($E = MC^2$) kullanırım. Bu formülün önemli bir anlamı daha vardır. Genel anlayışa göre $E = MC^2$, "enerji eşittir kütle çarpı ışık hızının karesi" demektir. Bununla birlikte C*'yi ışık hızı yerine *bilinç* olarak yorumlayabiliriz. M kütleyi temsil ettiğine göre onu da bilinçli olarak odaklanan insan sayısı olarak yorumlayabiliriz.

Bu yorumu bana Vietnam'da doğan psiko-immünoloji âlimi Profesör Hoang Van Duc öğretmişti. On küsur yıl önce Japonya'da düzenlediğim bir seminere katılması için onu davet ettiğimde, havadan sudan bir sohbet sırasında bana $E = MC^2$'deki "C"nin ışık hızını değil, bilinci ifade ettiğinden söz etmişti. Bu bakış açısı bende derin ve kalıcı bir etki bırakmıştı, sonraları titreşimi ve insanların hayatlarını nasıl sürdürmeleri gerektiğini düşünmeye başladığımda, birdenbire bu sözleri tekrar hatırladım.

Einstein bu formülü dünyaya ilan edeli neredeyse bir yüzyıl geçti. Einstein'ın C'nin bilinci temsil etme olasılığını düşünüp düşünmediğini bilmenin bir yolu yok, ama evrendeki her şey izafi** olduğuna göre, bu formülü bu yeni şekliyle görmenin yanlış olduğunu söyleyemezsiniz.

İnsanların yeteneklerinin en fazla yüzde otuzunu kullandıkları söylenir, ama yeteneklerimizi sadece yüzde bir artırabilirsek, o zaman bu miktarın bu formüle göre karesi alınacak, enerji miktarını da iki katına çıkaracaktır. Eğer dünyadaki insanlar hepsi aynı anda bilinçlerini artırabilseler, enerjideki değişim muazzam olurdu.

Eğer yaşamlarımızı her şey için sevgi ve şükranla doldurursak, bu bilinç dünyaya yayılacak harika bir güç olacaktır. Su kristallerinin bize söylemeye çalıştığı şey de *budur*.

İçten bir duanın ve bir grup insanın düşüncelerinin bir gölün suyunu nasıl temizleyebileceğini anlattım, ama kristallerin fotoğraflarını görenler düşüncelerimizin suyu değiştirme yeteneği olduğuna şaşırmamalıdır. Birkaç yıl öncesinde, teorilerimi bilimsel bir temele oturtmaya doğru başka bir adım atma arzum vardı, ama nasıl başlayacağımdan pek emin değildim. Bir gün gazeteyi

* İng. Consciousness.

** Göreceli, göreli.

açınca aradığım ipucunu buldum. Gözüme çarpan başlık, dioksini suda ayrıştırmak için ultrason kullanmaktan söz ediyordu. Makale, suyu 1,100 kHz ultrasona maruz bırakıp minik hava kabarcıkları oluşturarak patladıklarında dioksin ve diğer öldürücü toksinleri ayrıştıran bir teknolojinin geliştirilmesi hakkındaydı.

Bu makaleyi okuduğumda heyecanıma hakim olamadım. Kelimelerin ruhundan enerji analiz etmenin bir yolunu sonunda bulduğumu biliyordum. 350 kişi Biwa Gölü'nün kıyısında dünya barışı için ilahi söylemek ve dua etmek üzere toplandığında 2,000 kHz ultrason yaratmaları mümkündür. Ultrason insan kulağıyla algılanamayan bir aralıktadır, bu yüzden bu ultrasonu sesleriyle yaratmamışlardı. Bununla birlikte, farklı oktavlardaki aynı seslerle rezonans ayarlama ilkesine dayanarak ultrason yaratmak için şartların uygun olması mümkündür.

Kelimelerin ruhunun gücünün muhteşem olduğu, ama suyu arındırmak için ultrason teknolojisini su titreşimi teknolojisiyle birleştirirsek, su üzerindeki etkisinin çok daha büyük olacağını söylemek gerekir.

Örneğin, endüstriyel kimyasallarla kirlenen su ultrasonla işlemden geçirildikten sonra titreşimle de ikinci işlemden geçirilebilirdi. Kirli su 1,100 kHz ultrasona maruz bırakıldığında, hava kabarcıkları patlayınca kimyasallar ayrışır, ama toksinler ayrışsa da hâlâ oradadırlar. Suyu bu toksinlerden kurtarmak için suyu toksinlerin zıttı olan titreşim frekansı bilgisine maruz bırakmak gerekir.

Bu iki yöntemden birini kullanmak yeterli olmayabilir, ama bunları birleştirmekle suyu zararlı olan kirletici maddeden kurtarmak mümkün olabilir. Ve bu aynı birleşik teknolojiyi kendi vücutlarımızdaki zararlı maddelerden kurtulmak için kullanmak da mümkün olabilir.

Su kristallerini araştırmak için gelecekte neler var? Bu soruyu cevaplandırmak için bu araştırmanın ne kadar bilimsel kabul göreceğini daha çok düşünmemiz gerekiyor. Yurtdışındaki konferanslarımda fotoğrafları gösterdiğimde, çeşit çeşit soru yağmuruna tutuluyorum. Örneğin: Su analog yerine dijital müziğe maruz bırakıldığında kristal oluşumundaki farklılıklar

nelerdir? Peki ya canlı müzik? Böyle soruları cevaplamak için araştırmaya devam etmem ve çeşitli şartlar altında daha fazla deney yapmam gerekir.

Bir başka önemli mesele deney tekrarlanabilirliğidir. Kristal oluşumunun gözlemcinin bilincine dayandığını pek çok kereler gördük. Su örnekleri Petri kaplarına konduğunda -genellikle elli örneklem alıyoruz- meydana gelen kristaller suyun nasıl işlendiğine ve araştırmacının düşüncelerine bağlı olarak farklılık gösteriyor. Ve elli su örneğinin durumu an be an değişiyor.

Bütün şartların eşit olduğunu bilimsel olarak söyleyebilecek kadar bu faktörlerin hepsini kontrol altına almak neredeyse imkânsız olabilir. Bununla birlikte, bizim yaklaşımımız eldeki en doğru bilimsel yöntemleri kullanarak bu şartlara olabildiğince yaklaşmaktır.

Araştırmacıların düşüncelerinden kaynaklanan değişim olasılığını ortadan kaldırmak için perde kullanımı çabalarımız arasında bulunmaktadır. Bunu yapıyoruz, çünkü "Teşekkür ederim" denilen suyun "Seni aptal" denilen sudan çok daha güzel bir kristal üreteceği düşüncesinin sonuçlar üzerinde etkili olmasını istemiyoruz. Örneklerin kapları alfabenin harfleriyle etiketliyor ve sonuçlar görülene kadar hangi suyun hangisi olduğunu ortaya çıkarmıyoruz. Bu yöntemin araştırmacıların düşüncelerinin etkisini olabildiğince ortadan kaldıracağını umuyoruz.

Elli kap her biri için, her bir kapta güzel, altıgen, yarım vs. olarak değerlendirilen kristallerin sayısını grafiklerle gösteriyoruz. Her bir şekil için bir katsayı belirliyor ve kristallere sayısal bir değer veriyoruz. Bu da bize her bir örnekteki kristallerin özelliklerinin net bir resmini veriyor, sonra da örnekleri güzel, altıgen vs. şekilde kategorilere ayırabiliyoruz. Sonra o örneğin özelliklerini en iyi temsil edenin fotoğrafını çekmek için bir kristal seçiyoruz.

Su kristalleri gözlemcilerin düşüncelerine ve hatta sağlıklarına bağlı olarak değişiklik gösterir. Bunu açıklamak için birkaç deneyimli araştırmacıya örnekleri inceletiyoruz. Araştırmamızın amacı, bu en narin elçilerin mesajlarını keşfetmek için bu yöntemleri kullanmaktır.

Su kristallerini araştırmanın en yararlı olabileceği bir alan belki de deprem tahminleridir. Suyun yaklaşan bir depremi diğer herhangi bir şeyden daha erken belirleyebildiğine inanılır.

Su örneklerinin günlük olarak yeraltı sularından alındığı ve kristal oluşumundaki değişiklikleri gözlemleyerek yer kabuğundaki değişiklikleri saptayacağımız bir zamanı zihnimde canlandırıyorum. Bir deprem olduğunda, depremden önce ve sonra alınan sulardan yapılan kristallerin fotoğraflarını karşılaştırabiliriz. Depreme doğru kristaller üzerinde verileri toplayarak benzerlikleri bulabilir ve sonuçta bu bilgiyi gelecek depremleri tahmin etmekte kullanabiliriz.

1923'te korkunç bir depremde anne tarafından büyükanne, büyükbaba ve teyzesini kaybetmiş, 1995'te Kobe'yi vuran depremin neden olduğu acı ve yıkıma tanıklık etmiş biri olarak, depremleri önceden tahmin etmek için su kristallerini kullanmanın insanlığa büyük bir katkı olacağını söyleyebilirim.

Bu teknolojinin bir gün, fırtına, sel, salgın hastalıklar ve hatta düşman bir ülkenin gizli bir saldırı planı gibi yıkımın diğer şekillerini önceden tahmin etmek için kullanılabilmesi de mümkündür.

Ayrıca bilimsel donanımlı ve bilgili olsun ya da olmasın herkes için kristal fotoğrafı çekmenin bir yolunu bulmak için de çalışıyorum. Yeni malzemelerin kullanımıyla pek de uzak olmayan bir gelecekte bu mümkün olacak gibi görünüyor. Suyun oda sıcaklığında donmasını sağlayabilecek, normal ısı iletici maddelerden yirmi kat daha etkili süper ısı iletici maddeler arıyoruz; artık -5°C soğutulmuş özel bir odada fotoğraf çekmek şart olmayacak. Araştırmacılar bu teknolojiye dayanarak herkesin, hemen her yerde kristal fotoğrafları çekmesini sağlayacak bir cihaz geliştiriyorlar.

Su kristali teknolojisinin gelecekte bütün insanlar tarafından paylaşılacağına inanıyorum. Bununla birlikte bu aynı zamanda iki tarafı keskin bir bıçaktır. Doğru kullanıldığında suyun insanlığa sınırsız bir görkem ve mutluluk getirme potansiyeli vardır, ama böyle bir teknoloji kazanım için de kullanılabilir, zarar vermek için de.

Vücutlarımızın çoğu sudur, bu yüzden yaşam onsuz devam edemez. Ama suyun uygarlıkları sürükleyip götürme ve tahribata neden olma potansiyeli olduğunu da unutmamalıyız. Her şey ruhlarımızda olanlara bağlıdır. İnsan ruhunun dünyaya mutluluk getirme potansiyeli olduğu gibi, acı getirme potansiyeli de vardır. Su kristallerinin net olarak ortaya çıkardığı gerçek budur.

Öyleyse hayattaki yolumuzu nasıl bulacağız? Ben sevgi ve şükranın önemini sürekli olarak vurguluyorum. Şükran sevgiyle dolu bir kalbin yaratıcısıdır. Sevgi de şükran duygularını doğru yöne yönlendirir. Su kristallerinin bize gösterdiği gibi şükran ve sevgi tüm dünyaya yayılabilir.

Hepimizin önemli bir görevi var. Suyu tekrar temiz hale getirmek ve içinde yaşaması kolay ve sağlıklı bir dünya yaratmak. Görevinizi başarmak için öncelikle kalplerimizin berrak ve temiz olduğundan emin olmalıyız.

Yüzyıllar boyunca insanoğlu sürekli olarak dünyadan çaldı ve onu daha da kirlenmiş bir şekilde bıraktı -bunun hikâyesi su tarafından kaydedilmiştir. Şimdi su bizimle konuşmaya başlıyor. Su kristalleri aracılığıyla bilmemiz gerekenleri bize söylüyor.

Bugünden başlayarak yeni bir tarih biçimlendirmeye başlamalıyız. Su gittiğimiz yönü –tam şu anda gittiğiniz yönü- dikkatle ve sessizce izliyor, hepimizi gözlüyor.

Ben sadece bütün insanlardan ve sizden suyun ne söylediğini dinlemenizi ve özümsemenizi istiyorum.

SONSÖZ

Suyu ve evreni bu harika keşfimize devam edebilmeyi içtenlikle diliyorum.

Suyun evrenin uzak menzillerinden dünyaya sürekli olarak gelmeye devam ettiğini ilk duyduğumda, hayretler içinde kaldım. Eğer su bu hızla gelmeye devam ederse, dünyayı kısa sürede sel basacağını düşünmeye başlamıştım.

Eski zamanlardan beri insan ırkı sürekli olarak su tarafından hasar ve yıkıma maruz kalmaktadır. Dünyanın hemen bütün kültürlerinin büyük bir sel hikâyesi vardır ve dünyanın bir zamanlar suyla kaplı olduğunu gösteren bilimsel kanıtlar bile bulunmaktadır. Nuh'u ve büyük taşkını, denizin yuttuğu Atlantis uygarlığı ve Mu kıtası hikâyelerini tamamen görmezden gelemeyiz.

Tarihin tekerrürden ibaret olduğu deyişi sonuçta doğrudur ve şimdi bile suyun uzaydan gelip bir kez daha gezegeni kaplama riski vardır. Bu olay bin ya da on bin yıl gelecekte olabilir, ama belki de bu felaketi önlemek üzere önlem almak için çok geç değildir. Şimdi bile dünyanın bütün bölgelerinde selleri sık sık duruyoruz.

Ama bir zamanlar bu olasılık hakkında içim içimi yerken, tamamen farklı başka bir düşünce aklıma geldi. Evrende olan her şey paraleldir. Mikro dünya makro dünyanın aslına uygun bir kopyasıdır ve evren dev bir mandaladır (Sanskrit dilinde "daire" demek). Bu düşünce şekli bizi, evrende meydana gelen her şeyin kendi vücutlarımızda da meydana geldiği sonucuna götürür.

İnsan vücudu suyun dolaşımını gerektirir ve evrenin de bunu gerektirdiği sonucuna varabiliriz. Eğer büyük miktarlarda su bir yönde, dünyaya doğru akarsa, evrendeki suyun dolaşımı sonuçta durma noktasına gelir. Su dünyaya varır, sonra sonsuz bir harika yolculukla evrenin uzak menzillerine geri döner. Bu gezegendeki su bir gün kozmosa, seyahatinin dış bacağına doğru yola koyulacak.

Peki, suyun sürekli dünyaya gelmesinin bizim için anlamı nedir? Belki dünya bu su yığınları için tek varış noktası değildir. Ama başka mola yerleri olsa da, bildiğimiz başka hiçbir gezegen su toplamak için istenen gerekli koşullara sahip değildir. Güneş sistemini insan vücuduyla karşılaştıracak olursak, dünyanın karaciğer rolünü oynadığını düşünüyorum.

Karaciğeriniz her gün iki yüz litre suyu süzüp saf suyu vücudunuzdaki diğer organlara gönderir. Bunu göz önünde bulundurunca, dünyanın güneş sisteminde dolaşan suyu temizleyip evrene geri göndermekte hayati bir rol oynadığını hayal etmek hiç de zor değildir.

O zaman dünyaya gelen bu suyu temizleme sorumluluğu kimin? Biz insanların. Çünkü biz kendimiz de suyuz. Burada doğmuş olduğumuzdan dünyadaki suyu temizlemek hepimizin sorumluluğudur.

Suyun evrendeki uzun ve harika yolculuğunu düşünürken, insanlığın kökenleri ve geleceği gibi şeyleri düşünürken buluyorum kendimi. Ama eğer kendimizin de su olduğunu göz önünde bulundurursak, o zaman bu gizemlerin çoğuna cevap daha netleşir. Su vücudumuzun yüzde 70'ini oluşturur ve sudaki bilginin kişiliklerimizi oluşturmada uzun yol kat ettiğine pek kuşku yoktur.

Otomobil ya da diğer kazalarda yaralanan insanların kan nakli sırasında, hiç gitmedikleri yerleri gördükleri ya da kendilerine ait olmayan geçmişin anılarına sahip olduklarını duymuştum. Bazen nakillerin kişilikte bir değişikliğe neden olduğu bilinmektedir.

Yaşamlarımız boyunca yaşadığımız olaylar, su tarafından kaydedilen, vücudumuzda kalan anılar haline gelir ve belki de ruh dediğimiz şeydir.

Ruh, yeniden doğuş ve ruhların varoluşu hakkında hâlâ cevaplanmamış pek çok soru vardır, ama bu soruların çoğunun bilimsel araçlarla -su kullanılarak- cevaplanacağı günün bir gün geleceğini düşünüyorum.

Ruhumuz nereden geliyor? Suyla taşınan uzak evrenden geldiği olasılığını gördük.

O zaman sonraki sorumuz, ruhumuzu ne bekliyor? Biz suyun kendisi olduğumuza göre, bir gün bu gezegende yaşadıklarımızın bütün anıları uzaya atılacak. Ve bu olmadan önce bizim sorumluluğumuz bu dünyada saf su olmaktır.

Bunu yapabilmek için, her şeyden önce hayatı dolu dolu yaşamalıyız. Suyu temizleyecek olan bilincimizdir ve bu sayede bütün hayata güzellik ve güç mesajı göndereceğiz.

Dünyayı en güzel su kristalleriyle kaplayabilsek harika olmaz mıydı?

Bunu nasıl yapacağız? Cevap, sevgi ve şükran. Sizden kristallerin güzelliğine bir daha bakmanızı rica ediyorum. Eğer dünyanın bütün insanlarının sevgi ve şükranı olsa, dünyanın ilk güzelliği bir kere daha geri gelirdi.

Kısa hayatlarımızı bu gezegende yaşayacağız, sonra da evrene bir yolculuğa çıkacağız. Bu sürecin nasıl işlediğinden emin değilim, ama bunu evrenin yasalarına bırakabiliriz. Kuşkusuz bu yolculuğu yaparken şu anki fiziki biçimimiz içinde değil, su ya da sis halinde olacağız.

Benim ruhum kozmosa bu yolculuğa çıkmaya hazır olduğunda, herkese seslenip "Evreni görmeye gidiyoruz! Haydi Mars'a gidelim!" demeye kararlıyım.

YAZAR HAKKINDA

Masaru Emoto temmuz 1943'te Yokohama'da doğdu. Yokohama Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nden mezun oldu. 1986'da Tokyo'da IHM şirketini kurdu. 1992 Ekim'inde Uluslararası Açık Üniversite'den Alternatif Tıp Doktoru sertifikası aldı. Arkasından Amerika'da mikro küme su kavramı ve Manyetik Rezonans Analizi teknolojisi üzerine çalışmalar yürüttü. Suyun gizemini keşfetme araştırması böylelikle başladı.

Dr. Emoto gezegendeki suyun geniş çaplı araştırmasına bilimsel bir araştırmacıdan çok bir düşünür olarak girişmişti. Sonunda suyun gerçek doğasını bize donmuş kristal halindeyken gösterdiğini fark etmişti. Bu çalışmalarına iyi tepkiler alan üç çocuk babası Dr. Emoto kendisiyle aynı tutkuyu paylaşan ve şirketinin yayıncılık kolu olan Kyoikusha'nın başkanı Kazuko Emoto ile evlidir.

kuraldışı

workshop

deneyimsel farkındalık çalışması

yaşam okulu

bütünsel kinesiyoloji (PiKi)

NLP neuro linguistic programming

etkisel iletişim

doyumlu ilişkiler

özsaygı (self-esteem)

amaç belirlemek ve inisiyatif alabilmek

Derin Affediş (PiKi)

yüzleş kucaklaş özgürleş

gölgelerden aydınlığa

zihinsel denge (PiKi seviye 1)

duygusal denge (PiKi seviye 2)

ruhsal denge (PiKi seviye 3)

Şifalı Dokunuşlar (Meridyenler ve Beş Element - PiKi)

yöneten nil gün ve saim koç

KURALDIŞI AKADEMİ

Ayrıntılı bilgi için: 216 449 98 05 pbx www.kuraldisi.com